

Danmark og Holland er de første til at sende F-16-fly til Ukraine, bliver Sverige næste?

KØBENHAVN, 20. august 2023 (EIRNS) – Efter at den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken i går gav grønt lys til, at Holland og Danmark kunne sende de amerikansk producerede F-16 kampfly til Ukraine, blev de to lande i dag de første til at meddele, at de rent faktisk vil sende F16 til Ukraine. Præsident Zelenskyj besøgte begge lande i dag for at diskutere detaljerne og takke regeringerne. Holland vil sende 42 fly, og Danmark 19. Danmarks 19 fly vil blive sendt på en tidslinje, der passer med, at Danmarks F-16-fly bliver erstattet af F-35-fly fra slutningen af dette år.

På pressekonferencen i Danmark blev Zelenskyj spurgt, om der var en betingelse om, at flyene ikke skulle bruges til angreb inde i Rusland. Han sagde, at det ikke blev diskuteret, men den danske forsvarsminister Jakob Ellemann-Jensen fortalte efterfølgende pressen, at der var en betingelse, som med andre udstyrsleverancer fra Danmark, at flyene udelukkende ville blive brugt defensivt i Ukraine og ikke inde i Rusland.

Mens den danske statsminister Mette Frederiksen på den fælles pressekonference med Zelenskyj udtalte, at alle danskere bakker op om denne beslutning, er det ikke tilfældet. Schiller Instituttet i Danmark mener, at det udgør en farlig optrapning på vejen mod en atomkrig, hvis kursen ikke ændres.

Zelenskyj var også i Stockholm i går for at bede om svensk byggede Saab Gripen jagerfly. Men hvis Sverige skulle gå videre og tilbyde Gripen til Kiev-regimet, rapporterede TASS, ville det også involvere USA, da de indeholder amerikansk

fremstillede komponenter, sagde Andrej Sibiga, en souschef på den ukrainske præsidents kontor,. På spørgsmålet om hvorvidt der skal søges tilladelse fra USA før en eventuel overførsel af gripen-fly til Ukraine, svarede Sibiga: "Det forekommer mig, at det er nødvendigt. Selv i fly som Gripen er der visse komponenter, der kræver samtykke fra andre allierede. Det er altid en proces, og vi er faktisk midt i denne proces." Gripens motor er for eksempel en licensbygget version af General Electric F404-motoren, som bruges i ældre modeller af F-18 jetjagere."

Foto: Hilmi Işılak, Pexels CC0

Skriv under! Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Skriv gerne under her.

af Helga Zepp-LaRouche den 19. august 2023 (EIRNS) – BRIKS-landenes topmøde, som vil finde sted fra den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, på trods af alle vestlige forsøg på at forpurre det, vil gøre det klart for hele verden, at en ny økonomisk verdensorden er opstået og dermed åbner et nyt kapitel i menneskehedens historie. Nationer i det Globale Syd, som allerede repræsenterer langt størstedelen af verdens

befolkning, udtrykker deres handlekraftige beslutning om for altid at afslutte den sidste periode på omkring 600 års kolonialisme og etablere et økonomisk system, der tilskynder til suveræn, retfærdig udvikling af alle stater på denne jord, udryddelse af fattigdom og skabelse af en anstændig levestandard for alle. Vi, borgerne i det Globale Nord, må helhjertet lykønske denne udvikling og støtte den gennem praktisk samarbejde!

En korrekt analyse af, hvordan denne tektoniske ændring i den strategiske situation opstod, er afgørende. Denne dannelse af en ny økonomisk model er ikke et resultat af "russiske trolde" eller "kinesisk aggression", som de etablerede medier forsøger at få os til at tro. Det er snarere resultatet af en enorm strategisk fejlbedømmelse af kræfter primært i USA og Storbritannien, som efter Sovjetunionens opløsning fejlagtigt så sig selv som sejrherre i Den kolde Krig, og som heraf udledte tilladelsen til at påtvinge deres neoliberale økonomiske model på en unipolær verden, og til at bringe de forskellige metoder til "regimeskift" i anvendelse på alle regeringer, som ikke ønsker at tilpasse sig denne "regelbaserede orden".

Den historiske mulighed i 1989 for at etablere, hvad der dengang udgjorde en perfekt mulig fredsorden for det 21. århundrede, blev forspildt og erstattet af de amerikanske neokonservatives Wolfowitz-doktrin og Brzezinskis politik, som var designet til at cementere den amerikansk-britisk dominerede unipolære verdensorden, som påbød, at ingen

nation eller gruppe af nationer nogensinde skulle overgå USA økonomisk, militært eller politisk.

Denne formodede "historiens afslutning", som Fukuyama mente at iagttage, indebar en fuldstændig deregulering af markederne og en omfattende privatisering af dele af økonomien, som tidligere havde været under statslig kontrol. Der var nu ikke længere noget til hinder for profitmaksimering i en globaliseret kasinoøkonomi, hvilket førte til en stadig større kløft mellem rig og fattig, og i sidste ende til det punkt, som Lyndon LaRouche havde forudsagt i 1971, da præsident Nixon ophævede Bretton Woods-systemets faste valutakurser, nemlig det neoliberale finanssystems systemiske krise, som manifesterede sig i 2008, og som ikke er blevet løst siden da, men udelukkende er blevet udskudt af centralbankernes ubegrænsede pengetrykning, den såkaldte "kvantitative lempelse" (QE).

Denne politik, som i bund og grund gavnede spekulationen, førte til en kompleks modreaktion. Kina var villig til at deltage i globaliseringen med sin reform- og åbningspolitik, men i stedet for at underkaste sig den vestlige neoliberale demokratimodel, vendte denne 5.000 år gamle civilisation sig mod sin egen kultur og forfulgte modellen med socialisme med kinesiske karakteristika og satte dermed gang i et hidtil uset økonomisk mirakel. Kinas villighed til at dele erfaringerne fra denne succesfulde model med andre nationer i det Globale Syd, i form af Silkevejs-Initiativet, førte til en renæssance

for den Alliancefri Bevægelse og en genoplivning af "Bandung-ånden". Landene i det Globale Syd er smerteligt bevidste om, at kolonialismen har bestået i sin moderne form – nemlig i det liberale finanssystems uretfærdige handels- og kreditbetingelser – som præsidenterne Sukarno og Nehru allerede advarede om i Bandung for 68 år siden.

Denne kolonialisme sluttede ikke efter afslutningen af Anden Verdenskrig, som præsident Roosevelt havde tænkt sig, men blev videreført af Churchill og Truman. Men frem for alt koncentrerede USA sig efter den 11. september 2001 under overskriften "krigen mod terrorisme" om militære og sikkerhedsmæssige operationer over hele verden, etablering af op til 1.000 militærbaser og træning af militære styrker på næsten alle kontinenter. Så var der forskellige "humanitære interventionskrige", krigene i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien osv. Tanken om økonomisk udvikling i disse lande blev tydeligvis tilsidesat.

Under disse omstændigheder er det ikke overraskende, at en stor del af nationerne i det Globale Syd vælger at samarbejde med BRIKS-landene, som tilbyder dem reel økonomisk vækst og behandling som ligeværdige partnere. I dette, og i den meget konkrete erfaring med de tidligere kolonimagters (og den nuværende overmagts) opførsel, ligger grunden til, at nationerne i Syd har nægtet at fordømme Ruslands angiveligt "uprovokerede aggressionskrig" og at tage parti for det "regelbaserede" Vesten.

BRIKS-topmødet vil gøre denne historiske

nyorientering synlig i verden på en så dramatisk måde, at selv de etablerede medier og de politiske kræfter (som indtil for nylig med deres sædvanlige eurocentriske arrogance i bedste fald har opfattet landene i det Globale Syd som eksotiske feriesteder) må tage bestik af den nye virkelighed. Men det allervigtigste spørgsmål vil være, hvordan nationerne i det Globale Nord forholder sig til denne nye økonomiske orden.

Forsøget på at opretholde den for længst nedlagte unipolære verden vil næsten med sikkerhed føre til Tredje Verdenskrig, som vi er kommet faretruende tæt på med situationen i Ukraine, hvor den fejlslagne ukrainske modoffensiv har udtømt krigens konventionelle dimension, så kun en afslutning af krigen gennem diplomatiske forhandlinger eller en optrapning til brug af atomvåben er tilbage som muligheder. Forestillingen om, at Vesten skal "afkoble sig" fra Kina og BRI's indflydelsessfære, eller engagere sig i "risikoreduktion" for at bruge den nye, absurde formulering, vil ikke kun føre til økonomisk selvdestruktion som i Tysklands tilfælde, men denne forestilling fører også til krig. For en opsplittning af verden i to helt adskilte blokke – en USA-domineret, global NATO-blok, der fortsat holder fast i kasinoøkonomiens model, og en økonomisk hurtigt voksende blok i det Globale Syd omkring BRIKS-landene – forbliver heller ikke fredelig.

Der er kun én sikker måde at løse de mange eksistentielle kriser på, som findes rundt omkring i verden: I stedet for at betragte og

modsatte sig BRIKS-landenes nye økonomiske model som en modstander, er det i det globale Nords egen interesse at samarbejde med denne nye økonomiske verdensorden og i fællesskab tackle den skræmmende opgave med at overvinde fattigdom og underudvikling.

Der er i øjeblikket kun få tegn på, at repræsentanterne for det transatlantiske establishment er villige til at indrømme deres fejlvurderinger og politiske fejltagelser i de sidste næsten 35 år, med nogle få undtagelser som den tidligere franske præsident Sarkozy. Men de almindelige borgere i Europa og USA bør nu meget hurtigt tjekke aksiomerne i deres egen tænkning og spørge, om de muligvis er påvirket af et eurocentrisk synspunkt og den tilhørende latente racisme.

I Goethes Faust spørger den unge Gretchen sin elsker, Faust, hvordan han har det med religion. Tyskerne kalder det et "Gretchen-spørgsmål", og det kan betegne det spørgsmål, man ikke har lyst til at svare på, fordi det afslører det, man helst vil skjule. Det enkle Gretchen-spørgsmål om forholdet mellem Nord og Syd er: Har vi virkelig accepteret, at det skal forblive sådan for evigt, at næsten en milliard mennesker permanent er på randen af sult, to milliarder har ikke rent drikkevand, 940 millioner har ikke adgang til elektricitet, og langt størstedelen af menneskeheden har på grund af fattigdom ikke mulighed for at udvikle det potentiale, der er iboende i dem, og bliver dermed frarøvet det, der er et af menneskets mest dyrebare ejendele?

Vi behøver ikke at se fremkomsten af denne nye

økonomiske orden som noget, der kun er på høje tid for Afrika, Asien og Latinamerika, men vi bør også forstå, at vi udelukkende kan få vores egne skrantende økonomier i gang igen ved at samarbejde med dem. Præsident Xi Jinping har fra starten gjort det klart, at Bælte- og Vej-Initiativet er åbent for samarbejde med alle lande i verden, og det er næsten sikkert, at BRIKS-landene vil reagere åbent på tilbud om samarbejde fra vestlige nationer.

Men det kræver, at vi i Vesten utvetydigt viser, at vi er klar til et ærligt samarbejde. Det indebærer først og fremmest, at vi opgiver tanken om at udvide NATO til et globalt NATO og i stedet arbejder målrettet på en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser, herunder Rusland, Ukraine, Kina og alle andre stater. Jeg har formuleret ti principper om dette emne, de aspekter, som en sådan ny arkitektur skal tage hensyn til. (Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur)

Hele vores fremtid, nationerne i det Globale Syds fremtid og ikke mindst verdensfreden vil afhænge af, om vi kan vinde nok kræfter i de europæiske nationer og USA til at gribe den ekstraordinære chance, der ligger i muligheden for samarbejde med BRIKS-Plus-staterne. Vi oplever i øjeblikket en epokegørende forandring af den slags, der måske sker en gang hvert tusinde år, og det fantastiske er, at vi alle kan være med til at forme denne nye æra gennem vores bidrag. Vi kan hjælpe med at afslutte kolonialismens skammelige fase og begynde et

menneskeligt kapitel i den universelle historie.

Skriv gerne under her.

Foto: Wikimedia Commons

Valget: Medmenneskelighed eller oligarki

Ikke korrekturlæst.

18. august 2023 (EIRNS) – Midt i den NATO-orkestrerede krig, som i realiteten blev startet for at ødelægge den russiske nationalstat og dens økonomiske magt, talte Vladimir Putin torsdag den 17. august om at anlægge tre højhastighedstoglinjer: en mellem Sankt Petersborg og Moskva; en mellem Minsk og Moskva; og en tredje, der forbinder Sochi og Moskva. Denne tilgang til interne forbedringer, som er et ekko af både Alexander Hamilton og Franklin Roosevelt, vil kræve andre interne ændringer, herunder økonomiske ændringer, som, hvis de gennemføres, vil tjene som et eksempel for andre nationer, herunder udviklingsøkonomier i Afrika, for hvordan man kan afslutte kolonialismen en gang for alle.

Der findes ikke højhastighedstog mellem Washington og New York, eller Boston og New York, eller Chicago og New York i USA, oprindelsesstedet for den transkontinentale jernbane. Det burde der. Omkring 50 millioner nye produktive jobs til denne nation, som kan vende dræningen af økonomiske og andre ressourcer, der anvendes til konstante og måske bevidst fejlslagne krige, er noget, som USA's "modstandere" faktisk ville støtte.

Putins udmelding og hensigt repræsenterer ikke kun Ruslands, men også planetens fremtid. Som Ghali Zbeir, marokkansk præsident for Saharawi Oil and Mineral Authority, sagde til RT den 17. august: "En ny verdensorden er ved at blive formet for øjnene af os ... den gamle verdensorden, som fulgte de vestlige landes interesser, er ikke længere holdbar." "Den nye verden" var et udtryk, der var synonymt med det meget vestligt orienterede USA efter den amerikanske revolution.

Var ånden fra den amerikanske ingeniør George Washington Whistler, som på anmodning af zar Nikolaj I byggede jernbanen fra Sankt Petersburg til Moskva mellem 1842 og 1849, og som blev begravet i Sankt Petersburg to år før det projekt, han havde designet, endelig blev afsluttet i 1851, til stede i Putins sind, da han holdt sin tale om højhastighedstog? Whistler er i sandhed en historisk forfader til det russiske avancerede jernbaneprojekt. Den Vladimir Putin, der donerede Teardrop Memorial til New York og USA's befolkning efter 9/11, er bevidst om de to nationers dybere historie og forbindelse, som han har vist i sine bemærkninger om Franklin Roosevelt ved adskillige lejligheder i årenes løb.

Alligevel må han og andre verdensledere, som Xi Jinping, der studerede og boede sammen med landmændene i Iowa, spørge sig selv, ligesom det amerikanske folk må: Hvor er det USA, som George Whistler engang så nobelt repræsenterede? Er det USA, som nu bygger dronebaser til 100 millioner dollars i Niger i stedet for kraftværker til de 85 % af befolkningen – over 20 millioner af deres mere end 25 millioner indbyggere – som mangler elektricitet, på trods af at de har et rigt uranforråd – er det det samme USA som Whistlers, Friedrich Lists, Henry Careys, Erasmus Peshine Smiths, Anson Burlingames og Wharton Barkers USA? Er det, kan det længere være, FDR's, JFK's, Martin Luther Kings og Lyndon LaRouches USA?

Svaret på det spørgsmål bør ikke gives eller tages let på. Svaret er også et valg. Svaret, uanset hvad, er behæftet med vidtrækkende konsekvenser. For det valg, vi står over for, i

en højere forstand, er nu mellem menneskeheden eller oligarkiet. Begge vil ikke overleve det nuværende århundrede, eller måske endda det nuværende årti. En gennemgribende forandring er på vej, mere fundamental og uigenkaldelig, end de fleste nogensinde kan forestille sig – indtil den kommer. Men at vente med at handle, indtil forandringen er åbenlys, kan betyde, at vi kommer for sent og “fanges uden for begivenhedernes rækkevidde”, som den afdøde diplomat og LaRouche-medarbejder, Fred Wills, plejede at advare om. Vi kan miste civilisationen i århundreder, endda årtusinder. Værre endnu, vi kan endda miste selve menneskeheden. Vi har den magt, i vores valg.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i sin fredagsbriefing til det 11. møde i Den Internationale Fredskoalition noget, som alle bør forstå. Den totalt forudsigelige (og forudsagte) fiasko for den ukrainske “modoffensiv” mod Rusland kan ikke længere skjules for den vildledte offentlighed af det militære medieetablissement. Deres “fuldspektrede Hollywood-dominans” af de sociale mediers “sindets slagmark” for de transatlantiske befolkninger er stødt på den kendte, forudsigelige fysiske virkelighed med de russiske forsvarslinjer, der aldrig er blevet gennemtrængt, endsige brudt. ” Den dårlige skuespiller” Zelenskyy, hans nazistiske og nazi-influerede medarbejdere og deres kontrollører må nu se i øjnene, hvad selv nogle af deres egne kommandanter fortalte dem fra starten. “Viljens triumf” var, når alt kommer til alt, kun en film. Hundredtusindvis af russeres, ukraineres og andres død, millioner af fordrevne, det meningsløse spild af liv og rigdom og den omfattende fiasko i Første Verdenskrigs-skala er reel, objektiv og ubestridelig.

Men det betyder ikke, at det er forbi. Zepp-LaRouche advarede om, at kun den konventionelle fase af NATO/Ruslands krig i Ukraine er ved at være udtømt. Nu vil krigen enten ende med diplomati og forhandling, eller der vil ske en optrapning til

den atomare dimension. Det er endnu ikke klart, hvad der vil ske. Udtalelser, der er kommet fra visse kredse i Tyskland og Frankrig, inklusive den tidligere franske præsident Sarkozy, indikerer, uanset hvad man måtte mene om budbringerne, forsøg på at foreslå en fornuftig, om end pragmatisk, udvej. Men sindssyge i form af britisk imperialistisk politik og britiske agenter – inklusive Zelenskyj selv, som Scott Ritter for nylig og plausibelt har foreslået – bliver ved med at insistere på en fortsættelse af krigen.

Der er en anden proces i fuld gang. Johannesburg-mødet den 22.-24. august for BRIKS-Plus-nationerne indledes med en entusiasme og kampvilje, især fra afrikanske nationer, som ikke er set siden 1970'erne, hvor Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank elektrificerede "den 3. verden", som den blev kaldt dengang. Forslaget blev præsenteret for FN i september 1976 af afdøde Fred Wills, og det blev vedtaget i Colombo, Sri Lanka, i slutningen af august. Det var samtidig udenrigspolitikken i den første LaRouche-præsidentkampagne i 1976. Næsten 30 år senere, i 2005, i sit essay, " Den globale mulighed for denne nødsituation: Hinsides Westfalen nu," erklærede LaRouche:

"Som jeg har argumenteret for ved tidligere lejligheder, har verden som helhed nået det udviklingspunkt, hvor den sikre fortsættelse af civiliseret liv på denne planet kræver, at vi afviser tåbelighederne i eksperimenterne med såkaldt 'globalisering' til fordel for et system af henholdsvis suveræne nationalstater, som ville have etableret en form for verdensomspændende samarbejdssystem. Dette ville være etableringen af den form, som bedst kan beskrives som en realisering af de samme mål og principper, som var underforståede i den westfalske traktat fra 1648, der gjorde en ende på både de iberiske onder i den gammeldags feudalisme og for den tid gjorde en ende på den impuls til religiøs krigsførelse, som er vendt tilbage til store dele af verden i dag: En impuls, der præsenteres under de to vanvittige former

for såkaldt 'religiøs fundamentalisme' eller racisme, en moralsk degeneration, der i øjeblikket er en integreret del af den såkaldte 'globaliserings' tåbeligheder, som truer den fortsatte eksistens af civiliseret liv på denne planet i dag.

"Som jeg har understreget ved tidligere lejligheder, er den centrale udfordring, der skal erkendes i dag, den kendsgerning, at vi har nået det punkt, hvor civiliseret liv kræver en kraftig undertrykkelse af bestræbelserne på at etablere en ultramontan eller anden form for imperial kontrol over planeten som helhed, en kontrol, der nu forsøges gennem en stigning i spekulative monopolars roller i kontrollen med vigtige såkaldte 'råmaterialer'. Der er ingen iboende mangel på nødvendige råmaterialer, hvis suveræne nationer samarbejder om at udvikle denne planets råmaterialer på måder, der sikrer en stigning i organiseret forsyning, der er tilstrækkelig til alle nationers uundgåeligt voksende behov." (https://larouchepub.com/lar/2005/050206beyond_wstphlia.html)

Helga Zepp-LaRouche vil i de kommende dage udgive en erklæring henvendt til BRIKS-forsamlingen i Johannesburg, ledsaget af en "pakke", der indeholder hendes Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur; "LaRouche-planen for 1,5 milliarder produktive jobs", der bl.a. behandler den virkelige årsag til den fejlagtigt kaldte "verdensomspændende immigrationskrise"; og "Sådan vil Den internationale Udviklingsbank fungere" fra 1975 af Lyndon H. LaRouche. Alle, især dem fra USA og Europa, der har undret sig over, hvad principperne og metoden til implementering af en "udviklingsarkitektur" ville være, opfordres til at læse og mestre de koncepter, som LaRouche blev kendt for, for næsten 50 år siden, til folk i udviklingssektoren, og som han og hans bevægelse blev uretfærdigt forfulgt for.

Disse ideer døde ikke blot aldrig; de blev forberedt til dette øjeblik. Hvis de studeres, beherskes og implementeres, repræsenterer de en effektiv, voldsfri udvej for menneskeheden. Valget om at genoplive ånden fra det

revolutionære Amerika og de universelle ideer i forfatningens indledning, især hengivenheden over for den generelle velfærd for os selv og vores efterkommere, kan bringe USA og Europa tilbage på menneskehedens side i stedet for oligarkiets.

Hallo, du! Vågn op! Pas på boomerang-effekten

Ikke korrekturlæst

16. august 2023 (EIRNS) – Om mindre end en uge vil højtstående repræsentanter fra over 65 udviklingslande, også kaldet det Globale Flertal, samles i Johannesburg, Sydafrika, i forbindelse med det 15. BRIKS-topmøde for stats- og regeringschefer. De vil diskutere betingelserne for at udvide BRIKS ud over de nuværende fem medlemmer (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika); men endnu vigtigere vil de drøfte, hvordan man skaber et nyt internationalt finansielt og økonomisk system til erstatning for det destruktive, bankerotte transatlantiske finansielle system, der forvaltes af City of London og Wall Street. Deres opgave er presserende, for det system er ved at styrte sammen, mens du læser disse ord.

De, der er samlet til topmødet den 22.-24. august, vil blive motiveret af deres forpligtelse til at sætte en stopper for den århundredelange æra med kolonial og neokolonial udplyndring af deres nationer, folk og ressourcer; og til at gå i gang med en videnskabsdrevet industrialisering med respekt for hinandens nationale suverænitet.

Amerikanerne burde være sprængfyldt med stolthed over det, der er ved at ske i Johannesburg. Det er de samme spørgsmål, som

førte til Washingtons anti-koloniale amerikanske revolution, Lincolns overvindelse af det britiske slaveri i borgerkrigen og FDR's sejr over fascismen i Anden Verdenskrig. Amerikanerne har altid været stolte af at hjælpe andre nationer med at overvinde fattigdom, opnå industrialisering og fremme videnskab og klassisk kultur.

Så hvad gør Washington i dag – sammen med regeringerne i Europa – under Wall Streets og City of Londons formynderskab? Vi har iværksat en omfattende finansiell krigsførelse for at vælte regeringer eller på anden måde forhindre nationer i at tilslutte sig BRIKS' bestræbelser på at opnå økonomisk udvikling: se Argentina, Egypten, Tyrkiet, Iran og adskillige nationer i Afrika. For dem i det Globale Flertal, der ikke forstår den finansielle krigsførelses sprog, er der altid snigmord – som den bølge, der i øjeblikket skyller hen over Ecuador – for at sende et budskab om konsekvenserne af at gå imod det nuværende system.

I USA forsøger det samme finansielle etablissement at tyrannisere amerikanerne til underkastelse og føjelighed... Hvis du går ind for fred og en forhandlingsløsning på NATO's krig mod Rusland i Ukraine, mener senator Marco Rubio, at du er russisk eller kinesisk agent og bør sigtes for overtrædelse af loven om registrering af udenlandske agenter og sendes i fængsel. Og hvis du mener, at ytringsfrihed bør omfatte retten til at bruge sociale medier til at udtrykke dine politiske synspunkter, vil du blive bagvasket og få mundkurv på hos YouTube, som det netop er sket for Scott Ritter.

Det tilsigtede budskab er klart: Lad være med at sige fra, eller også... Størstedelen af menneskeheden afviser nu sådanne trusler; amerikanerne bør slutte sig til dem.

Det centrale strategiske problem, sagde Helga Zepp-LaRouche på sin ugentlige webcast i dag, er, at "det vestlige establishment nægter at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang-effekt": De har ført til en flugt væk

fra dollaren af udvalgte nationer; til en styrkelse af forholdet mellem Kina og Rusland imod Vesten; til "et stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere."

Enten omvender amerikanske og europæiske borgere – ja, du og dine naboer – disse selvdestruktive politikker og slutter sig til det Globale Flertal, der samles i Sydafrika i næste uge, eller også vil vi blive ramt i hovedet af den samme boomerang, og menneskeheden vil sandsynligvis ikke overleve til at fortælle historien.

Foto: Openclipart, CC0

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Lad os diskutere sejr over kolonialismen!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 16. august 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 16. august 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der er en række begivenheder i gang, som peger på et stort skift i verden: Der er BRIKS-topmødet, som finder sted i

næste uge i Sydafrika, hvor mange nationer uden for BRIKS-medlemmerne deltager; og der er den internationale sikkerhedskonference i Moskva, som fandt sted i går, med titlen "Global Security Realities in a Multipolar World", hvor mere end 70 nationer deltog, og den giver et glimt af, hvad vi kan forvente på BRIKS-topmødet i næste uge.

Så samtidig er der en igangværende indsats fra de såkaldte vestlige nationer for at sabotere kampen for at gøre en ende på kolonialismen. Hvad kan du fortælle os om, hvordan denne kamp udvikler sig?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: De etablerede i Vesten har indtil videre nægtet at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang, eller at denne politik har været en boomerang, og der har været et enormt tilbageslag: For sanktionspolitikken mod Rusland har ikke skadet Rusland, den har skadet Europa i almindelighed og Tyskland i særdeleshed. Konfiskeringen af aktiver har ført til de-dollarisering. Og generelt har den geopolitiske politik nu ført til en situation, hvor Kina og Rusland er i et cementeret strategisk partnerskab, som alle forsøg på at splitte vil mislykkes. Og man kan sige, at der er tale om et absolut, stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere.

Så jeg tror, at det bedste billede, jeg kunne komme på for at give en metafor for alt dette, er det faktum, at da den tyske udenrigsminister Baerbock forsøgte at flyve til Indo-Stillehavet, måtte hun komme tilbage to gange med sit fly på grund af tekniske fejl, angiveligt på flyet; og flyet måtte dumpe en masse brændstof i havet for at kunne lande igen, så kort tid efter start. Så måtte hun aflyse hele sit besøg, og muligheden for at sende fine billeder hjem til de godtroende var naturligvis helt forpasset. Der var mange kommentarer i de internationale medier, nogle af dem ret {schadenfroh}, der dybest set sagde, at dette er typisk for tysk politik i disse dage, de kan ikke få noget gjort længere – og der er noget om

det. For hvis man ser på alle de mange fejl, infrastrukturen, togenes punktlighed, og jeg kunne lave en meget lang liste, så er det de forkerte politikkers fiasko, især de grønnes, der nu fører til ødelæggelsen af Tyskland.

Så dette billede af Baerbock, der ikke kan flyve til Indo-Pacific, er lidt synonymt med, hvor tingene står. Og befolkningerne i Vesten – og jeg taler ikke om etableringerne, jeg taler om folket, befolkningen – de er nødt til at indse, at der er forandringer, som ikke kan afhjælpes ved at gå tilbage til de gamle måder. Det ene er, at resultatet af hele denne politik med NATO's udvidelse mod øst gennem 30 år og alle de efterfølgende udviklinger har ført til en situation, hvor det er meget tydeligt, at Rusland har truffet en beslutning om, at de ikke længere regner med politikere i Vesten, de forsøger ikke længere på en eller anden måde at finde folk i Europa, eller bestemt ikke i USA, til at føre en fredelig politik eller en nedrustningspolitik og på en eller anden måde forsøge at løse problemer gennem diplomati. Og de omstiller sig nu: Jeg tror, at forholdet mellem Rusland og Kina er én ting. Der er nogle mennesker i Europa, som stadig forsøger at appellere til enten Rusland eller Kina med det formål at få dem til at kappe båndene til hinanden; jeg tror, at det er dømt til at mislykkes og fuldstændig fejlberegner beslutsomheden i disse to lande, som har draget deres konklusioner af vestlige politikker. Og det har givet fuldstændig bagslag, også med hensyn til udviklingslandenes politikker, som på grund af den kinesiske mulighed for at samarbejde med Bælte-og- Vej-Initiativet i de sidste 10 år nu for første gang har set, at de har et alternativ til det neoliberale system, der har sat dem i en situation, hvor de ikke kan overvinde deres afhængighed af vestlige lån med betingelser, der forbyder enhver reel industriel udvikling i udviklingslandene.

Så de er dybest set nået til en konklusion. Og hvis man lytter til alle talerne fra Afrika, fra udviklingen i Sahel-zonen,

Niger, Tchad, Burkina Faso, Algeriet, Sydafrika, Zimbabwe, så får man en helt ny stemning, hvor det er meget tydeligt, at de åbent siger: "Vi har fået nok af jeres kolonialistiske politik!"

Der var Rusland-Afrika Forum i Skt. Petersborg den 27.-28. juli, hvor vores Schiller Institut-repræsentant fra Frankrig, som er leder af Afrika-afdelingen, Sébastien Périmony, var den eneste vestlige gæst, der var inviteret til dette topmøde. Og han gav en fantastisk rapport om det, som er på vores hjemmeside (<https://www.youtube.com/watch?v=nBNkstGuu1A>), og du kan tweete den og re-tweete den, som du vil, for folk skal vide, at dette er den nye ånd i det Globale Syd.

Jeg tror ikke, at disse ting kan gøres ugjort. Jeg tror ikke, man kan vende tilbage til det gamle geopolitiske spil. Den eneste vej ud ville være, at tilstrækkeligt mange mennesker i Vesteuropa og USA forstår, at de er nødt til at flytte sig og samarbejde med den globale majoritet: Det betyder et nyt paradigme, et nyt koncept for internationale relationer, som betragter alle lande som ligeværdige, som respekterer alles suverænitet, som forfølger en gensidig win-win-politik i alles interesse, og det vil være en ny oplevelse for nogle af de mennesker, som stadig er vant til at tænke på den gamle kolonialistiske måde.

Men det er en meget håbefuldt udvikling for menneskeheden som helhed, og jo før vi kan få i det mindste en del af etablissementet i Nordamerika og Europa til at indse det, jo bedre, for hvis vi bliver ved med at forsøge at holde fast i geopolitiske mål, kan det kun føre til Vestens undergang, og det er desværre også en mulighed. For hvis Europa ikke finder en måde at samarbejde med det Globale Syd på, er Tyskland på nippet til at gå nedenunder og hjem og blive fuldstændig afindustrialiseret, med utrolige sociale konsekvenser til følge.

Så vi befinder os virkelig i en epokegørende forandring, men

af en helt anden slags, end kansler Scholz talte om for mere end et år siden, fordi det er overgangen fra den kolonialistiske tidsalder til den moderne tidsalder, hvor kolonialismen vil være et spørgsmål om fortid.

SCHLANGER: En af de førende fronter i denne kamp finder sted i Afrika, omkring kuppet i Niger. Vores samarbejdspartner Jacques Cheminade, en tidligere præsidentkandidat i Frankrig, udsendte en erklæring om Frankrigs og andre vestlige landes forsøg på at gribe ind i situationen der. [<https://www.institutschiller.org/spip.php?article1590>] Jacques opfordrede Frankrig til at stoppe sin neokoloniale indblanding i Niger og til at arbejde for opløsningen af NATO. I betragtning af de afrikanske nationers stærke negative reaktion på Frankrig, USA, ECOWAS og andre, der truer Niger, er det så muligt, i lyset af det, du lige har sagt, at Cheminades forslag vil få en vis støtte?

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg. Det ser ikke sådan ud i øjeblikket, men der er helt klart en del af, jeg vil sige, selv det franske establishment – hvis man for eksempel tænker på, at militæret er en del af etablissementet – jeg tror, der er mange mennesker, der ligesom de Gaulle mener, at det at være med i NATO er helt uforeneligt med at bevare franske nationale interesser. Det er en væsentlig faktor. Jeg tror, den er stærkere i Frankrig end i noget andet europæisk land, fordi de har traditionen fra de Gaulle, som tog Frankrig ud af NATO.

For det andet tror jeg, at der er et fænomen i Frankrig, som også er stærkere end i noget andet europæisk land, og det er fænomenet suverænister: Det er folk af meget forskellig politisk observans og farve, men de er alle overbeviste om, at Frankrigs suverænitet er helt afgørende, og de ser den truet af NATO og af EU. Så i betragtning af, at den franske Macron-regerings nuværende politik er en militarisering af økonomien kombineret med en brutal nedskæringspolitik, der rammer den fattigste del af befolkningen, tror jeg, at Frankrig, ligesom

alle andre europæiske lande, bliver en mere og mere eksplosiv social enhed, og det er også en stor faktor.

Så i betragtning af, at Schiller Instituttet og Solidarité et Progrès-delen af Jacques Cheminade også er respekterede stemmer i Frankrig, tror jeg, der er håb om, at vi kan vise vejen i en anden retning. Det kommer til at kræve en masse arbejde og en masse mod, men jeg er virkelig optimistisk med hensyn til, at vi kan gøre det.

SCHLANGER: Vi havde en, der skrev ind om BRIKS-valutaen. Der er mange spekulationer om, hvorvidt de vil komme med en ny valuta. Og Gregg spørger: "Hvordan kan BRIKS regne værdiansættelser ud for råvarer fra forskellige lande? Vil de bruge værdiansættelser i guld, eller hvad tror du om det?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev et meget vigtigt konceptuelt papir om dette spørgsmål i 2000, "On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency" (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html). Her foreslår han at skabe en ny valuta baseret på varer og værdier i den fysiske økonomi. Det betyder, at man skal have en afregningsinstitution mellem nationale valutaer, og så skal man blive enige om en bestemt standard for prisfastsættelse af guld og andre råvarer, faste valutakurser, og så værdsætter man arbejdsproduktivitet som en nøglefaktor i situationen.

Så der skal ske justeringer fra tid til anden, men så længe udviklingsvektoren går i retning af at øge produktiviteten gennem investeringer i de teknologier, der fører til en stigning i energistrømtæthed og den tilknyttede potentielle relative befolkningstæthed, kan du justere det. Det er et meget vigtigt mål, for det er ikke alle nye teknologier, der gør det. For eksempel kan grønne teknologier se attraktive ud for spekulanterne, fordi de kan skabe bobler i en kort periode, men de mindsker faktisk arbejdskraftens produktivitet og også produktionskapaciteten, og de går i retning af at mindske den potentielle relative befolkningstæthed.

Så det er ting, der kan måles videnskabeligt, og jeg tror, at sammenhængen mellem energistrømtætheden og befolkningstætheden er noget, der skal findes ud af præcist, og det diskuteres tydeligvis meget intenst lige nu.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Agneta fra Global Network Against Weapons and Nuclear Power in Space. Hendes gruppe er meget optaget af at afslutte våbenkapløbet, og hun spørger: "Vil du deltage i krigsførelse i rummet? Hvad synes du om krigsførelse i rummet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at krigsførelse i rummet er endnu mere pervers end krigsførelse på jorden. For rummet er virkelig det område, hvor den næste fase af menneskets udvikling bør finde sted, nemlig at vi overvinder den geopolitiske konfrontation og ideen om, at du skal sætte din pæl på månen, og denne del er min, og jeg vil forsvare den med våben. Selvfølgelig er rumkrig allerede en faktor: Man har allerede kontrol over næsten alle former for krigsførelse fra rummet på Jorden lige nu, og det forkorter varslings tiden til endnu mindre tid, end man har på Jorden.

Så det er meget vigtigt at inkludere rumvåben og brugen af rummet til militære formål i en ny nedrustningstraktat. Men jeg tror, at det, der er vigtigere rent filosofisk, er, at rummet skal blive et samarbejdsområde for den menneskelige art, og det er det, der gør os til mennesker! Hvis du tænker på, at siden, jeg tror, det var Apollo 8 – jeg er ikke sikker, men første gang mennesket var i stand til at forlade jordens kredsløb, var det et kæmpe gennembrud, og mange astronauter mener, at det endda var et større gennembrud end Apollo-landingen på månen, fordi det betød, at menneskeheden begyndte at holde op med bare at være jordboere, at vi faktisk kunne løfte os selv op i rummet. Og det var på en måde det første lille skridt i retning af, at menneskeheden blev en rumart.

Og nu, om et par dage, vil vi have flere månelandinger: Jeg tror en russisk og en indisk, lige før BRIKS-topmødet – bløde

landinger på Månens sydpol. Der er meget konkrete planer fra flere rumagenturer om at bygge en landsby på Månen, og det bør være der, hvor nationer arbejder fredeligt sammen om at tage det næste skridt i forhold til at erobre og finde ud af universets love. Det er det, folk burde gøre. Så jeg synes, det står meget højt på dagsordenen.

SCHLANGER: Lad os et øjeblik skifte emne til amerikansk politik, for der er sket nogle udviklinger der, med den fjerde runde af anklager mod Donald Trump. Flere mennesker har spurgt til disse anklager, og det generelle tema er, om det ikke virker som en overdrivelse? Kommer det ikke til at give bagslag for de mennesker, der går efter Trump gennem domstolene?"

ZEPP-LAROCHE: Det er jeg ret sikker på, at det vil. For da valget fandt sted, var der mange mennesker, der var overbeviste om, at der var en eller anden form for manipulation med valget. På grund af udviklingen den 6. januar 2021 har folk været ret skræmte til at tage disse spørgsmål op, men Trump er langt, langt foran på den republikanske side, og med Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side har du nu en ikke-etableret kandidat på den demokratiske side, så jeg tror, at det politiske landskab i USA er meget anderledes, end det var ved sidste valg. Og det bliver uforudsigeligt.

Jeg tror, at Biden-administrationen er ekstremt bekymret, og ikke kun Biden-administrationen, men også atlantisterne i Europa er ret skræmte over muligheden for, at enten Trump eller Kennedy kunne vinde valget, og det ville efter deres mening være enden på hele deres projekt.

Det er selvfølgelig langt væk, og de forandringer, jeg talte om tidligere, er allerede ved at skabe en meget anderledes situation. Så jeg tror, at det korte svar på dit spørgsmål er ja. Jeg tror, det har potentialet til at give fuldstændig bagslag for den nuværende politik.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra AJ i chatrummet, som går tilbage til det, du talte om tidligere, men han spørger: "Hvad er der sket med diplomatiet i verden? Hvad er diplomaternes ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at diplomater er nødt til at genopfinde diplomatiet, fordi det dybest set er blevet ganske beskadiget af de nuværende vestlige diplomater. Du har Blinken som topdiplomat i USA; før det havde du andre statssekretærer, som også gjorde det svært for diplomatiet at trække vejret. Og så har du Baerbock, som heller ikke var så succesfuld.

Jeg mener, at diplomatiet bør tage hensyn til den anden parts interesser. Diplomati bør være at finde en måde, selv hvis du har en meget håbløs situation, eller en tilsyneladende håbløs situation, det er kunsten at finde et nyt niveau, hvor et problem kan løses: Og det betyder, at du skal kende din partner, du skal kende historien, kulturen; du skal have en vis sympati for den anden person, for hvis du ikke har sympati, kan du ikke håndtere det. Og problemet med de nuværende diplomater, eller de fleste af dem, er, at de er så optaget af deres egen personlighed – du ved, i Baerbocks tilfælde bruger hun sekscifrede beløb på fotografier og professionel makeup. Det er ikke diplomati, det er PR. Det er bedrag, det er alt andet end diplomati.

Jeg mener, at diplomatiets kunst har meget at gøre med statskunst. Det har ikke kun at gøre med evnen til at forme sin egen stat efter en vision, at gøre den bedre, mere kreativ, mere potentiale for sine borgere, men også at være generøs over for andre nationer. Og så at have relationer mellem nationer og civilisationer, hvor de hver især handler i den andens interesse: Eller i det mindste har man en måde at løse tingene på gennem kreative, ikke-militære måder at løse konflikter på.

Jeg tror, at det, der sker lige nu med BRIKS Plus, er, at der på BRIKS-topmødet, som starter i næste uge, vil være BRIKS-

nationer; 23 nationer har allerede ansøgt om medlemskab; 22 mere har uformelt ansøgt om medlemskab. Der vil være 70 nationer i alt. Og jeg tror, at det, disse nationer forsøger at gøre, netop er at udvikle et nyt system af relationer med hinanden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og baseret på FN's charter, men generelt at behandle hinanden med respekt som ligemænd. Og det er noget, som de fleste diplomater i Vesten bliver nødt til at lære igen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Bal Krishna, som er deltager i International Peace Coalition, og det kommer også ind på spørgsmålet om diplomati i lyset af alle de trusler mod Kina, der kommer fra Vesten, om dets såkaldte "aggressive" politik i Indo-Pacific-regionen. Krishna spørger: "Hvad synes du om Kinas politik i Indo-Stillehavsområdet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror bestemt, at Kina varetager sine interesser, for Kina er meget bevidst om, at alle disse spil i Det Sydkinesiske Hav er designet til at skabe konstante provokationer: Som de såkaldte "frihed til navigation-operationer" i Det Sydkinesiske Hav, eller selvfølgelig patruljerne omkring Taiwan, USA's våbensalg til Taiwan, besøgene af mange politikere, der behandler Taiwan, som om det var en separat nation – det er ingen overraskelse at læse, at målet er at inddæmme Kina.

Så Kina investerer en vis del af sit BNP i militær opbygning. Det er stadig langt, langt efter, lad os sige, USA. Så at tale om Kinas "militære aggressivitet" er latterligt, for det, Kina gør, er langt, langt mindre end det, NATO og USA gør. Og så det faktum, at NATO er ved at beslutte sig for at blive et globalt NATO, eller ønsker at blive et globalt NATO: Det har Kina reageret meget kraftigt imod, fordi de udmærket ved, at det eneste mål for det er Kina. Og hvad har Den Nordatlantiske Alliance med Stillehavet at gøre? Det er bare en provokation.

Jeg tror ikke, at bestræbelserne på at splitte Rusland og

Indien, Kina og Indien, alt det der, og især Kina og Rusland, kommer til at fungere. Der har været en enorm indsats for at forudsige dommedag for den kommende BRIKS-konference, at alle disse spændinger vil betyde, at de ikke vil være i stand til at nå til enighed om, hvorvidt BRIKS skal udvides. Men alle lederne, jeg tror Modi selv, præsident Lula, russiske talsmænd, kinesiske talsmænd, alle har dybest set afvist det og sagt, at sådanne spekulationer kun er spekulationer og ikke virkelighed.

Så jeg tror, at Kina som helhed absolut ikke er aggressivt, det er ikke imperialistisk. Hvis man ser på Kinas historie, har de ikke missioneret for deres system, det er ikke en del af den kinesiske filosofi. Så jeg synes, at det gode er, at Kina er indstillet på at hjælpe med at løfte landene i det Globale Syd gennem økonomisk udvikling. Og hvis du taler med afrikanske ledere og mange mennesker i Asien eller Latinamerika, vil de fortælle dig, at de ser Kina som en ven. Det er deres erfaring, og det er en god ting.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål mere. Lad mig få det hurtigt ud, så du kan svare på det: Det er fra Menashe, som gerne vil vide, når du taler om geopolitik, spørger han: "Er dette det gamle, imperiale systems del og hersk-politik? Er det det, de bruger til at splitte de afrikanske lande mod Niger?"

ZEPP-LAROUICHE: Det forsøger de helt klart at gøre, men det ser ikke ud til, at det virker. Det kan man se af, at ECOWAS, den vestafrikanske økonomiske organisation, ville iværksætte en militær operation mod Niger, men de blev nødt til at udskyde den på ubestemt tid, fordi de først og fremmest indså, at der stod ekstremt meget på spil. Hvis de var gået videre med det, ville det have truet med at sprænge hele det afrikanske kontinent i luften, og det ville have haft uforudsigelige konsekvenser for alt, inklusive masseflugt og totalt kollaps. Så de blev nødt til at afblæse det, fordi flere ledere fra nabolandene gik meget stærkt ud og forsvarede Nigers nuværende politik. Så jeg tror, det mislykkedes.

Faren er selvfølgelig, at andre konflikter kan blive antændt, men jeg tror, at den nye faktor i situationen er, at afrikanerne virkelig – og de siger det offentligt – hvis du læser de afrikanske aviser eller lytter til de afrikanske medier, så siger de det: Vi har fået nok, vi vil ikke have de her lege mere. Og det er en helt ny tone i situationen, og jeg synes, det er en meget håbefuldst udvikling, at dette kan fortsætte.

SCHLANGER: Forhåbentlig vil folk i Vesten indtage den samme holdning og slutte sig til det Globale Syd i afslutningen af kolonialismens æra.

Helga, tak for din tålmodighed med dagens internetproblemer. Vi er tilbage i næste uge, og jeg kan forsikre dig om, at min internetforbindelse vil være bedre til den tid. Så vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: OK! Bliv medlem af Schiller Institutet!

USA's ambassadør i Australien Caroline Kennedy indikerer muligheden for en aftale om at befri Assange

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS) – USA's ambassadør i Australien, Caroline Kennedy (datter af præsident Kennedy), gav et interview til Sydney Morning Herald den 14. august, som blev bragt på forsiden, og som indikerer, at hun mener, at en aftale kan frigive den fængslede WikiLeaks-udgiver Julian

Assange, så han kan afsone en kortere straf for en mindre forbrydelse i sit hjemland Australien, rapporterer Joe Lauria, redaktør af Consortium News den 14. august.

Caroline Kennedy sagde til The Sydney Morning Herald (SMH), at beslutningen om en aftale var op til det amerikanske justitsministerium. "Så det er ikke rigtig et diplomatisk spørgsmål, men jeg tror absolut, at der kan findes en løsning," sagde hun til avisen. Amb. Kennedy bemærker de stærke ord, som den amerikanske udenrigsminister Anthony Blinken brugte den 31. juli i Brisbane om, at "Mr. Assange blev anklaget for meget alvorlig kriminell adfærd," men på trods af Blinkens stærke ord, sagde Kennedy: "Der er en måde at løse det på. Du kan læse [aviserne], ligesom jeg kan."

SMH skrev, at der kunne blive tale om en "David Hicks-agtig aftale", en såkaldt Alford Plea, hvor Assange fortsat ville erklære sig uskyldig, mens han accepterede en mindre anklage, der ville give ham mulighed for at afsone yderligere tid i Australien. De fire år, Assange allerede har siddet varetægtsfængslet i det topsikrede Belmarsh-fængsel i London, kunne måske tages i betragtning.

Med hensyn til baggrund: David Hicks var australier og blev fængslet af USA i Guantanamo i fem år. Han blev i sidste ende løsladt af USA efter pres fra den australske regering, da han gik med til en Alford Plea, hvor han erklærede sig skyldig i en enkelt anklage, men samtidig fik lov til at hævde sin uskyld med den begrundelse, at han forstod, at han ikke ville få en retfærdig rettergang.

Et afgørende punkt er, at USA kan kræve, at Assange kommer til USA og møder op i en amerikansk retssal, hvilket Assange ifølge en international advokat aldrig ville gøre, da han ikke stoler på USA. Lauria-artiklen med titlen "Caroline Kennedy Says US Open to Assange Plea Deal" diskuterer måder at omgå dette krav på. I maj i år sagde Assanges advokat Jennifer Robinson på vegne af Assanges juridiske team, at de ville

overveje en tilståelsesaftale.

Der er mulighed for, at den britiske højesteret kan træde sammen og sætte Assange på et fly til Alexandria, VA, hvor han står til op til 175 år i et amerikansk fangehul. Men det ser ud til, at dette tilbud om en aftale bliver fremsat på regeringsniveau.

Lauria afslører et meget interessant element i denne sag. Han rapporterer: "Greg Barns, en menneskerettighedsadvokat, der rådgiver Assange-kampagnen, fortalte den australske avis Associated Press, at Assange var kommet imellem USA og Australien, da Washington ønsker Canberras samarbejde om at oprette nye amerikanske militærfaciliteter i Australien, mens de øger presset på Kina." Både den australske premierminister Anthony Albanese og den australske udenrigsminister Penny Wong har over for USA udtrykt bekymring over den australske statsborger Assange. Menneskerettighedsadvokat Barns sagde: "Det er helt klart et diplomatisk anliggende, fordi det har engageret premierministeren og udenrigsministeren – det er ikke en almindelig, ordinær udleveringssag. Denne sag er blevet et springende punkt i alliancen," sagde han.

Foto: Wikimedia Commons

**Mauí-branden var ikke
forårsaget af
klimaforandringer,**

men af 50 års udpining af USA's industri og landbrug

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS) – Den forfærdelige skovbrand på øen Maui, en af de øer i Stillehavet, der udgør staten Hawaii, er den dødeligste skovbrand i USA i over et århundrede. Miljøforkæmpere kræver højlydt, at præsident Biden øjeblikkeligt erklærer en hidtil uset klimakrise med vidtrækkende beføjelser. EIR's undersøgelse har indtil videre vist, at Maui-branden ikke skyldes klimaet, men snarere nedbrydningen af USA's industri og landbrug.

Indtil videre er 99 mennesker døde på Maui, men det tal vil stige; snesevis savnes stadig. Pacific Disaster Center oplyser, at branden beskadigede eller ødelagde anslået 2.207 bygninger på Maui; af bygningerne var 86% klassificeret som beboelse. Folk har ingen hjem; deres biler blev brændt.

For at forstå, hvad der faktisk skete, må man gå tilbage til, hvordan Hawaii blev styret. Ananasplantager blev etableret på Hawaii i 1890'erne, og i begyndelsen af 1980'erne var de vidtstrakte, for det meste under kontrol af fødevarekartelgiganterne Dole og Del Monte, placeret på de hawaiianske øer Oahu, Maui, Lanai, Big Island/Hawaii osv. Der var også sukkerrørsplantager. Bønderne på plantagerne, for det meste indfødte hawaiianere, fik begrænsede lønninger og boede i kummerlige boliger. Kartelejerne levede i luksus.

I midten og slutningen af 1980'erne flyttede Dole og Del Monte det meste af deres ananasproduktion ud af Hawaii, og i det første årti af det 21. århundrede havde de helt forladt området. Den sidste sukkerfabrik på Hawaii lukkede i slutningen af 2016. Fødevarekartellerne flyttede deres ananasplantager til områder med lavere lønomkostninger:

Indonesien, Filippinerne og Guatemala. Arbejderne blev forladt.

På dette tidspunkt burde man have plantet alternative afgrøder af nærende fødevarer på de forladte plantager og bygget nogle produktionsfaciliteter. Der blev ikke gjort noget i årtier. I løbet af de sidste fyre år er den reelle værdi af Hawaiis landbrugsprodukter faldet med halvtreds procent: Staten vendte sig mod turisme. Mere end 75% af indtægterne på Maui kommer fra turisme: Valley Isle of Maui er den næstmest populære turistdestination på Hawaiis øer.

Når mennesket kommer på afveje, har naturen sin egen måde at advare mennesket om dets dårskab på. Clay Trauernicht, professor i naturressourcer og miljøforvaltning ved University of Hawaii at Manoa, fortalte USA Today i artiklen "How Did the Maui Fires Start?" den 9. august, at det var nødvendigt at se på de uforvaltede, ikke-hjemmehørende græsarealer, der er blomstret op på Hawaii efter årtier med faldende landbrug, hvor der i virkeligheden ikke blev plantet noget på jorden.

New York Times rapporterede i en artikel den 9. august, "Hvordan invasive planter fik Maui-brandene til at rase", om "den ubarmhjertige spredning af ekstremt brandfarlige, ikke-hjemmehørende græsser på de ubrugte arealer, hvor afgrøderne engang blomstrede. Sorter som guineagræs, melassegræs og buffelgræs – som stammer fra Afrika og blev indført til Hawaii som foder til husdyr – optager nu næsten en fjerdedel af Hawaiis landmasse. Disse græsser vokser hurtigt, når det regner, og er modstandsdygtige over for tørke, når jorden er udtørret, og de giver næring til skovbrande på hele Hawaii, herunder den brand, der kostede mindst 93 mennesker livet [på Maui]."

Samtidig skabte orkanen Dora vindstød på 60 miles i timen, som hjalp med at sprede ilden.

Melissa Chimera, der koordinerer den Hawaii-baserede

organisation Pacific Fire Exchange, som deler brandvidenskab mellem Stillehavssøernes regeringer, hævder, at "disse græsser er meget aggressive, vokser meget hurtigt og er meget brandfarlige." Dette er den skyldige, den kardinale enkelthed, der styrer hele processen. Hvorfor voksede disse græsser? Fordi afgrøderne ikke blev plantet, fabrikkerne ikke bygget, infrastrukturen ikke konstrueret på Hawaiis jord for at industrialisere Hawaii, og derfor lå jorden udsat for at blive overtaget af græsserne.

I et interview i programmet Democracy Now sagde professor Trauernicht, at Hawaii i 2019 havde diskuteret og burde have "genimplementeret landbrug, bygget netværk af brandbælter og genplantet skov." I 2019 var 20.000 hektar brændt på Hawaii, og folk samledes for at finde ud af, hvad der skulle iværksættes.

Dette har intet at gøre med klima eller menneskeskabt kuldioxid.

Forskellige miljøforkæmpere med folkemorderiske hensigter opfordrer præsident Biden til at erklære og sætte USA under en national klimakrise. Det er langt bedre, at USA skrotter de sidste 50 års selvdestruktive politik og går sammen med BRICS-plus, det Globale Syd, Kina og Rusland om at genopbygge verden.

Foto: Markus Spiske, Pexels CC0

Finland gør sig selv til et

mål

Ikke korrekturlæst

15. august 2023 (EIRNS)-Finland forhandler nu om en forsvarssamarbejdsaftale (DCA) med USA, der vil muliggøre regelmæssige amerikanske militære udstationeringer ved landets grænse til Rusland. Den foreslåede aftale, som kommer i kølvandet på Finlands optagelse i NATO, vil tillade tilstedeværelsen af udenlandske tropper i længere perioder, især til konventionelle militærøvelser, rapporterede Yle den 13. august. Aftalens primære formål er at give amerikansk militærpersonale adgang til faciliteter og områder i Finland til træning, våbenopbevaring og vedligeholdelse af udstyr. Dette omfatter den potentielle brug af lufthavne, havne og udpegede træningszoner. Det er sandsynligt, at det amerikanske militær vil få adgang til mindst én lufthavn og havn samt et træningsområde. De finske forsvarsstyrkers (FDF) eksisterende kaserner eller steder i umiddelbar nærhed kan blive stillet til rådighed for amerikansk brug.

“Dette markerer et meget vigtigt skift i Finlands sikkerhedspolitik,” siger Iro Särkkä, seniorforsker ved Finnish Institute of International Affairs (FIIA). “Aldrig før i fredstid har Finland været vært for udenlandske tropper i længere perioder. Nu bliver alle barrierer for det praktiske samarbejde mellem Finland og USA fjernet.”

Ambassadør Mikael Antell, vicegeneraldirektør for den politiske afdeling i Udenrigsministeriet og chefforhandler for den finske side, hævdede, at aftalen “styrker Finlands sikkerhed og forsvar betydeligt.” Hvad den faktisk vil gøre, er at tvinge Rusland til militært at tage højde for den øgede trussel mod dets nordvestlige regioner, hvilket gør Finland til noget, det ikke var, mens det officielt var neutralt: et mål.

Moskva har faktisk gentagne gange advaret om, at Finlands tiltrædelse af NATO ville tvinge Rusland til at revurdere sin militære stilling for at bevare sikkerheden i det nordvestlige Rusland, herunder komplekset af militærbaser på Kolahalvøen, for at sikre sin egen sikkerhed mod denne nye trussel på grænsen.

Foto: Babtiste Valthier, CC0 Pexels

Videnskabsfolk opfordrer til at stoppe en ny verdenskrig

Ikke korrekturlæst

EIR hilser følgende erklæring velkommen og opfordrer til, at den spredes så vidt muligt.

Den blev udgivet den 31. juli af Steve Starr med henblik på hurtig distribution til forskere og lignende. Starrs video om atomkrigens rædsler og endelighed indledes med spørgsmålet: "Hvad sker der med verden, hvis vi med Ukraine snubler os ind i en termonuklear krig?"

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal menneskeheden afstå fra atomkrig?

For næsten halvfjerds år siden udsendte Albert Einstein og 11 andre nobelprismodtagere denne advarsel:

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal menneskeheden afstå fra atomkrig?

I dag bevæger USA, NATO og Rusland sig mod en direkte militær konflikt i Ukraine – og en amerikansk/nato-russisk krig vil næsten uundgåeligt resultere i anvendelse af atomvåben, fordi

ingen af parterne vil være villige til at trække sig tilbage, hvis en konflikt begynder.

USA, Storbritannien, Frankrig og Rusland har 2.000 strategiske atomspræghoveder i affyringsklar tilstand. Hvert strategisk spræghoved er 7 til 53 gange kraftigere end den atombombe, der ødelagde Hiroshima. Når ordren til affyring er givet, vil disse spræghoveder ramme deres mål inden for 35 minutter eller mindre. Ubådsaffyrede ballistiske missiler kan ramme deres mål inden for 15 minutter efter præsidentens bemyndigelse.

Rusland har tre hundrede og fyrre 800 kiloton atomvåben i affyringsklar tilstand (svarende til 800.000 tons TNT sprængstof). Detonationen af et sådant spræghoved skaber temperaturer på omkring 200 millioner grader Fahrenheit (ca. 100 millioner grader Celsius), eller omkring fire til fem gange temperaturen i solens centrum.

At detonere et atomvåben over en by er som at antænde et stykke af solen, hvilket vil skabe soltemperaturer, der fordamper alt under det og antænder mange miles/kilometer i alle retninger. Det skaber en massiv atomar ildstorm.

Detonationen af et enkelt 800-kiloton spræghoved over en storby på en dag med gennemsnitligt vejr vil antænde en atomar ildstorm, der vil dække 389 kvadratkilometer. I løbet af nogle få minutter vil lufttemperaturen inden for brandzonen være over kogepunktet for vand.

Alle, der befinder sig inden for brandzonen, vil blive udsat for en "orkan af ild". Intet levende væsen inden for brandzonen vil overleve.

I en fuldskala atomkrig er det sandsynligt, at der på mindre end en time vil blive skabt betydeligt mere end 1.000 atomare ildstorme ved at brænde byer i Nordamerika, Europa og Rusland (og muligvis Kina). Disse ildstorme ville dække titusindvis af kvadratkilometer. Undersøgelser, der er blevet vurderet af

fagfæller, anslår, at op til 180 millioner tons sort røg og sod fra disse ildstorme vil stige op over skyernes niveau og op i stratosfæren, hvor det vil danne et globalt stratosfærisk støvlag

Det stratosfæriske røgslag ville ikke kunne fjernes af regn, og det ville blive liggende i ti år eller længere. Røgslaget ville blokere nok sollys på den nordlige halvkugle til hurtigt at skabe gennemsnitlige overfladetemperaturer, der var koldere end dem, man oplevede på højdepunktet af den sidste istid. I et til to år ville temperaturen falde til under frysepunktet hver dag i det centrale Nordamerika og det centrale Eurasien. Det ville være for koldt til at dyrke afgrøder i mange år. De fleste mennesker og store landdyr ville dø af sult.

Vi må ikke tillade, at det sker. Det er på tide at handle, før det er for sent.

Vi må tale imod en ny verdenskrig, som vil ødelægge menneskeheden.

Hvis du er videnskabsmand, kunstner, religiøs, politisk eller militær leder, så vær sammen med os om at opfordre USA, NATO og Rusland til at stoppe enhver yderligere optrapning af konflikten i Ukraine. NATO-medlemmer må ikke sende militære styrker ind i det vestlige Ukraine, som kan komme i direkte konflikt med russiske styrker. Det er en direkte vej til 3. Verdenskrig og atomar glemsel.

Husk på Einsteins og hans kollegers ord: Vi taler ved denne lejlighed, ikke som medlemmer af denne eller hin nation, kontinent eller tro, men som menneskelige væsener, medlemmer af arten menneske, hvis fortsatte eksistens er i tvivl....

Foran os ligger, hvis vi vælger det, en kontinuerlig fremgang i lykke, viden og visdom. Skal vi i stedet vælge døden, fordi vi ikke kan glemme vores skænderier? Vi appellerer som mennesker til mennesker: Husk jeres menneskelighed, og glem resten. Hvis I kan det, ligger vejen åben til et nyt Paradis;

hvis I ikke kan, ligger risikoen for den universelle død foran jer.

I betragtning af, at atomvåben med sikkerhed vil blive anvendt i enhver fremtidig verdenskrig, og at sådanne våben truer menneskehedens fortsatte eksistens, opfordrer vi indtrængende verdens regeringer til at indse og offentligt erkende, at deres formål ikke kan fremmes af en verdenskrig, og vi opfordrer dem derfor indtrængende til at finde fredelige midler til løsning af alle stridsspørgsmål mellem dem.

Derfor støtter vi undertegnede den presserende mobilisering af Humanity for Peace (<https://humanityforpeace.net>) og opfordrer alle til at deltage i den internationale aktionsdag den 6. august med et flagskibrally ved FN i New York City og søsterrallyer over hele verden.

#NoMoreHiroshimas #NoMoreNagasaki

Initiativtagende underskriver:

Steven Starr, assisterende klinisk professor og tidligere leder af programmet for klinisk laboratorievidenskab ved University of Missouri.

Opbygning af to modsatrettede "blokke" vil blot føre til krig

Ikke korrekturlæst.

13. august 2023 (EIRNS) – Verden er vidne til to diametralt modsatrettede tilgange til at forberede menneskehedens næste

æra. Det fejlslagne koloniale og neokoloniale system forsøger febrilsk at bevare den "unipolære verden" under USA's og Storbritanniens lederskab ved at fremprovokere krige, overalt hvor det er muligt, mens BRIKS-landene og det overvældende flertal af nationer i det "Globale Syd" forbereder sig på at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle og samtidig opbygge en ny æra med samarbejde inden for videnskabelig og industriel udvikling for alle nationer

Med den ukrainske "modoffensiv" nu alment anerkendt som havende været en kolossal og blodig fiasko, er Bidens svar at klargøre yderligere 21 milliarder dollars i militært isenkram og økonomisk støtte til Ukraine for at holde slagtingen i gang for enhver pris. Zelenskyj har netop fyret alle sine rekrutteringsofficerer for at have kørt en massiv plan for at sælge falske medicinske fritagelser, til betalende kunder, selvfølgelig, for at undgå at blive indkaldt. Men blodsudgydelserne fortsætter.

Rusland er nu vendt tilbage til offensiven og nærmer sig en vigtig by i Kharkiv-regionen. I mellemtiden har Aleksandr Lukashenko, Hvideruslands præsident, taget skridt til at genoprette de diplomatiske forbindelser med Polen og insisteret på, at de er "naboer" og "slaviske medborgere" på trods af Polens trussel om at udstationere 10.000 soldater ved grænsen til Hviderusland.

En lignende fiasko for den imperiale krigsførelse finder sted i Afrika. Kuppet i Niger, som i hele Vesten beskrives som et beskidt militært angreb mod "demokratiet", bliver i det meste af Afrika set som det, det i virkeligheden er – endnu et udtryk for den tiltagende afvisning af kolonimagterne og selve kolonialismen. Niger er det fjerde fransktalende land – Mali, Guinea, Burkina Faso og Niger – der har omstyrtet marionetregimer under NATO-magternes kontrol og beordret fjernelse af franske kolonitropper i deres lande. Selv udsendelsen af USA's sværvægtede Tony Blinken og Victoria Nuland til Niger med trusler om militær aktion for at

genoprette den afsatte regering, havde ingen effekt i forhold til at svække den anti-koloniale beslutsomhed. Forsøget på at tvinge ECOWAS (Economic Community of West African States) til at handle militært har (indtil videre) slået fejl, da både politiske og sociale grupper afviser krig.

Dette er ikke ideologisk, ikke "demokrati vs. autokrati", som Joe Biden ynder at sige, men det er snarere udvikling og suverænitet kontra kolonialistisk dominans. Som en del af topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg i sidste måned, hvor 49 afrikanske nationer var repræsenteret, blev der under en drøftelse med titlen "Atomteknologier til udvikling af det afrikanske kontinent" enstemmigt vedtaget, at kontinentet har en bedre mulighed i atomenergi til at oplyse Afrika, og at kontinentet har brug for regionalt samarbejde for at fortsætte en ambitiøs reformation af deres forskellige energisektorer med atomenergi.

De afrikanske ledere mindes, at den russiske præsident Vladimir Putin på et BRIKS-møde i 2018 lovede, at Rusland ville "oplyse Afrika" ved at levere elektricitet, ikke fra olie og gas, men ved at hjælpe afrikanske lande med at bygge atomkraftværker.

Tilfældet Niger er eksemplarisk: Selv om landet er en af verdens førende leverandører af uran til atomkraftværker rundt om i verden, har mere end 80% af Nigers befolkning ingen elektricitet, og selvfølgelig heller ingen egne atomkraftværker!

Asien oplever også de to modsatte tilgange til skabelsen af et fremtidigt paradigme. Japan og Australien, begge med opbakning af Washington, lancerede i dag en ny "Aftale om gensidig adgang", som oprindeligt blev underskrevet i januar 2022, for at styrke "afskrækkelsen" mod Kina, ifølge et dokument udgivet af det japanske forsvarsministerium.

USA gør også alt, hvad der står i deres magt, for at forstyrre

sammenholdet mellem de 10 nationer i ASEAN (Association of Southeast Asia Nations) gennem deres vellykkede overtalelse af Filippinernes præsident Marcos Jr. til at tage en kamp med Kina om omstridte øer i Det Sydkinesiske Hav, mens Marcos også tillader USA at bygge fire nye amerikanske marinebaser på den nordlige kyst, over for Kina.

Men Kina imødegår ikke denne amerikanske militarisme med sin egen militarisme (på trods af den mediehypede påstand i Vesten om, at Kinas "aggression" i regionen er årsagen til USA's anti-Kina-hysteri), men snarere gennem udvikling, gennem Bælte & Vej Initiativet. Udenrigsminister Wang Yi afsluttede i dag et fire-dages besøg i tre ASEAN-lande, Singapore, Thailand og Cambodja, hvor kinesiske investeringer i jernbaner, veje, havne og industriel udvikling var de primære emner af interesse sammen med diplomatiske bestræbelser på at nå frem til en "Code of Conduct" for at etablere fred og samarbejde i Det Sydkinesiske Hav.

De engang så mægtige kolonialistiske kræfter er nu i defensiven, da de vestlige økonomier er på vej ind i et begyndende industrielt forfald, mens BRIKS-landene vokser og bringer deres succeshistorie videre til landene i det Globale Syd. BRIKS-topmødet, der finder sted i Sydafrika fra den 22.-24. august, vil behandle tre afgørende emner:

- Hvordan man skal håndtere de 23 nationer, der har ansøgt om at blive medlem af gruppen
- Etableringen af et finansielt system for verdenshandelen, der ikke er baseret på dollar
- Industrialiseringen af Afrika.

Langt de fleste af verdens lande og befolkninger ser på BRIKS, ikke på City of London eller Wall Street, når det gælder deres fremtid.

På trods af dette lysende potentiale er de tidligere kolonimagters døende dinosaurer endnu ikke villige til at

konfrontere sandheden om, at den 500 år lange "koloniæra" ikke længere eksisterer. Nogle af de aldrende og sindsforvirrede ledere af disse fejlslagne stater vil hellere risikere en atomkrig og dens sandsynlige udslettelse af menneskeheden end at anerkende denne nye virkelighed.

At samle den fremvoksende Internationale Fredskoalition, som Helga Zepp-LaRoouche og Schiller Institutet har lanceret sammen med den revolutionære strømning i det Globale Syd er det nødvendige grundlag for at forhindre en sådan tragedie og skabe en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer.

Foto: CC0 Public Domain, Pxhere

Kedlen vil fortsætte med at koge, indtil ilden er slukket

12. august 2023 (EIRNS) – Efterhånden som røgen begynder at lette, og regningerne bliver gjort op, er det bredt anerkendt over hele verden, at den ukrainske modoffensiv har slået fejl, og den har slået alvorligt fejl. På trods af titusindvis af milliarder dollars i de mest avancerede våben og al anden hjælp fra NATO-landene, har det stadig ikke været nok til at bryde igennem Ruslands massive forsvarslinjer i det østlige Ukraine, endsige genindtage tidligere holdt territorium.

For alle, der følger denne udvikling uden for den omhyggeligt styrede NATO-boble, kommer det ikke som nogen overraskelse. Men for andre, der har regnet med Ruslands snarlige kollaps, er det bestemt en bitter nyhed, og det vil sandsynligvis udløse yderligere modstand i den amerikanske kongres mod yderligere støtte til Ukraine. Desperate historier bliver nu

spundet for at opretholde indtrykket af, at Ukraine har situationen under kontrol, som det fremgår af nylige kommentarer fra ukrainske ministre om "gennembruddet" ved den saudiarabiske fredskonference i Jeddah den 5.-6. august – en historie, der er langt fra sandheden. Forvent, at disse desperate forsøg vil tage til i de kommende dage og uger.

I det lys kan man overveje nyheden om, at de seks ukrainske piloter, der er ved at blive trænet til at flyve F-16, ikke vil være kampklare før sommeren 2024, selv om disse fly skulle være en afgørende ændring. Hver eneste større optrapning af denne art i løbet af det sidste halvandet år har ikke ændret virkeligheden i denne krig – en krig, der har dræbt hundredtusinder af soldater, alt sammen for ingenting! Rapporter indikerer nu, at Rusland endda er begyndt at gå i offensiven igen i kølvandet på den ukrainske modoffensiv.

Andre brændpunkter rundt om i verden viser også tegn på en fredelig løsning på trods af de vestlige landes destabiliseringsbestræbelser som en del af deres stedfortræderkrig mod Rusland og Kina. I tilfældet Niger blev frygten for en forestående militær intervention fra nabolandene i ECOWAS mindsket i weekenden, efter at ECOWAS' militære planlægningsmøde blev suspenderet. Det er almindeligt anerkendt, at hvis der udbryder krig i Niger, vil det hurtigt udvikle sig til en konflikt på hele kontinentet, og det er der næppe nogen i regionen, der ønsker. I Østeuropa har den hviderussiske præsident Lukashenko bedt sin premierminister om at indlede samtaler med Polen og udtrykt et ønske om at "reparere forholdet" til sin nabo. Polen har for nylig øget spændingerne og retorikken over for Hviderusland, herunder beslutningen om at udstationere 10.000 soldater ved deres fælles grænse.

Intet er dog blevet løst på et grundlæggende niveau, og den voksende desperation vil helt sikkert lede efter nye områder at antænde. Et af disse områder vil sandsynligvis være Sortehavet, som er en ekstremt følsom og vital region for

Rusland – og det ved vestlige geopolitikere godt. Der har været to vellykkede droneangreb på russiske skibe der i den sidste uge, en olietanker og et krigsskib, ud over en konstant spærreild af mislykkede droneangreb fra luften.

Tyskland forventes også at annoncere sin beslutning om at sende Taurus-missiler til Ukraine. Det er langtrækkende missiler (500 km), som vil give Ukraine mulighed for at slå til dybt inde på russisk territorium, hvilket yderligere vil trække NATO ind i konflikten med Rusland. Det vil også give Ukraine øget mulighed for at angribe russiske skibe i Sortehavet. Ruslands ambassadør i Tyskland reagerede ved at sige, at hvis Tyskland går videre med dette, vil det være at krydse en af Ruslands "røde linjer".

Spørgsmålet er, hvornår den sidste røde linje bliver krydset? Og hvilken slags galninge er villige til at spille dette spil?

Fredsforhandlinger kunne begynde i morgen, hvis der fandtes fornuftige ledere i de vestlige lande. De fortsatte forsøg på at ignorere denne virkelighed og skubbe Ukraine længere ud i et blodbad med sine russiske naboer er en klar indikation af den vestlige politiks moralske fallit. Flere og flere i verden ser dette ganske tydeligt.

Der er mere end nogensinde brug for fornuftens stemmer til at sige fra og kræve en ny fredspolitik, før den næste fejltagelse eller misforståelse kaster verden ud i en varm krig mellem atomare supermagter. Slut dig til Den Internationale Fredskoalition og Humanity for Peace for at opbygge en sådan global bevægelse for fred og sikkerhed for alle nationer, og lad ikke det nuværende vindue af muligheder gå tabt.

(<https://schillerinstitute.com/?s=International\Fred\+Koalition>)

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/06/humanity-for-peace-international-demonstration/>)

Schiller Institutet afholder international videokonference den 9. september kl: 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Her er panel 2:

Program:

Panel 1: Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde

Lørdag den 9. september, kl. 15.00 – 18.00 eller senere

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Institutet (USA)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger af Schiller Institutet: "BRIKS: En transformation mere omfattende end afslutningen på den kolde krig"
- H.E. Donald Ramotar (Guyana), tidligere præsident i Guyana: "Det Globale Syd er nu den Globale Majoritet"
- Prof. Georgy Toloraya (Rusland), pensioneret seniordiplomat; næstformand for den Russiske Nationale

Komité for BRIKS-forskning: "BRIKS: En medicin til forebyggelse af krig"

- Robert Cushing (USA), sammenslutning af amerikanske katolske præster, m.fl: "En politik for fred"
- Raymond McGovern (USA), tidligere senioranalytiker, U.S. Central Intelligence Agency (CIA); stiftende medlem, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): "JFK og Rusland, et skift i retning af fornuft på randen af udslettelse"
- Diane Sare (USA), uafhængig kandidat for U.S. senate i New York
- Scott Ritter (USA), tidligere FN-våbeninspektør i Irak: "NATO's verdensbillede kolliderer med virkeligheden"
- Diskussionsrunde

Panel 2: Et nyt paradigme i menneskehedens historie er ved at tage form

Lørdag den 9. september, kl. 19.00 – 22.00 eller senere

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet (Tyskland)

- Lyndon LaRouche (USA), videnskabsmand og økonom (1922-2019), videopræsentation: TBA
- Dennis Small (USA), Schiller Instituttet, USA: "Et hasteprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS"
- Kiran Karnik (Indien), tidligere præsident for National Association of Software and Service Companies (NASSCOM); 20 år hos den indiske rumforskningsorganisation (ISRO): "Indien og Chandrayaan-3: Det Globale Syd som drivkraft"
- Jacques Cheminade (Frankrig), formand for partiet Solidaritet og Fremskridt; tidligere fransk præsidentkandidat: "BRIKS' win-win-politik og Argentinas rolle"
- Prof. David Monyae (Sydafrika), direktør for Center of Africa-China Studies (CACS), University of Johannesburg, Sydafrika: "Fremtiden for Afrika, Kina og BRIKS"

- Rubén Guzzetti (Argentina), udenrigspolitisk analytiker, Argentine Institute of Geopolitical Studies (IADEG): “Argentina i BRIKS, en historisk mulighed”
- Franco Battaglia (Italien), professor i kemisk fysik, University of Modena, Italien: “Den kolde sandhed om global opvarmning”
- Diskussionsrunde

Deltagere i diskussionen:

- Dr. Akiko Mikamo (Japan), forfatter, “8:15 – En historie om overlevelse og tilgivelse fra Hiroshima”
- Alejandro Yaya (Argentina), vicepræsident, Civil Institute of Space Technology; leder af Technology and Innovation Relations Unit, National Defense University

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

11. august 2023 (EIRNS)-{Schiller Instituttet afholder en international (online) konference lørdag den 9. september. Titlen på konferencen er “Lad os gå sammen med det Globale Majoritet for at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!” Følgende er teksten i invitationen til arrangementet, som blev offentliggjort i dag, og som vil blive fulgt op af flere detaljer om panelerne og talerne i de kommende dage. Se her.

Verden gennemgår forandringer, som kun sker én gang hvert tusinde år: Kolonialismens tidsalder, som begyndte i det 16. århundrede og varede i næsten 600 år, er ved at være slut. Landene i det Globale Syd, som repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, er ved at gøre op med levnene af den koloniale undertrykkelse, som stadig eksisterer i form af international kontrol over deres ressourcer, uretfærdige handelsvilkår og City of Londons og Wall Streets finansielle

undertrykkelse og udplynning. Landene i det Globale Syd hævder deres ret til at forarbejde disse ressourcer og producere varer med merværdi som et middel til at blive mellemindkomstsamfund inden for en overskuelig fremtid gennem højteknologisk industrialisering. Lyndon LaRouche har i årtier specificeret de nødvendige koncepter og politikker i den fysiske økonomi for at fremskynde denne overgang.

BRIKS-landenes topmøde den 22.-24. august kan forventes at afspejle det tektoniske skift, der er undervejs: Treogtyve lande har formelt ansøgt om medlemskab af denne organisation, og mere end tyve har ansøgt uformelt. I stedet for at se denne proces som en trussel mod Vesten, bør Europas nationer og endda USA tage imod tilbuddet om samarbejde. Hvis landene i det Globale Nord går videre med deres erklærede hensigt om at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra Kina, som er den største handelspartner for mange lande i det Globale Syd, vil det være særligt ødelæggende for økonomierne i Europa, som allerede er i gang med en afindustrialiseringsproces. Mere fundamentalt er det, at hvis Vesten fortsætter sin geopolitiske konfrontationspolitik med Rusland og Kina og forsøger at opretholde en unipolær verden ved at skabe et globalt NATO, kan de nuværende konflikter om Ukraine og snart Taiwan eskalere til en tredje verdenskrig, denne gang en atomkrig.

At den gamle orden ikke har formået at løse problemerne med fattigdom, sult og underudvikling for milliarder af mennesker i udviklingslandene, demonstreres af den forfærdelige migrantkrise, hvor tusinder og atter tusinder af desperate mennesker samles, og nationale grænser, hvad enten det er mellem USA og Mexico eller langs Middelhavet, som allerede er blevet en massegrav. I stedet for at ty til grusomme og umenneskelige metoder for at holde folk ude, bør vi gå sammen med Kina og andre vækstlande om at hjælpe landene i det Globale Syd med at blive industrialiserede. Der er ingen grund til rivalisering; der er så meget, alle kan gøre for at opfylde de eksistentielle behov hos de mennesker, der nu

lider.

Hvilken vej vi vælger, vil efter al sandsynlighed afgøre, om vi ender i en verdenskrig, der fører til udryddelse af den menneskelige art, eller om vi bevarer vores menneskelighed og åbner et nyt, lysere kapitel i menneskets historie.

Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. De stridende parter i Trediveårskrigen var i stand til at nå frem til Den Westfalske Fred i 1648, fordi de indså, at hvis de var blevet ved med at kæmpe, ville der ikke have været nogen tilbage til at nyde sejren. Vi bør i det mindste være lige så kloge.

Vi må genoplive de smukkeste traditioner i vores kulturer, især i den klassiske kunst, og fejre billedet af mennesket som en kreativ art, og derfra udvikle en vision om, hvordan vi skaber en varig fred for hele menneskeheden.

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

Wall St og London langer ud, mens BRICS-topmødet nærmer sig

Ikke korrekturlæst

10. august 2023 (EIRNS) – Som denne nyhedstjeneste ofte har

rapporteret, er der en historisk forandring i gang på globalt plan, ledet af medlemmerne af BRIKS og deres voksende allierede i udviklingslandene. Som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov omtalte det for nogle måneder siden, er "det globale flertal" i øjeblikket ved at finde sin stemme og kræve en ny fremtid, fri fra fortidens neokoloniale og oligarkiske åg. Denne nye verden, der er kendetegnet ved, at der ikke er nogen gode grunde til den fortsatte underudvikling og globale ulighed, er årsagen til den desperate og irrationelle trang til konfrontation, som vi ser i en håndfuld brændpunkter rundt om i verden. En stor mulighed for at konsolidere denne orientering og øge dens momentum er det kommende BRIKS-topmøde, som Sydafrika er vært for senere på måneden, og som skal diskutere udvidelsen af gruppen. 22 nationer fra hele verden har ansøgt om at blive medlem, og mange flere hælder i deres retning.

Nu hvor den ukrainske modoffensiv slår fejl, og der kommer flere brudstykker af sandheden frem om de forfærdelige tab, som den ukrainske hær har oplevet, bevæger de kræfter, der ønsker globalt hegemoni, sig mod andre kriseområder for at øge spændingerne. Det er klassisk geopolitik, men det er også slutspillet for det gamle neoliberale system. Polens nylige udstationering af tropper ved grænsen til Hviderusland, først 2.000 og nu 10.000, indikerer denne fare.

Faktisk har de store talerør for det vestlige etablisement gjort dette klart i deres fortsatte forsøg på at skabe spændinger mellem BRIKS-medlemmerne op til deres topmøde. Både Atlantic Council og The Economist har i denne uge kastet sig ind i kampen og spundet rygter og historier om påståede splittelser blandt medlemmerne. Uanset om man ser det sådan eller ej, må man tro på, at de vestlige eliter ved præcis, hvad de gør. Som The Economist selv indrømmer, vil det "afgøre blokkens fremtidige form", hvis BRICS skifter spor inden Johannesburg-topmødet. Som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor sagde forleden dag: "Jeg tror, der er nogen, der

prøver at ødelægge vores topmøde.”

Og der er mere. En præsidentkandidat i Ecuador blev myrdet onsdag aften, sandsynligvis af udenlandske narkokarteller, som i stigende grad er kommet til at dominere hele dele af den vestlige halvkugle. De samme karteller har smuglet over syv millioner mennesker gennem Nord- og Sydamerika og ind i USA i løbet af de sidste tre år, hvilket har øget deres dominans i hele lande og skabt ustyrlige situationer.

På samme måde er Pakistans parlament blevet opløst midt i en igangværende krise i landet, i kølvandet på det, der nu er blevet afsløret som en USA-tilskyndet væltning af den tidligere premierminister sidste år. Den tidligere premierminister Imran Khan er nu blevet idømt tre års fængsel og har fået forbud mod at stille op til genvalg i fem år på trods af sin overvældende store støtte i befolkningen.

Situationen i Niger er også stadig meget anspændt efter militærkuppet i sidste måned. Torsdag meddelte De Vestafrikanske Staters Økonomiske Fællesskab (ECOWAS), som har stærke bånd til franske og vestlige magter, at de gør en “standby-styrke” klar til en eventuel intervention i Niger, samtidig med at de understreger, at “diplomatiske forhandlinger og dialog er grundlaget for vores tilgang.” Hvad der vil ske, er uklart, men i betragtning af Nigers forhold til Kina og det faktum, at det er en vigtig leverandør af råmaterialer og hovedkvarter for USA’s AFRICOM, er Nigers potentielle skift mod denne nye verden med BRIKS – herunder at sparke sine tidligere koloniherrer ud – en mulighed, som nogle hellere vil starte en krig over end at acceptere.

Uden en regulær krig, som mange indrømmer sandsynligvis ville opsluge hele det afrikanske kontinent, er nogle i det britiske establishment ved at udtænke, hvad der skal være deres næste strategi for at opretholde en vis grad af imperial kontrol. Som det blev skrevet i Financial Times i sidste uge: “Alt for længe har både Europa og USA ignoreret både Afrikas potentiale

og strategiske betydning til fordel for et utidssvarende syn på kontinentet som et rent humanitært problem. Begge er for nylig vågnet op til det faktum, at de ved ikke at se Afrikas betydning har afgivet terræn til Kina og i stigende grad Rusland. Kun ved at tage kontinentet mere alvorligt og hjælpe det med at blomstre, kan de indhente det tabte.”

Sikke et ædelt forslag! Hvis Financial Times og statsmænd i Europa og USA ønsker at “hjælpe Afrika med at blomstre”, så har vi en idé: Byg Grand Inga-dæmningen! Inga-dæmningen blev diskuteret af præsidenterne for Den Demokratiske Republik Congo og Sydafrika på et topmøde i Paris sidste forår, og den ville generere over 40 GW hårdt tiltrængt elektricitet og være til gavn for mere end et dusin afrikanske lande.

Men hvis udtalelserne fra disse vestlige postulater blot har til hensigt at skubbe Afrika tilbage i den geopolitiske bane for den “regelbaserede orden”, så er det dømt til at mislykkes – og måske endda bringe verden ud i en global atomkrig på vejen.

Rigtige amerikanere og europæere, som ikke kun elsker deres nationer, men også menneskehedens fælles arv, må handle ud fra, at hver enkelts interesser er sammenfaldende med alles interesser, og dermed gøre en ende på den fordærvede krigs- og kolonialismepolitik, som stadig præger verden i dag. Et stort fremskridt i denne kamp skete sidste weekend med de internationalt koordinerede Humanity For Peace-demonstrationer, som viste, at der ikke findes to mennesker, der er så forskellige, at de ikke kan kæmpe sammen for en fælles fremtid.

Aktivér dig selv, hvis du ikke allerede har gjort det, og opbyg denne bevægelse.

Foto: Rones, Clipart

Live webcast med Helga Zepp-LaRouche: Den koloniale æra nærmer sig sin afslutning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 9. august 2023

ANASTASIA BATTLE: ...Vi skal diskutere en begivenhed, der aldrig skulle have fundet sted: I dag er det den 9. august 2023, og det er også 78-årsdagen for atombombningen af Nagasaki. Så i dag skal vi have en meget spændende diskussion med Helga Zepp-LaRouche, og jeg vil gerne overlade det til Helga at starte.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Ja, vi befinder os i en virkelig historisk verden i forandring: Jeg har sagt, at vi oplever en forandring, der kun kommer én gang hvert tusinde år. Og det, jeg mener med det, er, at den epoke, der begyndte med kolonialismen omkring 1500, og som nu har varet i 600 år, definitivt er ved at være slut, og vi står nu på randen af en ny æra for menneskeheden, som enten vil føre til atomar udslettelse i en tredje verdenskrig, hvis den nuværende fare for krig eskalerer. Eller, hvis det kan undgås, tror jeg, vi vil se en periode med samarbejde mellem nationer på lige fod, hvor ingen nation vil være dominerende, men man vil have et partnerskab af suveræne nationer, der arbejder for alles fælles bedste.

Nogle vil måske mene, at det er utopi, men det er det, der sker, og jeg tror, at BRICS-topmødet, som finder sted i Johannesburg i Sydafrika den 22.-24. august, vil være en begivenhed, der vil føre til "tektoniske ændringer" i verdenssituationen. Det er ordene fra den sydafrikanske

ambassadør til BRIKS, Anil Sooklal, som annoncerede en sådan kommende forandring. Og det er indlysende for enhver, der har fulgt denne udvikling på det seneste. Sydafrikas udenrigsminister, Naledi Pandor, sagde, at 23 nationer fra det Globale Syd formelt har ansøgt om at blive en del af BRIKS, omkring 20 eller flere har uformelt meddelt deres interesse for at blive det i fremtiden; 67 ledere fra det Globale Syd, herunder de øvrige 53 nationer i Afrika, er blevet inviteret til at deltage i BRIKS-topmødet.

Så det bliver en utrolig vigtig begivenhed. Kinas præsident Xi Jinping vil ikke kun deltage personligt, men han vil også aflægge et statsbesøg i Sydafrika før topmødet den 22. august.

Jeg tror, at der vil komme dramatiske ændringer ud af dette topmøde.

Det er mit absolutte håb, og det er, hvad hele vores indsats med at organisere det har været, at de vestlige lande ikke vil se det som en trussel, hvilket de fleste af dem desværre har gjort indtil videre. Det er ikke en trussel: Det er en mulighed! Det er en mulighed for at arbejde sammen og endelig gøre en ende på kolonialismen, for at etablere et forhold mellem nationer, hvor folk begynder at behandle hinanden som ligemænd. Jeg tror, at det er en ånd, der ikke kan puttes tilbage i flasken, fordi landene i det Globale Syd, i traditionen fra Nehrus, Sukarnos, Titos og Nassers alliancefri bevægelse, alle disse mennesker, der var grundlæggerne af den alliancefri bevægelse, nu er blevet voksne i en vis forstand, fordi de har været igennem utrolige kampe. For da de forsøgte at skabe en ny økonomisk verdensorden i 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne, blev de altid mødt med kup, med destabilisering. Men nu er verden ved at ændre sig: For den økonomiske vækst sker ikke længere i G7 – de sækker klart bagud. Den økonomiske vækst finder sted i de mest udviklede lande i det Globale Syd: Kina er selvfølgelig i spidsen.

Meget spændende er det, at nyhederne nu kommer fra Greater Bay

Area i Kina, som er regionen Shenzhen, Guangzhou, Zhuhai, Hong Kong, Macau og andre megabyer, denne region med omkring 80 millioner mennesker, og det er verdensøkonomiens lokomotiv. Hvis man bare tager den region med 80 millioner mennesker, ville de være nummer 12, når det gælder nationaløkonomi, bare i den region. De har annonceret, at de nu vil have et maglev-system med et maglev-tog, der kan køre 650 kilometer i timen! Det er virkelig fantastisk, og det vil køre hver halve time, så disse byer vil være forbundet med et maglevtog hver halve time. Det er så betagende, og hvis du tænker på den utrolige bro-tunnel i den region, fra Hong Kong og Shenzhen til Zhuhai og Macau; jeg var på den bro for flere år siden, før den var helt færdig, og det er et helt fantastisk stykke ingeniørarbejde, som jeg tror, deres ingeniører har introduceret 120 nye patenter på.

Så i stedet for at Vesten sætter sig op på en høj hest og siger: Se, det her er en systemisk trussel, I burde være glade for at samarbejde! Jeg mener, det er så utroligt – den økonomiske motor er helt klart Kina. Det er helt klart de asiatiske lande, og Tyskland er lige nu desværre på vej mod muren på grund af en ond regering – jeg kan kun sige, at det, den nuværende økonomiminister gør, ikke bare er topmålet af inkompetence, det er direkte ondt, fordi han ødelægger levebrødet for generationers arbejde, for genopbygningen af Tyskland efter Anden Verdenskrig, og denne fyr ødelægger bare det hele! Og han burde blive drevet ud af embedet så hurtigt som muligt.

Men i stedet for at se udviklingen i Asien som en trussel, bør Vesten samarbejde. Med den nuværende udvikling vil Tyskland, som stadig er nummer 6 med hensyn til BNP-produktion, snart falde bagud. Tyskland plejede at være nummer 4, nu er det nummer 6. Og lige nu udvikler Brasilien og Indonesien sig hurtigt, og de vil overhale Tyskland inden for en meget kort tidsperiode. Og i stedet for at se alt dette som en trussel, har Kina mange, mange gange tilbudt, at Bælte & Vej

Initiativet er åbent for alle. De har endda skabt en særlig samarbejdsmodel for stormagtsrelationer, især for samarbejdet mellem Kina og USA. Og Kina håber meget, at Europa vil være interesseret i at samarbejde med Kina. Og så vil joint ventures i Afrika, i andre asiatiske lande og i Latinamerika selvfølgelig være vejen at gå.

Så jeg tror, at vi i den forstand står ved en total skillevej. Selvfølgelig er faren for krig overhængende, for jo mere det bliver klart, at krigen i Ukraine ikke kan vindes konventionelt, i det mindste vil NATO-siden helt sikkert ikke vinde, fordi alle disse våben og flere våben og flere våben fører til nedslagtning af det ukrainske folk. De bliver ødelagt, og antallet af ofre, der kommer ud, er helt forfærdeligt.

Derfor var vores fredsdemonstration sidste søndag foran FN i New York City så absolut afgørende: Jeg er meget glad for den, og Anastasia, du gjorde et fantastisk stykke arbejde sammen med Irene Mavrakakis med at organisere den og moderere den. [<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] Men det var en meget bred alliance, og det er alternativet. Vi bør ikke kun mobilisere for at stoppe krigen, men for at få hele verden til at samarbejde med den nye økonomiske orden, der er ved at opstå, og så kan vi løse alle problemerne. Så jeg vil stoppe her, for jeg er sikker på, at der er spørgsmål.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg er sikker på, at Irene Mavrakakis vil blive meget glad for at høre, at du synes, vi gjorde et fremragende stykke arbejde. Jeg vil også gerne påpege, at vi havde en smuk koncert, også lige efter FN-rallyet, som var et meget sublimt udtryk for menneskelighed. Og jeg tror, at alle de mennesker, der deltog i den, sangerne, orkestret, mange af dem var mennesker, der blev bragt ind gennem lidenskab og netværk og bare ønskede at udtrykke deres kærlighed til menneskeheden og forsøge at hæve alles sjæl til det højeste niveau for at stoppe atomkrig. Så det er ret fantastisk. [<https://www.youtube.com/watch?v=pjYZqqkPyJg>]

Vi har fået et spørgsmål fra Thomas. Han siger: "Tak for den smukke koncert i søndags. Det var virkelig godt og vigtigt at bringe denne form for skønhed til folk på dette tidspunkt. På dette kritiske tidspunkt i historien, med stor fare og store muligheder på samme tid, hvad er så de bedste måder at få succes med at skabe den nødvendige forandring i transatlantisk politik? Tror du, at den tilbagevendende regering vil stå imod presset fra folket, når lederskabet i Vesten har været så arrogant og moralsk fallit over for sit eget folk og resten af verden? Hvad tror du, Helga?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, der er en pointe i det, du siger, at de stort set er uvidende om næsten alt. Men der er noget, der hedder valg, som heldigvis ikke er blevet opgivet endnu. Så de er nødt til at se på resultaterne af deres politik.

Jeg tror, at det amerikanske valg er næsten et år og et kvarter væk, så det er lang, lang tid. I Tyskland har vi også valg til Europa-Parlamentet næste år, og derefter har vi forbundsdagsvalg. Så alle disse ting ligger langt ude i fremtiden, og krisen er meget akut. Så jeg tror, det er vigtigt at fortsætte denne form for mobilisering. Vi vil helt sikkert have en ny Schiller Institut-konference snart, sandsynligvis hybrid eller virtuel. Men så skal vi også opbygge disse demonstrationer, for jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ser, at der er et alternativ, og det faktum, at vi har internettet, og vi har alternative medier, vi har sociale medier, kan vi begynde at opbygge. Jeg tror ikke, at det alene vil gøre det, for den militære krigsmaskine er meget fast besluttet på at fortsætte med at tjene penge på disse krige. Men jeg tror, det er en kombination af ting: Heldigvis har vi en række topledere, som jeg synes er meget fornuftige. Jeg vil sige, at der i det globale syd er adskillige fremragende mennesker, som har mod, som har moralsk integritet, og jeg vil ikke undervurdere, at de kommer til at spille en rolle i den strategiske udvikling.

Det virkelig afgørende spørgsmål er selvfølgelig, hvad der vil

ske i USA? Hvad vil der ske i Tyskland? Det er to helt afgørende lande, og så er Frankrig, Italien og andre lande i Europa selvfølgelig også afgørende. Så jeg kan kun sige, hjælp os med at mobilisere løbende, det første skridt er at tage videoen af demonstrationen den 6. august, som er på internettet

[<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] og på vores hjemmeside. Sørg for, at folk også ser koncerten, for både de spirituals, der blev sunget, og nogle andre kunstsange, men især Mozarts {Requiem}, det er vigtigt, fordi vi er så meget på randen af at miste menneskelighed, når det kommer til krig, at vi har brug for, som du lige sagde, Anastasia, vi har brug for at mobilisere de højeste og ædleste følelser i folk, og vi har brug for at få den bedste menneskelighed frem i dem. Og det er derfor, vi er nødt til at sprede koncerten, sprede rallyvideoen: Kom til vores fremtidige mobiliseringer og bare kontakt os og bliv sammen med os i denne mobilisering. For på en eller anden måde har jeg en stærk fornemmelse af – og det er ikke bare en fornemmelse, det er baseret på en masse fakta og ikke bare fakta – at vi befinder os i en periode, det er meget svært at sige, måske de næste seks måneder, måske det næste år, måske det næste halvandet år, to år; men i denne periode tror jeg, at beslutningen vil blive taget om, i hvilken retning menneskeheden vil gå. Og jeg tror, at i perioder som denne er det den enkeltes bidrag, der vil gøre en forskel. Så kontakt os og mobiliser sammen med os. [<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/membership>]

BATTLE: Ja, absolut. Vi havde søstermøder over hele verden, ikke kun i Europa og USA, men også i asiatiske lande, vi havde afrikansk støtte, vi havde folk fra hele verden, der kom ud som et udtryk for kærlighed til menneskeheden og råbte, at vi er nødt til at stoppe atomkrig. Så uanset hvor du kommer fra, så kontakt os, kontakt Schiller Instituttet, kontakt Humanity for Peace. Vi har en fantastisk hjemmeside: <https://humanityforpeace.net/>. Og vi vil udgive flere af disse

ting, så du kan dele dem ud og hjælpe dig med at organisere.
[<https://twitter.com/4peacehumanity?s=20>]

Jeg synes, at en af de virkelig gode ting, der er kommet ud af arbejdet med International Peace Coalition, som vi har lavet, Helga, er, at den idé, du havde om at forene den antiimperialistiske bevægelse i det Globale Syd, det, du ser med BRICS, BRICS-processen, topmødet i Sydafrika, med fredsbevægelsen, virker! At dette er et meget inspirerende øjeblik for folk.

Så jeg vil gerne stille dette spørgsmål, som kommer fra Alam. Han siger: "Hvorfor er Vesten, især Europa, tavs, når den står over for ukontrolleret migration, fordi nogle lande, som Frankrig, skamløst udplyndrer afrikanske ressourcer? Et rigt land, der opkræver skatter fra sine tidligere kolonier, er ikke bare skammeligt, men ondt. Hvornår får europæerne en menneskelig bevidsthed, som normalt fjerner det dyriske i os, så de kan handle menneskeligt og blive retfærdige? Hvis det ikke ligger i franskmændenes psyke, bør de i det mindste stoppe den skammelige gangsteragtige udplyndring af fattige lande ved at modsætte sig en skat og udnytte deres mineraler uden at betale en fair pris. Hvad synes du, Helga?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at det kun var Frankrig, der førte en kolonialistisk politik. Desværre er det indtil videre G7, det såkaldte Vesten, NATO-landene, de er alle med i det. Jeg tror ikke, at de alle er med, for der er folk som for eksempel den tidligere viceminister for økonomi i Italien, Michele Geraci: Han kom for nylig med et meget fremragende indlæg, hvor han sagde, at måden at løse flygtningekrisen på er at skabe udvikling, og at Europa bør gå sammen med Kina og hjælpe med at udvikle infrastrukturen og alle de andre behov – industri, landbrug. Og jeg tror, det er den rigtige vej.

Vi presser meget hårdt på i den retning. Og Afrika, tror jeg, er fremtidens kontinent. Vi ved nu, at Afrika om bare 25 år vil have mindst 2,5 milliarder mennesker. Geraci sagde, at

Afrika snart vil have 4 milliarder mennesker, og så vil det være det kontinent med den yngste gennemsnitsalder; de fleste mennesker vil være yngre end 20 år. Og hvis vi så sørger for midlerne, dvs. millioner og hundreder af millioner af produktive jobs, er der selvfølgelig ingen grund til, at Afrika ikke kan blive fremtidens absolutte økonomiske mirakel. Og jeg synes, det er det, vi skal arbejde hen imod.

Så du har ret i din kritik, for indtil nu har de internationale selskaber været i landene i det globale syd for at "hjælpe" dem, i anførselstegn, ved at udvinde råmaterialerne og derefter sælge dem, men tjene langt størstedelen af overskuddet; og de lande, der faktisk ville eje disse ressourcer, ville have en lille, lille dråbe. Og det er i virkeligheden det, der foregår bag denne udvikling i Niger, som bliver fuldstændig misrepræsenteret af de vestlige medier. Og det virkelige problem er – tag for eksempel Niger – at de har store uranressourcer. De producerer og eksporterer omkring en tredjedel af al den uran, som Frankrig har brug for til sin atomkraft. Og den nye regering har nu suspenderet eksporten af uran til Frankrig, fordi de føler, at de nuværende prisforhold er helt urimelige. Så du har en utrolig eksplosiv situation. Nigers nabolande – Mali, Burkina Faso, Tchad, Algeriet – alle disse regeringer har dybest set sagt, at de støtter regeringsskiftet i Niger. Den nye præsident i Nigeria, som også er leder af ECOWAS [Economic Community of West African States], ønskede en militær intervention, som tydeligvis blev støttet af EU og, tror jeg, USA. Men heldigvis stemte det nigerianske senat imod det, og ifølge den nigerianske forfatning er det bindende, så den militære intervention er blevet stoppet indtil videre.

Folk i regionen har ikke glemt, hvad resultatet af NATO's intervention i Libyen var! Se på, hvad der skete: De dræbte Gaddafi og kastede Libyen ud i totalt kaos, og landet er ikke kommet sig endnu. Se på Irak: De dræbte Saddam Hussein, og Irak, som var på en meget lovende vej mod modernisering;

kvinder havde alle muligheder for at gå på universitetet, infrastrukturen udviklede sig utroligt godt; og nu er landet stadig i en forfærdelig krise. Alt dette er kendt! Folk glemmer ikke disse ting, og det er derfor, de alle var imod en militær intervention i Niger. Og jo mere Vesten skubber på, jo mere vil Vesten miskreditere sig selv.

Så jeg tror, at det virkelig er enden på kolonialismen, hvor landene i Afrika og andre regioner i verden kræver at kontrollere deres egne ressourcer, og hvad ville være mere retfærdigt end det? De kræver, at de udvikler deres egen produktion, deres egen industri, for at generere indkomst, så de kan blive mellemindkomstlande så hurtigt som muligt, og det bør støttes! Det er den legitime ret for enhver nation på denne planet.

Så man kan se folks intentioner ved at se på, hvad de siger om denne konflikt. Hvis de siger "demokrati" og "pressefrihed", så bør de holde sig for næsen, før de begynder at kritisere andre lande, de bør feje for egen dør.

Men jeg synes, det er et meget spændende øjeblik, og vi bør støtte denne udvikling, for det er ethvert lands ret at tage sig af sin befolkning og udvikle sig.

BATTLE: Fremragende! Med hensyn til situationen i Niger har vi faktisk fået et spørgsmål fra John om det. Han siger: "Afrika tager et reelt standpunkt mod vestlig imperialisme, især Niger. Tror du, at Niger, med støtte fra sine naboer, i sidste ende vil få succes mod Vesten og ECOWAS-imperialismen? Mali har allerede meddelt, at de vil hjælpe med at forsvare Niger mod militære angreb, og jeg har hørt rapporter om, at Rusland også sender Wagner-gruppen for at forsvare Niger. Hvad synes du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en meget god chance for, at det vil lykkes, for det er holdningen i langt de fleste afrikanske lande, som har det på samme måde. Den [amerikanske

viceudenrigsminister] Victoria Nuland, som er blevet berygtet for sin optræden på Maidan i 2014, hvor hun endte med at dele småkager ud til folk, der var i oprør. Og hun pralede med, at udenrigsministeriet havde brugt 5 milliarder dollars på NGO'er alene i Ukraine. Så hun havde tydeligvis en rolle i alt, hvad der skete under kuppet. Hun pralede i et telefonopkald til den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, og det blev på en eller anden måde optaget, og det blev offentliggjort. Og på båndet siger hun: "F-k the EU," dybest set vil vi bestemme, hvem der skal være den næste leder, "our guy, Yats," med henvisning til Arseniy Yatsenyuk.

Så selvfølgelig, når hun tager til et land, der er i en ustabil situation, eller et krisepunkt, som Niger er lige nu, og hun insisterede på at tale med den tidligere præsident, hvilket blev nægtet hende; hun kunne kun tale med ham i telefonen. Og hun sagde, at hun havde haft nogle "meget vanskelige" og til dels "ubehagelige" samtaler med den nuværende regering, og så bad hun dem åbenbart om ikke at ringe til Wagner-gruppen. Og Prigozhin sagde, åh, du har godt nok hørt, at fru Nuland er så opmærksom på dem. Jeg tror ikke, at Wagner-gruppen vil gå ind, eller jeg har ikke detaljeret viden om det. Men jeg tror, bortset fra disse detaljer, at den generelle tendens er, at Afrika ønsker at hævde sig, og det har Frankrig lært.

Jeg tror bestemt, at Kina er en ven af Afrika. Der er nogle, der siger, at venskab mellem nationer ikke er muligt, men Xi Jinping har gentagne gange sagt, at Kina er Afrikas ven, og mange afrikanske ledere har sagt, at de mener, at Kinas opførsel beviser, at det er en sand ven af afrikanske nationer. Og Rusland huskes også meget godt, fordi det under Sovjetunionen hjalp afrikanske nationer med at få deres uafhængighed, og det er heller ikke blevet glemt. Og nu tilbyder Rusland atomenergi og atomteknologi til afrikanske lande. Så de er ikke alene.

Så jeg kan kun sige, at jo før de europæiske nationer og selv

USA siger: "Okay, lad os stoppe vores konfrontation og lade os samarbejde," det er, hvad Geraci anbefalede. Der er så meget at gøre i Afrika, der er plads til alle. Så hvorfor ikke tage hinanden i hånden og arbejde sammen i stedet for at forsøge at forblive den dominerende magt og dræbe alle andre?

BATTLE: Vi har en række mennesker her i dag, som har været arrangører for Humanity for Peace, ikke kun i USA, men i hele verden. Og mange mennesker tænker: "Hvad skal vi nu gøre? Hvordan skal vi fortsætte med at organisere det her?" Et spørgsmål kommer ind fra D., som spørger: "Hvordan udvikler vi de nye ledere med de rette færdigheder, holdninger og mod til at møde de kommende udfordringer? Hvad synes du, vi skal gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, først og fremmest er der LaRouche Legacy Foundations bibliotek. [<https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/llf-launches-the-larouche-library>] Vi er i gang med at udgive hele min afdøde mands livsværk. Og han har skrevet så mange ting, at selv om de blev skrevet for 10, 20, 30, 40 år siden, så er de som en rettesnor for, hvad man skal gøre. For eksempel skrev han en meget vigtig artikel for nok 20 år siden med titlen "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], som var et forslag om en reservevaluta baseret på råvarer i stedet for pengeværdier. Og det er det, der bliver diskuteret lige nu, og landene forsøger at finde ud af, præcis hvordan det skal gøres. Det vil være et emne på det kommende BRICS-topmøde i Sydafrika. Jeg tror ikke, at det vil føre til en fælles valuta lige med det samme, for det er en meget vanskelig proces, som vi har set med euroen, som ikke blev gjort godt, og den fungerer ikke godt. Så det kræver en masse arbejde.

Der er mange, mange flere artikler: Jeg vil foreslå, at det første skridt er virkelig at begynde at blive ekspert i

økonomi. Studer det amerikanske økonomiske system, som det blev udviklet af Leibniz, af Friedrich List, af Alexander Hamilton, af Mathew og Henry C. Carey, og som det blev udvidet af Lyndon LaRouche: Denne idé om, hvordan man får en økonomi til at fungere, er noget, der er absolut forståeligt, og du kan studere det. Så er vi selvfølgelig nødt til at have en metodologisk, filosofisk uddannelse, hvor vi tager de bedste hjerner, som menneskeheden har produceret indtil nu: Konfucius, Platon, de vediske skrifter i Indien, Leibniz, Cusanus, Ibn Sina og mange andre. Så kontakt Schiller Instituttet, og vi vil give dig en læseliste, så du kan udvikle den nødvendige intellektuelle ammunition til at vinde dette slag så hurtigt som muligt. Og vi kan altid diskutere disse ting mere indgående, hvis du ønsker det.

BATTLE: Jeg tænkte lige, mens du talte, Helga, for jeg har lyttet til gamle optagelser af Lyndon LaRouche, din mand, og læst hans papirer for at minde mig selv om og få inspiration til at organisere det, der lige er blevet samlet sammen. Og det blev aldrig mere klart, end at Lyn altid talte om ideen om, at det er "mellem tonerne", det er ikke, hvad du siger, men det er "mellem tonerne", det er noget, der faktisk kommer fra dig, som bliver udtrykt til andre mennesker, som aktiverer dem. Og jeg tænkte på alle de nye organisatorer, unge, gamle, uanset hvor i verden I kommer fra, og jeg ville spørge jer om noget, der ligner det, D. spurgte om, men jeg tror, det er mere specifikt: Det forekommer mig, at folk også har brug for kulturel træning, så de har den følelsesmæssige styrke til at håndtere denne slags spørgsmål. Jeg har lyttet til en masse spirituals, og jeg kan godt lide Schuberts 9. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler. Og den idé, Furtwängler havde om at blive i Tyskland under nazismen for at redde sit folk, for at løfte folk op til det højeste koncept af menneskelighed.

Og jeg ville gerne spørge dig om din anbefaling til, hvordan jeg skal henvende mig til folk for at uddanne dem på denne

måde? Hvad tror du, er den bedste måde at gøre det på?

ZEPP-LAROUCHE: Åh! Jeg tror, det kræver en læseplan, og jeg tror, vi har brug for hold af mennesker til at – måske skulle vi tænke på et Schiller-akademi. I begyndelsen af 1980'erne havde vi et netværk af hundredvis af professorer, videnskabsfolk og forskere, og vi overvejede faktisk at oprette universiteter. Og det var på et meget avanceret stadie, fordi vi havde nogle af de bedste videnskabsfolk, som professor Robert Moon, og mange andre i Fusionsenergifonden på det tidspunkt; og ideen om at oprette akademier eller private universiteter og endda statslige universiteter. Det er helt sikkert et mål, der vil komme i horisonten før eller senere. I mellemtiden tror jeg, at jeg vil anbefale grundlæggende studiegrupper om de vigtigste emner. For det er et enormt felt: Der er universel historie, musik, videnskab, poesi, maleri, rumvidenskab, biovidenskab. Så det er et enormt felt! Men jeg tror, man skal starte med et solidt fundament af klassiske kilder. Man skal være fortrolig med menneskehedens vigtigste skrifter op til i dag, og man behøver ikke alle fodnoterne og alle professorerne og deres kommentarer.

Men man er nødt til at kende de vigtigste og de vigtigste gennembrud, for hvis man studerer, hvilke kvalitative gennembrud der er sket inden for videnskab, musik og andre kunstarter, bliver det en vane at tænke. Man lærer at tænke i termer af at lede efter den kreative løsning, som man ikke har tænkt på før, og det er en måde at tænke på: Det er ikke et spørgsmål om, at man skal have en masse grundlæggende viden, men der er folk, der lærer resten af deres liv, og de får bare aldrig en kreativ tanke, fordi de har den forkerte metode – hvis du er deduktiv eller induktiv eller positivistisk eller alle disse ting, vil du aldrig komme på en kreativ idé!

Så det er i høj grad en måde at tænke på, og det kommer f.eks. til udtryk, når man studerer stor musik som Schuberts sange: Du er nødt til at studere poesien, du er nødt til at studere kompositionen, og så vil du se, hvorfor for eksempel {Lied},

især den tyske {Lied}, Lyndon LaRouche kaldte den "Rosetta Stone", fordi den åbner op for poesi, den åbner op for musik, den åbner op for det niveau af kunst, der er over alt i prosa. Der er mange ting, men det kræver noget arbejde. Men vi bør nok tænke lidt mere over, hvordan vi kan tilbyde disse ting.

BATTLE: Tak, det er meget nyttigt. Tak for dit svar. Og med det vil jeg gerne takke alle for alle deres spørgsmål og for at deltage i denne dialog over hele verden. Og lad mig se, Helga, om du har nogen afsluttende bemærkninger til i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, man skal ikke være pessimistisk. Mange mennesker siger: "De mennesker, der ikke er fuldstændig hjernevaskede af mainstream-NATO og den måde, de ser på Rusland og Kina, og den måde, de ser på udviklingslandene som fjender, der er mange mennesker, der kommer på andre tanker og siger: "Vi bør have en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer på planeten at overleve". Men de har en tendens til at være pessimistiske. De siger: "Åh, disse kræfter er så stærke, at jeg ikke kan gøre noget". Og den pessimisme får dem til at være passive. Og jeg synes, det er noget, man bør anerkende som et problem, der skal udryddes: For når du først begynder at organisere dine medborgere, din familie – de er nogle gange et problem – vil du indse: "Nej, der er så meget at gøre!" Begynd at læse den relevante litteratur, som jeg talte om før, og bliv aktiv, og det er ikke tid til at sidde på hegnet, for selve menneskehedens skæbne er ved at blive afgjort. Enten vil vi ophøre med at eksistere, hvis det hele fører til en stor krig, inklusive udveksling af atomvåben, så er det slut, det er slut for hele menneskeheden.

Eller også vil vi virkelig nå frem til et nyt system, hvor forholdet mellem nationer vil være ordnet på en bestemt måde, ligesom i en familie, hvor man ønsker det bedste for hinanden! Og det er præcis ideen med Schiller Instituttet, som snart fylder 40 år. Men det var ideen helt fra begyndelsen, at relationer mellem nationer skulle organiseres på en sådan

måde, at man koncentrerer sig om at få det bedste frem i den anden, og omvendt, ved at koncentrere sig om den bedste historiske og kulturelle tradition, og dele det, man har produceret bedst som nation eller som kultur. Og så ville samarbejde i relationer mellem nationer og civilisationer være meget, meget let: Så det er noget, vi skal forpligte os til, hjælpe os med at opbygge.

BATTLE: Tak skal du have! Jeg synes, det har været en virkelig fantastisk organiserende diskussion, og hvor vi skal hen herfra. Og folk, hold venligst øje: Vi kommer til at have en masse events. Tak, Helga, for dit svar. Og tak til jer alle for jeres spørgsmål. Og vær med i næste uge til endnu en webcast med Helga Zepp-LaRouche. Tak, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, på gensyn. Vi ses i næste uge.

Her er videoen:

Humanity for Peace Concert: Mozart Requiem, African American Spirituals and Other Selections

Kolonialismens tidsalder er

ved at være slut!

8. august 2023 (EIRNS) – De igangværende og kommende begivenheder i Afrika – i den nordlige Sahel-region og i Sydafrika – viser tydeligt, at kolonialismens tidsalder er ved at være forbi.

I slutningen af sidste måned tog general Abdourahmane Tchiani kontrol over Niger ved et kup, der afsatte præsident Mohamed Bazoum. Kuppet, et af et halvt dusin i Sahel i de senere år, er bemærkelsesværdigt på grund af den debat, det udløser om mulige militære og andre reaktioner. Niger er kilden til omkring en tredjedel af den uran, der leveres til Frankrig, som er afhængig af atomkraft til mere end 70 procent af sin elektricitet. General Tchiani har suspenderet denne eksport. Selvom den franske præsident Emmanuel Macron har erklæret, at disse handlinger ikke vil blive tolereret, viser det sig, at der ikke er meget, Frankrig eller NATO kan gøre.

Nogle ubehageligheder er stadig mulige. USA har (selvfølgelig!) skåret ned på hjælpen til Niger i den seneste barbariske anvendelse af "sanktioner". Den nigerianske præsident Bola Tinubu har afbrudt el-eksporten fra Nigeria, som er kilden til 70 % af Nigers el-net. Udenrigsministeriets nummer to, Victoria Nuland, tog til Niger for at fremsætte trusler og krav.

Men militære operationer ser ud til at være taget af bordet, i hvert fald officielt, indtil videre. Præsident Tinubu, som i øjeblikket er formand for Economic Community of West African States, pressede på for en militær aktion for at genindsætte den afsatte præsident, men det nigerianske senat afviste forslaget. Burkina Faso og Mali har sendt delegationer til Niger for at udtrykke deres modstand mod enhver militær intervention udefra, og Algeriets præsident har vedtaget den samme politik.

NATO, som ikke fik sin vilje i Ukraine, vil ikke få sin vilje (eller det, de *tror*, de vil have) i Niger.

Nu til Sydafrika, som er vært for BRICS-topmødet senere på måneden. Ifølge den sydafrikanske udenrigsminister, Naledi Pandor, er der 23 nationer, som har sagt, at de ønsker at slutte sig til gruppen, og af de 67 udenlandske ledere, som er inviteret til topmødet – herunder alle afrikanske ledere – har 34 indtil videre accepteret invitationerne, herunder, så sent som i dag, den iranske præsident, Ebrahim Raisi, og den indonesiske præsident, Joko Widodo. Ud over udvidelsen af selve gruppen vil andre emner, der skal diskuteres på topmødet, omfatte brugen af handelsmekanismer uden dollar og udviklingen af Afrika. Temaet for topmødet er "BRICS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inkluderende multilateralisme".

Den kinesiske præsident Xi Jinping vil ikke kun være i Sydafrika til BRIKS-topmødet, men også til et overlappende officielt statsbesøg. Voksende handel og investeringer mellem de to nationer peger på en fremgangsrig og gensidigt fordelagtig fremtid.

Når andre nationer bliver set som partnere og samarbejdspartnere, kan menneskehedens fremtidige potentiale virkelig blomstre.

Er det ikke på tide at opgive dominansen og ondska-ben fra de sidste århundreders vestlige kolonialisme og i stedet blive en del af en ny verden, hvor menneskehedens fælles fjender – fattigdom og underudvikling – bliver adresseret for at nå vores fælles mål om videnskabelig og kulturel kreativitet og økonomisk fremgang?

Det er den vision, LaRouche-bevægelsen præsenterer i dag.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Kinas præsident Xi Jinping aflægger kritisk statsbesøg i Sydafrika, der overlapper med BRIKS- topmødet

10. august 2023 (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping aflægger et officielt statsbesøg i Sydafrika, som begynder den 22. august med samtaler med den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa i hovedstaden Pretoria. Besøget vil strække sig gennem og ud over det 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg fra den 22.-24. august. Begge præsidenter vil blive ledsaget af ministre, forretningsdelegationer og andre. Præsident Ramaphosas kontor sagde den 7. august, at samtalerne vil styrke de bilaterale bånd, og at der vil blive underskrevet aftalememoranda.

Statsbesøget kommer på et strategisk tidspunkt både for forholdet mellem Sydafrika og Kina og for BRIKS' bestræbelser på at opbygge et nyt globalt økonomisk og finansielt system, som vil skabe ny handel, der ikke er baseret på dollar, udvide investeringsinstrumenter som den nye udviklingsbank og bidrage til Afrikas udvikling.

Handel og investeringer mellem Kina og Sydafrika er betydelige; Kina er Sydafrikas største handelspartner. I 2021 beløb Kinas eksport til Sydafrika sig til 20,6 milliarder dollars, mens Kinas import fra Sydafrika beløb sig til 32,54 milliarder dollars. Denne mængde tovejshandel mellem landene er større end handelen mellem USA og flere latinamerikanske

lande.

Større kinesiske investeringer i Sydafrika omfatter monteringsfabrikken China First Automotive i Coega industriparken, en Hisense Group hvidevarefabrik (der producerer store forbrugerprodukter) og en Hebei Jidong udviklingsgruppe til cementfabrik.

Sydafrika søger Kinas hjælp til at opgradere Eskom, det statsejede elselskab, og til ekspertise og investeringer i minedrift. Sydafrika har verdens største reserver af kritiske platinmetaller. I 2019 lancerede Sydafrika en national platinstrategi, der har til formål at skabe en million jobs og bidrage med, hvad der svarer til 441 milliarder dollars til Sydafrikas økonomi inden 2050.

Kina og Sydafrika kan bruge Sydafrikas udvikling som en løftestang til at udvikle hele kontinentet.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Fokus på det kommende BRICS-topmøde for BRICS-lederne

8. august 2023 (EIRNS)- Den sydafrikanske udenrigsminister Maledi Pandor annoncerede på en pressekonference den 7. august, at udenrigsministrene og deres kolleger fra de fem BRIKS-medlemslande er ved at færdiggøre anbefalinger, der vil blive sendt til BRIKS-lederne om nogle af de kritiske spørgsmål, der vil blive diskuteret på BRIKS-topmødet den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika. Med hensyn til udvidelsen af BRIKS – officielt har 23 nationer ansøgt om BRIKS-medlemskab – rapporterede Pandor, at kriterier for

BRIKS-medlemskab er under planlægning, og ifølge Daily Maverick, en sydafrikansk publikation fra den 7. august, vil dette udkast blive sendt til BRIKS' statsoverhoveder efter et møde mellem BRIKS' udenrigsministre den 12. august.

Et andet vigtigt emne er udviklingen af en fælles ikke-dollar-valuta til brug i handel. Det kunne gøre det muligt at fremme kreditinstrumenter til projekter som f.eks. udvidelsen af Den Nye Udviklingsbank (New Development Bank). Men der vil sandsynligvis blive brug for endnu mere magtfulde institutioner, modelleret efter princippet i Lyndon LaRouches Internationale Udviklingsbank, som blev foreslået i 1975.

På sin pressekonference den 7. august foreslog Pandor, hvad hun tilsyneladende anser for at være det tredje overordnede tema for konferencen: udviklingen af Afrika. Ministeren sagde, at under det officielle tema for topmødet, "BRIKS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inklusiv multilateralisme", ville BRIKS-lederne diskutere, hvordan man kan realisere BRIKS' potentiale for "inklusive global økonomisk genopretning og bæredygtig udvikling, styrkelse af gensidigt fordelagtige partnerskaber med Afrika og det Globale Syd i en multipolær verden."

I forbindelse med opløsningen af det uigenkaldeligt bankerotte spekulative transatlantiske finanssystem, lægger dette grunden til et "tektonisk skift" i retning af et udviklingsbaseret system.

Den sydafrikanske udenrigsminister Pandor meddelte, at den iranske præsident Ebrahim Raisi tilsyneladende har accepteret den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosas invitation til at deltage i BRIKS-topmødet. Samtidig rapporterede Tasmin News den 8. august, at Iran i øjeblikket er vært for en konference i Teheran med titlen "Iran and BRICS, Prospect for Cooperation". Samme dag meddelte den indonesiske præsident Joko Widodo, at han havde til hensigt at deltage i det kommende BRIKS-topmøde i Johannesburg.

Pandor afslørede, at 67 andre ledere fra hele Afrika og andre dele af det Globale Syd er blevet inviteret til at deltage og møde BRIKS-lederne i en opsøgende sammenkomst. Hun sagde, at 34 indtil videre har accepteret.

Desuden har den kinesiske præsident Xi Jinping annonceret et officielt statsbesøg i Sydafrika, som begynder den 22. august, samme dag som BRICS-topmødet, og som fortsætter derefter (se vedhæftede foto).

Den franske præsident Emmanuel Macron vil ikke deltage. Den 7. august rapporterede Agence France Presse, at "Pandor lo af muligheden for, at Emmanuel Macron ville dukke op, efter at den franske præsident havde sagt, at han var interesseret i at deltage. "Det er ret morsomt," sagde Pandor, da han blev spurgt, om den franske leder ville deltage. "Der er ikke udstedt nogen invitation i den henseende.""

Foto: Blue Ox Studio, Pexels CC0

‘Bombningerne af Hiroshima og Nagasaki var unødvendige, udtalte USA’s militære topledere under Anden Verdenskrig’

Aug. 7, 2023 (EIRNS)- På sin hjemmeside, "Stark Realities with Brian McGlinchey", tager Brian McGlinchey fat på den fortsatte retfærdiggørelse af anvendelsen af atomvåben i Japan ved at citere amerikanske militære embedsmænd på det tidspunkt, som

var uenige i den forfærdelige beslutning om at bruge bomben. McGlinchey giver ellers et nyttigt historisk studie af forhandlingsprocessen på det tidspunkt og argumenterer yderligere for, at betingelserne for en japansk overgivelse allerede var aftalt, før bomberne blev kastet – noget, som kun få forfattere uden for Executive Intelligence Review har vist. Det skal bemærkes, at McGlinchey tidligere drev 28pages.org, som spillede en vigtig rolle i kampagnen for at afklassificere de "28 sider" i den fælles undersøgelse af efterretningstjenesternes aktiviteter før og efter terrorangrebene den 11. september 2001, udført af Senatets særlige udvalg om efterretning og Repræsentanternes Hus' permanente særlige udvalg om efterretning, som viste, at FBI kendte til inddragelsen af embedsmænd fra Saudi-Arabien i organiseringen af denne terroraktivitet.

McGlinchey's artikel i Stark Realities begynder:

"Årsdagene for atombomberne over Hiroshima og Nagasaki giver mulighed for at nedbryde en hjørnestensmyte i amerikansk historie – at disse to masseslagtninger af civile var nødvendige for at få Japan til at overgive sig og skåne en halv million amerikanske soldater, som ellers ville være døde i en militær erobring af imperiets hjemlige øer.

"De, der angriber denne mytologi, bliver ofte pr. refleks afvist som upatriotiske, dårligt informerede eller begge dele. Men de mest overbevisende vidner mod den konventionelle visdom var patrioter med en unik forståelse af tingenes tilstand i august 1945 – USA's øverste militære ledere under Anden Verdenskrig.

"Lad os først høre, hvad de havde at sige, og derefter undersøge de nøglefakta, der førte dem til deres lidet offentliggjorte overbevisninger," skriver han; de følgende citater er uddrag af McGlinchey's artikel.

General Dwight Eisenhower, da han hørte om de planlagte

bombninger: "Jeg havde været bevidst om en følelse af depression og havde udtrykt mine alvorlige betænkeligheder over for [krigsminister Stimson], for det første fordi jeg mente, at Japan allerede var besejret, og at nedkastningen af bomben var helt unødvendig, og for det andet fordi jeg mente, at vores land burde undgå at chokere verdensopinionen ved at bruge et våben, hvis anvendelse, mente jeg, ikke længere var bydende nødvendig som en foranstaltning til at redde amerikanske liv. Det var min overbevisning, at Japan netop på det tidspunkt ledte efter en måde at overgive sig på med et minimum af "ansigtstab".

Admiral William Leahy, Trumans stabschef: "Brugen af dette barbariske våben ... var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig på grund af den effektive flådeblokade og de vellykkede konventionelle bombardementer.

Generalmajor Curtis LeMay, 21. Bomber Command: "Krigen ville have været overstået på to uger uden russerne og uden atombomben... Atombomben havde intet at gøre med at afslutte krigen."

General Hap Arnold, U.S. Army Air Forces, fortalte en interviewer: "Den japanske position var håbløs, selv før den første atombombe faldt, fordi japanerne havde mistet kontrollen over deres egen luft." Han skrev i sine erindringer: "Det forekom os altid, at japanerne, atombombe eller ej, allerede var på randen af kollaps."

Ralph Bird, undersekretær i flåden: "Japanerne var klar til fred, og de havde allerede henvendt sig til russerne og schweizerne. ... Efter min mening var den japanske krig i virkeligheden vundet, før vi nogensinde brugte atombomben.

Brigadegeneral Carter Clarke, militær efterretningsofficer, som udarbejdede resuméer af opfangede telegrammer til Truman: "Da vi ikke behøvede at gøre det, og vi vidste, at vi ikke

behøvede at gøre det ... brugte vi [Hiroshima og Nagasaki] som et eksperiment for to atombomber. Mange andre højtstående militærofficerer var enige.”

Admiral Chester Nimitz, øverstbefalende for Stillehavsflåden: “Brugen af atombomber i Hiroshima og Nagasaki var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig.” (<https://starkrealities.substack.com/p/hiroshima-nagasaki-bombings-were>)

Humanity for Peace-koncert: Video og åbningsbemærkninger

7. august 2023 (EIRNS) – Indledende bemærkninger til Humanity for Peace-koncerten: Mozart Requiem, African American Spirituals and andre udvalgte værker:

Anastasia Battle: Velkommen. Velkommen til den smukke koncert, der følger efter en meget vidunderlig og vigtig international fredsdemonstration, som fandt sted ved FN for blot et par timer siden. Vi havde dusinvis af lignende demonstrationer rundt om i verden. Vi får kommentarer og hilsner fra folk over hele verden, inklusive repræsentanter, valgte embedsmænd, tidligere statsoverhoveder. Og jeg vil bare gerne takke hver og en af jer for at deltage i denne meget vigtige begivenhed, og hvad der bør være en vigtig, smuk indgriben i verdenshistorien.

Jeg vil især gerne takke medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition, som har brugt mange, mange, mange timer som et udtryk for menneskehedens kærlighed til at stoppe atomkrig. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan udtrykke evnen til

at stoppe atomkrig på dette tidspunkt, er ved at trække på den sublime kraft, som hver og en af jer har.

Og det er det, vi ser på lige nu: Det, vi gør her i dag, i denne kirke, det frivillige kor, mennesker fra alle samfundslag, som er sammen med os i dag for at udtrykke et smukt – bare et smukt krav om, at vi ikke kan miste menneskeheden til noget så forfærdeligt og ondt!

Så jeg vil gerne takke jer alle igen for at være med os. Vær med til fremtidige arrangementer: Lad os vokse. Lad os gøre denne stemme højere. Lad os udtrykke mere skønhed, i større omfang. Og som I kan se, har vi en hjemmeside, der hedder Humanity for Peace [<https://humanityforpeace.net/>], hvor dette vil blive sendt i dag, over hele verden.

Med det vil jeg gerne introducere Dennis Speed. [Applaus]

Dennis Speed: Så vi vil selvfølgelig gerne byde jer alle sammen velkommen her. Men vi vil også gerne gøre jer alle opmærksomme på, hvad det er for en forsamling, I er blevet en del af.

I dag har Humanity for Peace taget initiativ til en slags international udendørs dialog. Folk taler om demonstrationer, de taler om møder og protester, men det er ikke, hvad dette er: Det er en masseintervention fra en gruppe mennesker, der har besluttet, at der er et værdigt eksperiment, der skal udføres. Når Mahatma Gandhi talte om demonstrationer, mente han, at de var "eksperimenter med sandheden". Hvis du læser hans selvbiografi, vil du opdage, at han siger, at han ikke rigtig forstår, hvorfor folk gør så stort et nummer ud af antallet af mennesker, der deltog i Saltmarchen, eller den måde, millioner af mennesker gik på gaden på. Han taler om, at det for ham handlede om hans personlige kampe med forskellige udfordringer, som han stod over for i sit personlige liv. Og han sagde, at det var der, kraften i demonstrationerne og hans egen rolle i disse demonstrationer virkelig kom fra.

Nu er vi i gang med et sandhedseksperiment. Folk siger ofte ting som: "Jeg elsker menneskeheden, men det er menneskerne, jeg ikke kan udstå". Det virker ikke rigtigt.

Og der er et spørgsmål: Er det muligt for menneskeheden at tale med én stemme? Jeg tror, at vi alle ved, at der var en berømt person, som helt sikkert troede på det, og det var Ludwig van Beethoven. Hans Ode til glæden, som selvfølgelig faktisk er digteren Friedrich Schillers ord. En af de vigtigste sponsororganisationer, en organisation, som jeg er glad og stolt over at være medlem af, blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche.

Og vigtigst af alt vil jeg bare fortælle en lille historie om mit eget forhold til dette spørgsmål om kor, for det, vi prøver at danne, er en slags kor: Det var i 1987, og jeg var involveret i en præsidentkampagne. Kandidaten var Lyndon LaRouche, og han sagde til mig: "Vi er nødt til at få mange flere frivillige, mange flere mennesker til at arbejde på denne kampagne." Så jeg sagde til ham: "Okay, jeg tager telefonen og skaffer en masse folk." Han sagde: "Hvorfor vil du gøre det?" Jeg sagde: "Tror du ikke, vi har brug for at få en masse mennesker fra hele landet til at melde sig frivilligt? Det er en præsidentkampagne. Vi kommer til New Hampshire, og vi vil..." Han sagde: "Nej! Det behøver vi ikke at gøre!" Jeg sagde: "Jamen, hvor skal de folk så komme fra?" Han sagde: "Lige her! Få folk i New Hampshire til at gøre det." Og jeg sagde: "Åh, Lyn! Jeg har været her i månedsvis. Disse mennesker vil ikke..." Han sagde: "Nej. Her er, hvad du gør: Danne kor." Jeg sagde: "Mener du synge?" Han sagde: "Ja!" Jeg sagde: "Øh, er der noget, jeg ikke forstår?" Han sagde: "Problemet med mennesker er, at de er bange for lyden af deres egen stemme." Han sagde: "Du vil aldrig finde eller skabe et frit folk, medmindre du kan inspirere folk til at synge." Han sagde: "Hvis du kan gøre det, kan folk gøre hvad som helst."

Når vi ser os omkring i verden nu, eller når du ser dig omkring i Amerika nu, eller når du ser dig omkring i New York

City nu, kan du se, at den form for splittelse, vi føler mellem os, er en splittelse, der er i hvert af vores sind. Den er i os. Spørgsmålet er, hvad det er for en stemme, vi skal tale med? I dag, ved denne demonstration, og i dag som helhed, som er en mindedag for en forbrydelse, hvor tusinder, titusinder af mennesker døde: nedkastningen af en og derefter to atombomber, hovedsageligt på civile, i slutningen af en krig, der kunne have endt på en anden måde. Spørgsmålet er, om vi på en eller anden måde kan tale til dette problem, ikke på en skinger måde, ikke på en såkaldt "politisk måde" i sig selv, men på en måde, der bevæger folk, og bevæger de mennesker, der begik denne forbrydelse i første omgang, og bevæger de mennesker, der blev dræbt af denne forbrydelse. Er der noget, vi kan gøre? Hvis vi forsøger at tale som individer, ville det ikke virke. Men hvis vi forsøger at tale som menneskehed, at tilbyde vores stemme til menneskeheden – måske – måske kan noget ændres.

Nogle mennesker kender replikken fra Købmanden i Venedig:

"Den mand, der ikke har nogen musik i sig,

og heller ikke bevæges af harmonien af søde lyde,

Er egnet til forræderi, list og plyndring;

Hans ånds bevægelser er kedelige som natten,

og hans følelser mørke som Erebus.

Lad os ikke stole på en sådan mand. Læg mærke til musikken."

Vi vil gerne have jer til at mærke den musik, vi vil tilbyde jer her i dag. Vi vil gerne takke alle musikerne, instrumentalisterne, solisterne, sangerne og koret. Vi inviterer jer alle til at slutte jer til os i vores forsøg på at skabe, på dette tidspunkt, i denne verden, et enkelt kor for fred.

Verdensomspændende ‘Humanity for Peace’-møder søsætter bevægelse for at stoppe faren for atomkrig og skabe varig fred

6. august 2023 (EIRNS) – Søndag den 6. august, 78-årsdagen for den barbariske bombning af Hiroshima, opfordrede et overvældende kor af stemmer fra snesevis af parallelle “Humanity for Peace”-møder over hele Europa, Latinamerika og USA, anført af et flagskibsmøde på Dag Hammarskjold Plaza foran FN i New York City, til fred og en ny international sikkerhedsarkitektur, der beskytter alle nationers interesser, store som små.

Ved FN-mødet hørte en solid skare på omkring 250 mennesker hele tiden – og lige så mange flere, der kom forbi i løbet af de to en halv time, arrangementet varede – fra omkring 20 talere fra adskillige lande og forskellige politiske tilhørsforhold, der alle var engageret i den fælles sag for én menneskehed, for at stoppe den overhængende trussel fra termonukleare våben og for at opbygge en voksende bevægelse for at skabe en varig og retfærdig fred. Demonstrationen blev ledet af Anastasia Battle fra Schiller Instituttet og Irene Mavrakakis fra Liberty Speaks.

Som en afspejling af koalitionens politiske mangfoldighed hørte Humanity for Peace-mødet støttebudskaber fra tre præsidentkandidater – Robert F. Kennedy, Jr. (demokrat), Aaron Day (republikaner) og Mike ter Maat (libertarianer) – såvel

som fra LaRouches uafhængige kandidat til det amerikanske senat fra New York, Diane Sare, Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar, den haitianske præsidentkandidat Jude Elie og en række fremtrædende antikrigsaktivister, herunder Scott Ritter og Jose Vega fra LaRouche-bevægelsen. Alle talerne formidlede på hver deres måde den ånd, at "fred er stærkere end krig", som pastor Dr. Terri Strong fastslog i sine bemærkninger. Vega afsluttede demonstrationen med at annoncere kommende Humanity for Peace-begivenheder i september og fremover, og sagde: "Det slutter ikke her!"

Arrangementets centrale budskab kom fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som flere talere takkede som initiativtager og drivkraft bag Humanity for Peace-processen. Zepp-LaRouches budskab til forsamlingen var som følger:

"Til alle de modige mennesker, der demonstrerer for fred i dag!

"Vi må vække folk over hele verden. Aldrig før har menneskeheden været i større fare for at udslette sig selv i en global atomkrig. Af de mere end 12.000 atomvåben, der findes i dag, og som hver især er op til tusind gange mere destruktive end de bomber, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki, er 3.800 umiddelbart operationelle, og næsten 2.000 har status som "affyring ved advarsel".

"Hvis det kommer til atomkrig, idet der er politikere i dag, som hensynsløst overvejer at bruge disse våben, vil der ikke engang være en historiker tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne uforståelige katastrofe. Når det sker, vil de mennesker, der dør i de første minutter, være de forholdsvis heldige, for i de følgende dage, måneder og år vil alt liv på denne planet blive udslettet, både af total stråling og af en atomvinter, der varer mange år. Alt, hvad tusindvis af generationer har kæmpet for, alle sorger og glæder, alle digte og sange, vil forsvinde for evigt.

“Vi kræver en øjeblikkelig, kontrolleret destruktion af samtlige atomvåben. Men endnu mere dybtgående kræver vi realiseringen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle verdens nationer, store som små. Denne arkitektur skal én gang for alle overvinde dannelsen af geopolitiske blokke og sætte den samlede menneskeheds interesser først. Forudsætningen for dette er en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, der giver hver nation og hvert menneske mulighed for fuldt ud at udvikle alle deres medfødte potentialer.

“Lad os forene verdens fredsbevægelser med nationerne i det Globale Syd for at realisere et nyt paradigme i den menneskelige arts historie!

“Det nye navn for fred er udvikling!”

Live webcast med Helga Zepp-LaRouche: Vil du være med i bevægelsen?

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 2. august 2023

JASON ROSS: Godmorgen, godaften, god eftermiddag: Dette er Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche for onsdag den 2. august 2023. Jeg er Jason Ross og afløser den faste vært Harley Schlanger.

Så lad os gå direkte til sagen: Helga, der sker så meget i verden lige nu. Vi har International Peace Coalition's

Humanity for Peace arrangement, bl.a. i FN i New York City denne søndag den 6. august. Vi har afslutningen på topmødet mellem Rusland og Afrika og yderligere indsigt i, hvordan dette kan repræsentere et verdensbillede i forandring. Vi har regeringsskiftet, kuppet i Niger – der sker en masse. Kan du beskrive vores ståsted? Hvor er vi i verden? Hvordan har vi det med denne situation?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi ser en gigantisk geostrategisk omlægning af en dimension, som jeg tror, de fleste mennesker ikke har nogen idé om. For da Sovjetunionen kollapsede i 1991, var der folk i USA, Storbritannien og jeg tror også i Europa, som troede, at det var "historiens afslutning", at det liberale demokrati ville overtage hele verden. Så de startede med konceptet om en unipolær verden, som involverede en masse ting, der ikke var så rare, som "humanitære interventionskrige", som i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og de forårsagede enorme skader. Millioner af mennesker døde. Der var de farvede revolutioner, regimeskiftene. Jeg vil ikke gennemgå hele historien om de sidste 30 år, men det har ført til en enorm modreaktion, en boomerangreaktion, hvor ikke kun den unipolære verden ikke har fungeret, men verden for længst er splittet op i en multipolær verden, eller mange polariteter, der er i opløsning lige nu.

Men jeg tror, at det vigtigste, der skete, var, at de lande, der skulle underkues under dette neoliberale globale regime, begyndte at gøre oprør. Så det, der sker lige nu – og jeg kan naturligvis ikke gennemgå alt med hensyn til USA-Rusland og USA-Kina, som er vigtige faktorer i dette – men grundlæggende har vi en situation, hvor der sker en fuldstændig omlægning. For eksempel Ruslands traditionelle politiske orientering: Rusland ønskede at blive integreret i Vesten umiddelbart efter Sovjetunionens opløsning, og ville endda være en del af NATO, men det gik tydeligvis slet ikke sådan. Så havde man sanktionerne, og nu har man krigen i Ukraine. Nettoresultatet af alt dette er, at forholdet mellem Vesten og Rusland er

brudt fuldstændigt sammen; det er ødelagt i lang tid, indtil der sker en reel ændring, hvilket kunne ske, men det ville kræve en helt anden tilgang; og Rusland ser nu ikke kun mod Kina, ikke kun mod Asien og hele den eurasiske udvikling, men også især mod det Globale Syd og i særdeleshed mod Afrika.

Jeg kan kun beskrive det enorme omfang af det, der sker. Tag for eksempel bare en nylig begivenhed: Der var et kup i Niger. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) truede straks militæret i Niger, som havde begået kuppet, til at genindsætte den tidligere præsident, hvorefter hele Europa, Frankrig, Tyskland, EU, alle stillede sig på den afsatte præsidents side. Og nu er det ultimatum, der blev givet til militæret i Niger, blevet afvist, fordi Mali og Burkina Faso i mellemtiden har sagt, at de ville betragte det som et militært angreb på dem, hvis der var en militær aktion mod Niger.

Det truer nu med at udløse en storkonflikt i Sahel, som kan involvere mange lande i regionen. Der er naturligvis en russisk faktor, fordi mange af disse lande har et tættere forhold til Rusland end til deres tidligere koloniherrer, især i dette tilfælde Frankrig; så Frankrigs dominans over den vestlige del af Afrika er ved at smuldre for øjnene af os. Og hvad er det egentlige problem? Det kommer vi ikke til at læse i mainstream-medierne: Men det virkelige problem er, at mange af de virksomheder, der har "hjulpet" Niger og andre lande med at udvinde deres råstoffer – og Niger har en meget høj procentdel af den uran, der bruges i den franske atomindustri – men de købte den til særpriser, hvilket kun efterlod en meget lille fortjenstmargen til Niger. Og det meste af fortjenesten blev skabt af de internationale selskaber, franske selskaber og andre.

Så de ønsker tydeligvis at gøre det sværere, fordi Afrika tager det som sin egen ret ikke blot at have sine egne råmaterialer, men at tilføre værdi, at have halvfabrikata, endda industrialisering, at blive mellemindkomstlande, normale udviklede lande. Dette er deres absolutte ret! Det er derfor,

der er hele denne nyorientering lige nu, fordi de vestlige lande ikke engang ønsker at erkende, at de stadig sidder på deres høje hest. EU's diplomatiske chef Josep Borrell er det mest åbenlyse eksempel på dette, når han siger, at Europa er en "have", og at resten af verden er en "jungle", og at man er nødt til at beskytte denne have mod junglen, der vokser ind i den. Jeg mener, denne form for "eurocentrisme" – og det er en meget blid måde at sige det på; jeg kunne faktisk sige, at der ligger en underliggende racisme bag mange af disse politikker, hvor europæerne, USA og briterne ikke anser udviklingslandene som ligeværdige, som partnere.

Og det oplever og anerkender landene i det Globale Syd i høj grad, og det er en meget vigtig, underliggende grund til, at de allierer sig med Kina og Bælte & Vej Initiativet, at de samarbejder med BRIKS, og at 40 lande har ansøgt om medlemskab af BRIKS. Så det er en omlægning, hvor disse lande ønsker at have deres eget økonomiske system, som er mere retfærdigt, og som passer bedre til deres reelle udvikling. De er på vej mod en international valuta, måske endda en reservevaluta. Dette er den egentlige konflikt.

Så Vesten reagerer ved at sige: "Vi er nødt til at inddæmme dette, vi er nødt til at have et globalt NATO," flere våben til Ukraine. Situationen i Ukraine bliver mere og mere risikabel og farlig for hver dag, der går. Der er nogle mennesker i Vesten, som er helt fra forstanden, og som nu opfordrer til krydsermissiler, ligesom De Grønne i Tyskland, som tydeligvis er designet til at krydse alle de røde linjer, for når man først begynder at ramme dybt ind i russisk territorium, kan det komme ud af kontrol på et øjeblik.

Jeg er tilbøjelig til at være enig i udtalelsen fra den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter i går, som sagde, at Bulletin of the Atomic Scientists' dommedagsur ikke burde være 90 sekunder i midnat, men 0,001 sekunder i midnat, fordi selv den mindste hændelse, fejltagelse, fejllæsning, fejlberegning kan føre til en omfattende atomkrig.

Så vi sidder på en krudttønde, og derfor er det næsten håbløst, hvis man ser på alle disse situationer en efter en: Tag for eksempel Tyskland. Tyskland oplever et kollaps af dimensioner, som er helt overvældende! Den nuværende tyske regerings politik er ved at ødelægge alt det, der blev bygget op i årtierne efter krigen, og som byggede Tyskland op fra en ruin til et industrielt mirakel. Og det er nu ved at falde fra hinanden i et tempo, der er hæsblæsende. Hele landet er ved at falde fra hinanden: Industrien flytter til udlandet, men også internt gør EU's regler og koalitionsregeringen med De Grønne det umuligt for nogen at arbejde.

Så der er mange ting, der er en del af dette ekstremt kaotiske verdensbillede, og det er derfor, vi i næsten et år nu har sagt, at vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, for hvis vi ikke vender tilbage til en idé om udvikling for alle, for hver eneste nation på planeten, kan vi ikke løse disse problemer. Så vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der gør netop det: Man er nødt til at reorganisere systemet, som i bund og grund er bankerot, og så starte forfra med et perspektiv om udvikling for alle.

Jeg ved godt, at det er temmelig meget, men du spurgte mig, så her er mine tanker.

ROSS: Tak skal du have! Lad mig minde vores seere om, at hvis du har spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser dette program optaget i modsætning til live, kan du stadig sende dine spørgsmål.

Der er kommet et par spørgsmål, Helga, men jeg vil tage mig retten til at stille et selv, baseret på det, du lige har sagt. Det er, om der foregår nogen virkelig langsigtet tænkning i NATO-verdenen? På nuværende tidspunkt er af-dollarisering ved at blive en uundgåelig kraft; på grund af sanktioner og restriktioner går flere og flere nationer over til nationale valutaer eller nyoprettede valutaer til handel.

Er dollar-landet, overvejer NATO overhovedet at genvinde verdens tillid i fremtiden? Jeg mener, presset for mere ekstreme våben til Ukraine, fastholdelsen af grønne politikker, der ødelægger den tyske industri – er der nogen plan ud over dette umiddelbare opgør mod Rusland og Kina? Er der overhovedet nogen tanker om fremtiden? Er de virkelig så kortsynede?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg leder med lys og lygte hver dag for at finde et tegn på intelligent liv blandt disse mennesker, men jeg har ikke fundet det. Jeg har fundet ud af, at etablissementet i USA og på det europæiske kontinent og i Storbritannien ikke reflekterer over, at deres politik måske er grunden til, at verden er havnet i dette rod. De er selvretfærdige, de sidder på en høj hest, de tror, at de er de gode, og at alle andre er onde. Og hvis man f.eks. ser på sammenlægningen af EU og NATO, så vil de grundlæggende have den samme politik; så har man AUKUS med Australien, USA og Storbritannien; Global NATO, de vil grundlæggende udvide NATO til Indo-Stillehavet, som om det ville være en del af Nordatlanten, hvilket var den oprindelige idé med NATO. Så man ser ingen tegn på, at vi måske skulle opgive ideen om en Leviathan, for filosofisk set synes alt dette at være baseret på Hobbes' og Lockes oligarkiske ide om, at folket er ondt, og at den eneste måde at kontrollere det på er at have en almægtig stat, en Leviathan, men denne gang er det ikke en nationalstat, det skal være et globalt system, et Globalt NATO, et globalt monetaristisk system, og man bliver ved med at undertrykke alt andet.

Og jeg har ikke set nogen, der ville sige det: Måske har det noget at gøre med, at Rusland og Kina behandler disse udviklingslande, eller tidligere udviklingslande, som nu udvikler sig igen sammen med Kina, som partnere, som ligeværdige, som venner, og det er måske grunden til, at Kina får venner, og selv Rusland, som skulle være den absolutte dæmon, får en masse indflydelse blandt afrikanere, blandt

asiater. Som Xi Jinping udtalte ved Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC) i Kina, hvor han sagde "Kina er Afrikas ven". Og det er, hvad mange afrikanere fortæller os. Og hvis du spørger en embedsmand eller en diplomat, eller endda ingeniører, professorer, studerende, hvem som helst, du møder, hvad du tror, forholdet er mellem dette afrikanske land og Rusland og Kina, er sandsynligheden meget stor for, at de vil sige: "Det er et venskabsforhold.

Jeg har ikke mødt nogen, bortset fra de hårdnakkede atlantikere, som ville sige, at der er venskab mellem Europa og USA, ikke engang blandt de såkaldte "allierede" er der venskab. At få sprængt sin rørledning i luften er faktisk ikke ligefrem et udtryk for venskab, vil jeg mene! Og der er god grund til at tro, at Seymour Hersh har lavet en meget solid sag med hensyn til, hvem der står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningen.

Så jeg har ikke set Vesten sige: "Vi er nødt til at vende tilbage til en John F. Kennedys, en Charles de Gaulles, en Konrad Adenauers idealer"; jeg har ikke set noget i den retning. Og derfor er jeg meget bekymret for, hvad der kommer til at ske, for jeg tror ikke, det kommer til at ende fredeligt! For eksempel Tysklands kollaps, hvordan kan det ende fredeligt, når alt er ved at kollapse? De ærlige mennesker, der bare gerne vil arbejde, bagerne, landmændene, håndværkerne, ingeniørerne, alle sammen, de ville normalt bare gøre deres arbejde, men de har ikke mulighed for at gøre det længere, fordi systemet er så meget imod dem.

Jeg tror ikke, det kommer til at ende fredeligt, og derfor er vi nødt til at tænke nyt, og derfor er flere almindelige borgere nødt til at begynde at tænke som statsmænd: Hvad ville du gøre, hvis du var præsident eller kansler eller premierminister i dit land, eller økonomi- eller kulturminister? For lige nu tror jeg, at vi står over for en civilisationskrise af utrolige proportioner.

ROSS: Tak skal du have! Der kom et spørgsmål fra Pat, som jeg synes følger fint op på dette. Pat spørger: "Eftersom økonomi og finansiel stabilitet er afgørende for nationernes fred, hvordan ser du så på BRIKS-bevægelsen og Rusland, der nu rækker hånden ud til Afrika med handel og eftergiver 39 milliarder dollars i gæld? Jeg har ingen problemer med at tro, at USA stod bag katastrofen med Nord Stream-rørledningen, plus de to angreb på broen til Krim, og nu klyngebomberne. Er der nogen, der taler om disse grusomheder? Og er NATO ved at smuldre, kun holdt sammen af de medier, de ejer?"

Tak for dit spørgsmål, Pat.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at NATO er ved at smuldre. Ikke endnu, som det ser ud, men jeg tror, at når man gør den slags ting, hvad de gør – jeg havde engang en indisk filosof, en ven gennem mange år, J.C. Kapur, som plejede at sige, at det vestlige system består af en pansret forbrugerisme. Og på den måde kan man faktisk sige, at NATO er sikkerhedsaspektet af dette gigantiske system af kasinoøkonomi, hvor de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og hvis man ser på selv den seneste energikrise, er der nogle virksomheder, der bliver styrtende rige, ledelsen og aktionærerne, og størstedelen af befolkningen bliver fattigere og fattigere. Så jeg tror ikke, det kommer til at vare evigt; faktisk ser NATO måske almægtig ud, men jeg tror, det er en kolos på lerfodder. Jeg vil sige det samme om EU. EU laver så mange regler, der grundlæggende er imod medlemslandenes interesser, at det ikke vil holde ret længe.

Det her bliver ikke nemt. Der er ingen magisk kugle, ingen pludselig løsning, for du har en meget vanskelig opgave lige nu med at opbygge en ny organisation, et nyt system, en ny sikkerhedsorden. Jeg skrev nogle forslag til principper i november sidste år: Det er ti filosofiske principper, der hænger sammen; syv af dem er programmatiske, relateret til det økonomiske system, det finansielle system, kreditsystemet, energi, sundhed, mad, selvfølgelig, fattigdom; men så er der

tre principper, der giver det et filosofisk fundament: naturlov, naturvidenskab, billedet af mennesket. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] Jeg vil ikke komme ind på det her, du kan læse det, og jeg vil faktisk opfordre dig til at læse det.

Disse ti principper er en omfattende tilgang. De er korte, men de er omfattende, og man kan faktisk diskutere ethvert aspekt som en afledning af de principper, jeg har nævnt. Så det, jeg foreslår, er, at flere mennesker studerer disse ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur – jeg siger ikke, at man ikke kan ændre dem, jeg siger, at det er grundlaget for en substantiel diskussion. Og så bør vi få mange organisationer, tænketanke, universiteter, studentergrupper, professorer til at begynde at have en seriøs diskussion om, hvordan vi kan reorganisere denne splintrede verden på basis af at tage os af interesserne for hvert eneste menneske på planeten. Og lad os så få en debat. Og forhåbentlig kan vi danne alliancer af mennesker af god vilje med henblik på at forme fremtiden sammen.

Jeg synes, Schiller Instituttet har gjort et stort forarbejde; vi har haft mange konferencer, hvor vi har haft topembedsmænd fra mange, mange lande fra hele verden. Så der er allerede en sådan bevægelse. Vi forsøger at organisere en fredsbevægelse, Humanity for Peace. [<https://humanityforpeace.net/>] Men også ideen om, at alle borgere skal blive verdensborgere og virkelig begynde at tage sig af menneskehedens mest fundamentale problemer. Fordi vi har brug for en intervention fra almindelige mennesker, der har gjort en indsats for at uddanne sig.

ROSS: Lad mig stille et spørgsmål, der kom ind – og igen, hvis du har spørgsmål, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser en optagelse af dette show, kan du stadig stille spørgsmål og sende dem ind, så vi kan stille dem i det næste show.

Dette spørgsmål handler mere om Niger og den bredere region, fra Munashe: "Hvad mener du om udviklingen i det vestlige Sahel, fjernelsen af fransk indflydelse i regionen? Kan NATO rykke ind? Og hvad er de sandsynlige resultater?"

Jeg ved, at du var inde på det i din indledning, Helga, men måske kunne du sige mere om regionen, hvis du har mod på det.

ZEPP-LAROUICHE: Der er fare for en større militær konflikt, for eksempel har Frankrig en militærbase i Nigers hovedstad, Niamey, og USA har en militærbase. Lige nu taler de om at få det nigerianske militær til at gribe ind, hvilket ville være en katastrofe allerede på nuværende tidspunkt. Men som du kunne se med tilstedeværelsen af det franske militær i Mali, og også det tyske militær, fungerede det bare ikke – de blev smidt ud. Nu er Bundeswehr ved at forlade landet. Så jeg tror, det bedste ville være, hvis alle ikke-afrikanere forlod kontinentet og i bund og grund overlod det til afrikanerne at løse problemet.

Jeg synes, Afrika er et kontinent i fremgang lige nu. Jeg tror helt sikkert, at det er fremtidens kontinent, fordi der er så mange lande lige nu, som virkelig er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen, opbygge deres industrier, opbygge deres økonomier, være en del af fremtiden, satse på rumteknologi, indføre atomkraft på hele det afrikanske kontinent.

Så der er en masse bevægelse lige nu, og Afrika vil være fremtidens kontinent, hvis menneskeheden har en fremtid. I år 2050 vil der være 2,5 milliarder mennesker i Afrika, de fleste af dem meget unge, under 20 år. Det er en fantastisk mulighed, hvis vi gør noget nu for at skabe en masse produktive jobs, så Afrika kan blive det nye, mest produktive kontinent på planeten. Men det kræver, at denne idé om militær intervention for at få fat i ressourcer, for bare at opretholde kolonialisme i en moderne form, det må stoppe. Og jo mere åbent det diskuteres, jo bedre, for i sidste ende er vi nødt til at overbevise selv flertalsbefolkningerne i Europa og USA

om, at det er det, de skal støtte og ikke forsøge at inddæmme med militære interventioner.

Så jo mere åbent disse spørgsmål diskuteres, jo bedre, og et ekstremt vigtigt eksempel er, hvad Eritreas præsident, Isaias Afwerki, sagde på et møde med præsident Putin, på deres møde den 28. juli i Sankt Petersborg. Du kan se videoen, som ligger på YouTube. Det er en meget direkte udtalelse, som sikkert vil chokere mange, men jeg synes, den bør høres. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71830>]

ROSS: Som opfølgning på det, du bragte på bane, især behovet for energiressourcer til udvikling, tror jeg, vi vil tage et spørgsmål mere i dag. Men igen, hvis du har ét, så send det ind.

Det er fra en energiingeniør: "Kære fru LaRouche, Deres mand Lyndon LaRouche udviklede et koncept og beviste, at vi er nødt til at øge energistrømmenes tæthed. Hvordan kan vi få muligheder i den multipolære økonomi, så vi kan udvikle nye teknologier til at øge energiforbruget eller energifluxtætheden? Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget tydeligt, at det afrikanske kontinent har brug for atomenergi. Argumentet om, at de klimatiske forhold er så gode – der er meget sol, måske endda vind – det ændrer ikke ved det grundlæggende problem, at den energimæssige tæthed bestemmer produktivitetsniveauet i økonomien, og derfor skal der ske en bevægelse i retning af så hurtigt som muligt at gå over til højere energimæssige tætheder og lade sol og vind være meget undtagelsesvis tilfælde, næsten ubetydelige. Mens kul og andre fossile brændstoffer selvfølgelig – det er ikke CO₂; CO₂ er faktisk ret gavnligt for landbruget og andre former for liv på planeten, men det er spild! Fordi man kan bruge fossile brændstoffer til kemisk produktion, til andre formål, som er meget mere effektive i den samlede produktionsproces.

Men det er derfor, vi absolut bør støtte det, Rusland gør, det, Kina gør, Indien, Japan. Selv Japan er på vej tilbage til atomkraft. Og naturligvis, hvis der var en international indsats for at optrappe til et hasteprogram for termonuklear fusionsforskning, som ITER-projektet i Frankrig. Jeg tror, det er 35 nationer, der arbejder sammen; det er en meget god tilgang, men hvorfor ikke have et lignende internationalt samarbejde for at udvide forskningsindsatsen så meget som muligt og virkelig prøve et hasteprogram? For det ville virkelig løse problemet med energisikkerhed i en meget lang periode, fordi man ville have havvand som brændstof, og så kunne man i anden fase bruge helium-3 som brændstof, og så ville man virkelig være ude af krisen i meget lang tid.

Der er mange lande, der allerede bevæger sig i den retning. Hvis man f.eks. ser på hele den grønne diskussion i Kina, så siger de selvfølgelig, at de vil have en grøn økonomi, men de vil ikke ud af atomkraft, og de vil ikke reducere deres meget succesfulde termonukleare fusionsprogram i Hebei-provinsen, EAST-projektet [Experimental Advanced Superconducting Tokamak]. Så der er håb om, at det kan lade sig gøre, men jeg synes, at flere lande bør gå sammen om virkelig at satse på hasteprogrammer inden for fusionsteknologi.

ROSS: Tak skal du have! Det er virkelig spændende at tænke på den slags ting, som vi burde arbejde på og bekymre os om. Du ved, i nyhederne burde vi tænke på, hvordan det går med fusion, hvordan vi udvikler materialer? Ikke hvilke våben der bliver sendt til Ukraine. Det er virkelig ynkeligt, hvilken slags affald vi skal håndtere lige nu for at nå frem til den slags verden, vi burde have.

Helga, jeg tror, det ville være nyttigt, tiden taget i betragtning, at spørge, om du har nogle afsluttende bemærkninger, du gerne vil give, nogle opfordringer til seerne med hensyn til, hvad vi alle kan gøre for at sikre, at vi har en verden med forskning i kernefusion og de andre ting, du nævnte?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at der er mange mennesker, der er ekstremt stressede – man møder dem alle mulige steder. Folk er virkelig stressede, for hvis man ikke er et filosofisk sind, med andre ord, hvis man ikke er vant til at gå i dybden og til bunds i tingene, til at studere klassikerne, til at studere de originale kilder, hvis man ikke er en ægte sandhedssøger, bliver man lige nu bombarderet med nyheder, der er skræmmende. Jeg hørte tilfældigvis et program på tysk radio i morges, og de diskuterede denne faktor, at mange mennesker har psykologiske problemer og har brug for alle mulige former for terapi. Og så var rådet fra den såkaldte "ekspert", at folk skulle slukke for nyhederne, fordi det er for stressende!

Det er et godt råd! Du har et oligarkisk system, hvor de dybest set fortæller dig, at du skal blive fuldstændig dum, og så kan vi gøre, hvad vi vil med dig. Det er ikke løsningen.

Svaret er at sige, at vi befinder os i en overgangsperiode, som sandsynligvis aldrig har eksisteret i hele menneskehedens historie. Der har aldrig været en trussel om udslettelse af hele den menneskelige art, for hvis det kommer til en atomkrig, er det meget sandsynligt, at det vil ske. Så det er en skræmmende situation, men på den anden side er det også sådan, at lyset for enden af tunnelen allerede er synligt i form af mange lande i verden, der ønsker en ny, retfærdig økonomisk orden, hvor ingen er overherre: De er alle lige, de er suveræne republikker, og den orden er på vej. Det kræver, at du ikke bare læser New York Times og Frankfurter Allgemeine Zeitung og Bildzeitung, men at du udvikler en lille smule af dine egne kilder: Læs vores hjemmesider – Schiller Instituttet, The LaRouche Organization, Executive Intelligence Review [<https://www.larouchepub.com>], LaRouche-publikationer. Så kan du forgrene dig derfra og læse publikationer i andre lande. Du kan læse afrikanske aviser, asiatiske aviser: Det kræver en lille smule arbejde at få et afbalanceret billede.

Men når du har gjort alt det, bør du slutte dig til vores mobilisering for fred: Og der er ingen bedre mulighed for at

gøre det end denne søndag, den 6. august, som er årsdagen for den dag, atombomben blev kastet over Hiroshima. Og mange mennesker er meget bevidste om, hvad det var. Atombomberne i dag er tusind gange kraftigere og mere ødelæggende end Hiroshima- og Nagasaki-bomberne. Så det er en meget vigtig ting at tænke over.

Og så har vi demonstrationer: Du kan gå ind på vores hjemmeside, eller du kan gå ind på Humanity for Peace's hjemmeside [<https://humanityforpeace.net/>]. Vi vil liste mange af stederne, datoer og tidspunkter; jeg tror, vi har omkring 7 steder i USA; vi har omkring 15 eller 16 internationalt indtil videre. Gå til disse demonstrationer, hvis du kan, eller støt dem! Lav en lille demonstration i din egen by, få fat i tre af dine kolleger, lav en plakat, lav en kropsplakat og skriv "Vi insisterer på fred i verden".

Jeg tror, du er nødt til at slutte dig til denne bevægelse og derefter kontakte os og blive aktiv sammen med os, fordi der er så meget på spil lige nu: Men jeg er grundlæggende optimistisk i Friedrich Schillers forstand, at hvis gode mennesker forener sig om en plan, kan de vinde, og som Schiller sagde, kan de bøje selv tyrannens stærkeste arm.

ROSS: Tak skal I have! FOLKET: Tak! Så dette websted igen, for alle, Humanity for Peace, <https://humanityforpeace.net/> er samlingspunktet for begivenheder denne søndag den 6. august, herunder en stor begivenhed, en demonstration for fred ved FN i New York City, samt en koncert med Mozarts Requiem til ære for de hundredtusinder, der mistede livet i atombomberne i 1945.

Helga, endnu en gang tak, fordi du delte din tid med os i dag, og vi ser frem til dine refleksioner i næste uge efter weekendens begivenheder. Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses i næste uge

Topmøde mellem Rusland og Afrika viser, at toget er kørt

Ikke korrekturlæst.

30. juli 2023 (EIRNS)-Lyndon LaRouche plejede at insistere på, at enhver kompetent videnskabsmand skal kende den rolle, som "svage kræfter" spiller i det fysiske univers. Selvom det kan virke som om, at stort set alle begivenheder bestemmes af de daglige skub og træk fra ting omkring os, så er virkeligheden den, at andre "svage" kræfter har en endnu stærkere effekt på helheden – selvom vi måske aldrig oplever deres handlinger. Det er tilfældet med livets ekstraordinære skrøbelighed, som knap nok er en plet i det enorme kosmos, men som på en eller anden måde er blevet en af de stærkeste kræfter i naturen.

Så når du hører de skingre råb fra frastødende nyhedseksperter eller politikernes vanvittige dumhed og leflen, så husk det: Bare fordi noget ser ud til at være på en bestemt måde, betyder det ikke, at det er det. Jo mere tankepolitiet forsøger at overbevise dig om, at noget er på én måde og ikke på en anden, jo oftere er det modsatte tilfældet!

Dette blev eksemplificeret ved det meget vellykkede, men stærkt udskældte andet topmøde mellem Rusland og Afrika i Skt. Petersborg den 27.-28. juli. Tænk på, at store vestlige medier har brugt de sidste par dage på at fryde sig over, at der var færre afrikanske ledere til stede ved dette års topmøde end ved det forrige i 2019 – uden tvivl på grund af det enorme vestlige pres på afrikanske ledere for at undlade at deltage. Eller tænk på, at Bloomberg nu hævder, at BRIKS-topmødet er

dømt til at mislykkes på grund af voksende spændinger inden for deres gruppe om, hvorvidt man skal udvide blokkens medlemskab eller ej.

Sammenlign det nu med den faktiske reaktion fra de afrikanske ledere, der deltog i topmødet i Rusland. Eritreas præsident Isaias Afwerki benyttede lejligheden til at tale frit under et formelt møde mellem ham og præsident Putin, sammen med hinandens topministre. Afwerki gik lige til sagen: "Der er ingen krig mellem Rusland og Ukraine ... dette er en krig erklæret af NATO mod Rusland ... men ikke kun Rusland – NATO er ude på at dominere hele verden!" Han fortsatte med at fordømme NATO og sagde, at organisationen kræver inddæmning af "enhver magt, stor eller lille, som udfordrer den." Afwerki opfordrede i stedet til en "ny finansiel arkitektur for verden", hvor Rusland skal spille en ledende rolle: "Rusland har en historisk mission at varetage på vegne af alle i verden."

Mens vestlige medier og bureaukrater måske vil forsøge at skyde skylden på nogle radikale afrikanere eller "Putins marionetter" (racisme, eller hvad?), bliver virkeligheden sværere at ignorere, når man ser på detaljerne. Under topmødet lovede Rusland at sende titusindvis af tons korn gratis til de fattigste afrikanske lande – mens vestlige sanktioner har forhindret salg eller eksport af de samme forsendelser i det sidste halvandet år. Rusland har også annonceret 30 energiprojekter, der skal bygges på kontinentet, og har angiveligt tilbudt at afskrive 23 milliarder dollars i afrikansk gæld.

Læs også ordene fra Roland Lumumba, søn af premierminister Patrice Lumumba, som blev myrdet af kolonialister i 1961. Roland Lumumba, som er i Skt. Petersborg til topmødet, fortalte RT i et interview: "Med Rusland var alt, hvad der skete, på lige fod... På trods af den propaganda, der føres i Afrika mod russerne, er det bemærkelsesværdigt, at den ikke påvirker folket, som det var hensigten," sagde Lumumba.

Det, der er blevet udløst, er den mest værdifulde idé, som skelner mellem slaveri, undertrykkelse og offergørelse og den frie menneskehed. Denne nye idé, denne "svage kraft", er i øjeblikket ved at blive sluppet løs blandt det Globale Syd og dets samarbejdspartnere i BRIKS – udløst af dagens globale krise – og kan ikke stoppes, selv ikke af de stærkeste kræfter i verden. Som præsident Évariste Ndayishimiye fra Burundi, præsident for et af de "fattigste" lande i verden, sagde: "Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt misforståelse. Tværtimod er det et meget rigt kontinent. Afrikanske stater bør derfor "bidrage til udviklingen af hele menneskeheden", erklærede han.

Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at denne antikoloniale eksplosion er en afspejling af den samme proces som drivkraften mod global krig i dag – nemlig sammenbruddet af den vestlige neoliberale orden. Disse vanvittige fraktioner i Vesten er fast besluttet på at forhindre enhver trussel mod deres "regelbaserede orden", herunder anvendelsen af global atomkrig. Men hvis nutidens voksende fredsbevægelse kan forenes med denne nye ånd, der kommer fra det Globale Syd, så kan der antændes noget, der faktisk er i stand til at sætte denne verden på en anden kurs.

Den kommende weekends internationale Humanity for Peace Rallies den 6. august er en fremragende mulighed for at gøre netop det. Deltag i mobiliseringen.

<https://humanityforpeace.net>

Foto: Scott Webb, Pexels CC0

Ottende møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC)

gør klar til den internationale aktionsdag den 6. august

Ikke korrekturlæst

28. juli 2023 (EIRNS)- Den Internationale Fredskoalition (IPC) holdt sit ottende ugentlige møde fredag den 28. juli med over 60 deltagere fra 16 lande. Ønsket om at ændre historiens gang, mens den nuværende udvikling bringer verden stadig tættere på et atomart ragnarok, var til at tage og føle på i hver talers rapport, og alle fokuserede på Humanity for Peace-rallyet, der skal afholdes den 6. august, på 78-årsdagen for USA's atomare ødelæggelse af Hiroshima i 1945. Den centrale demonstration den dag vil blive afholdt foran FN-bygningen i New York City, med søsterdemonstrationer, der finder sted over hele USA, i Storbritannien, Tyskland, Sverige, Mexico, Guatemala, Nicaragua og Malaysia, blandt andre lande.

Helga Zepp-LaRouche, som tog initiativ til IPC, åbnede diskussionen og understregede, at faren for atomkrig stiger i takt med, at USA og dets NATO-allierede optrapper forsendelsen af militære våben til krigszonen og lyver om, at Ukraine "vinder" krigen. Dette anerkendes internationalt som en løgn, så selv en del af den lurvede amerikanske presse indrømmer nu, at det ukrainske militærs "modoffensiv" har været en total fiasko. Der må ske et totalt brud et eller andet sted i Vesten, hvad enten det er Tyskland, Frankrig eller USA, for at afslutte konfrontationen og begynde et samarbejde mellem

atommagterne for at skabe en arkitektur af sikkerhed og udvikling for alle nationer. Det virker langt væk på nuværende tidspunkt, hvilket blot betyder, at vi må udvide vores indsats for at bryde igennem muren af løgne om Rusland og Kina.

Ray McGovern, den tidligere CIA-analytiker, som plejede at give den daglige briefing til præsidenten, og som var med til at grundlægge Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), bemærkede derefter, at Vladimir Putin, som i årevis har hævdet, at USA's indenrigspolitik bestemmer USA's udenrigspolitik, sagde, at Biden-familien er i dybe problemer på grund af afsløringerne om Hunter Bidens bærbare computer og den globale korrupsion, der nu er afsløret, men at præsident Joe Biden blot fortsætter den vanvittige påstand om, at Rusland "allerede har tabt krigen" i Ukraine. Den neokonservative politik, som nu fremmes af Biden-administrationen og hans efterladte Obama-bande (Blinken, Sullivan og Nuland), som burde være i fængsel for deres mange forbrydelser, er mere tilbøjelige til at starte en atomkrig end at blive fængslet. I sin lange karriere i efterretningstjenesten har han "aldrig set dette niveau af fare".

Oliver Boyd-Barrett, professor ved California State University, leverede en detaljeret undersøgelse af den faktiske situation på slagmarken i Ukraine og bemærkede "det store antal, der dør i denne skandaløse og unødvendige krig. Bestræbelserne på at benægte fiaskoen for den ukrainske "modoffensiv" er slået fejl, men der er stadig "krigens tåge", som kan bruges til at retfærdiggøre optrapning til en atomaffyring. Forfremmelsen af Victoria Nuland til nummer to i udenrigsministeriet viser, at regimet "enten er for dumt eller for ondt" til at stoppe vanviddet.

Anastasia Battle, som modererede arrangementet, fortalte, at der er 4.000 (for det meste uafhængige) journalister på IPC's lister, nævnte nogle af de planlagte talere ved demonstrationen i FN den 6. august, som vil blive live-

streamet fra kl. 13-16, og nævnte flere af "søster"-demonstrationerne rundt om i verden.

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde, at Vesten lavede en frygtelig fejlregning, da de troede, at sanktioner ville ødelægge den russiske økonomi, og at moderne NATO-våben ville knuse dem i Ukraine, men at faren for atomkrig nu er endnu større. Han anbefalede, at vi rekrutterer videnskabsfolk til at deltage i fredsbestræbelserne. Den næste taler, videnskabsmanden Steve Starr, forfatter til "The State of the Nuclear Danger" og andre artikler og videoer om virkningerne af atomvåben, indvilligede hurtigt i at skrive et offentligt brev til andre videnskabsmænd om at slutte sig til bevægelsen, som Ramotar havde foreslået.

Rapporter fra arrangørerne af flere planlagte søstermøder i Nicaragua, Canada, Tyskland, Sverige og Storbritannien gav en fornemmelse af bevægelsens globale karakter.

Diane Sare, dirigent for Schiller Instituttets Community Chorus i New York, informerede mødet om en plan om at opføre Mozarts Requiem i en kirke i New York City efter demonstrationen ved FN for at ære de hundredtusinder af civile, der blev dræbt af USA's atombomber over to japanske byer i 1945. En gæstedirigent fra Tyrkiet, som har ledet musikken ved flere andre fredsdemonstrationer, meldte sig frivilligt til at lede arrangementet. Der har været en bølge af kordeltagelse, og et orkester er også ved at blive mobiliseret.

Bernie Holland, en aktivist fra Storbritannien, foreslog, at selv hvis atomvåben skulle elimineres fra krigsførelse, skulle selve bomberne redesignes til at forsvare Jorden mod asteroider, en plan kendt som Strategic Defense of Earth (SDE). Han opfordrede alle til at læse Mike Billingtons bog, Reflections of an American Political Prisoner-The Repression and Promise of the LaRouche Movement, og bemærkede, at det kinesiske tegn for "krise" er sammensat af både tegnene for

“fare” og “mulighed”, hvilket han også sammenlignede med fru Zepp-LaRouches reference til “modsatningernes sammenfald” fra Nicholas af Cusa. Han tilføjede, at dette også er i overensstemmelse med buddhistisk lære. Vi må drage fuld fordel af den nuværende krises mulighed for at skabe en “kritisk masse af bevidsthed” blandt folket, sagde han.

Fru Zepp-LaRouche afsluttede mødet med at bemærke, at den nyligt udkomne film om Robert Oppenheimer henleder opmærksomheden på atomvåbnenes rædsel, og at Schiller Instituttet har udarbejdet en folder, der skal distribueres til seerne af filmen, og som opfordrer dem til at deltage i demonstrationerne den 6. august. Hun støttede opfordringen til videnskabsfolk om at slutte sig til bevægelsen, men foreslog, at brevet blev adresseret til “videnskabsfolk og kunstnere”, da videnskabsfolk og kunstnere deler en kærlighed til den positive vision for menneskehedens fremtid. Hun opfordrede deltagerne til at bruge de resterende dage inden den 6. august til at mobilisere alle, især ungdommen og det Globale Syd, som oplever et revolutionært opsving, mod opfordringen til krig fra NATO-landene til fordel for fred og udvikling i samarbejde med Rusland og Kina, som er overbeviste om at afslutte kolonialismens tidsalder én gang for alle.

Foto: Pixabay, CCO

**Ukraine-krigen truer med at
eskalere: Schiller
Instituttets internationale**

webcast med Helga Zepp-LaRouche Torsdag den 27. juli 2023

Ikke korrekturlæst.

Ukraine-krigen truer med at eskalere: Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche

Torsdag den 27. juli 2023

(<https://www.youtube.com/watch?v=FZbC5A7qdmI&t=1s>)

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det den 27. juli 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, efterhånden som NATO's krig i Ukraine fortsætter, og de ukrainske væbnede styrker, under direkte NATO-overvågning, foretager stadig mere provokerende handlinger, er der blevet opbygget et positivt momentum for demonstrationerne den 6. august, som International Peace Coalition og Humanity for Peace har opfordret til. Eftersom du har spillet en afgørende rolle i organiseringen af disse demonstrationer, kan du så fortælle os, hvorfor du mener, at det nu haster mere og mere for folk at komme ud og organisere sig til disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er mange senioranalytikere og folk med stor politisk erfaring, som alle er enige om – de er ikke mainstream, eller de dækkes ikke af mainstream – at det mest skræmmende ved situationen er, at vi kommer tættere og tættere på en atomkrig, og politikerne synes at være fuldstændig uvidende om det. De lader ikke til at bekymre sig om den fare, vi befinder os i. Størstedelen af befolkningen går i søvne; de er nu mere bekymrede for ferier, for at tage

på ferie. Men virkeligheden er, at vi virkelig nærmer os en krig, fordi den berømte ukrainske modoffensiv tydeligvis ikke virker; det indrømmer selv mainstream-medierne i Vesten nu. Og for nylig har der været nye udviklinger i horisonten, som peger på en mulig optrapning af krigen. Den ene er, at Putin, blandt andre russiske embedsmænd, på en eller anden måde rapporterede, at der er tegn på, at polske tropper bevæger sig tættere på grænsen til Ukraine, og at der er en mulighed for, at polske tropper under visse omstændigheder vil bevæge sig ind i det vestlige Ukraine. Putin henviste til de relevante historiske fortilfælde, hvor dette er sket på en lignende måde tidligere.

Så er der en meget vigtig indisk senioranalytiker, der advarer om, at faren er, at Sortehavet i stigende grad bliver kontrolleret af NATO under påskud af kornskibe og alle mulige andre ting. Men Sortehavet har historisk set været set som Ruslands baghave eller territorium, og før det Sovjetunionen. Så selvom Vesten siger, at NATO ikke bevæger sig mod øst, at det ikke er sandt, at det er en russisk fantasi, så har der været seks NATO-udvidelser mod øst. De facto er NATO i Ukraine lige nu af en række tekniske, cybermæssige og andre årsager. Hvis NATO ikke også rykkede ind i Sortehavet og fik mere kontrol der, ville det være en omringning. Som vi altid har påpeget, er krigen i Ukraine ikke den egentlige årsag til, at alt dette sker, men det er det faktum, at det vestlige system ikke kan acceptere, at landene i det globale syd, herunder Kina, er på vej frem. De forsøger at inddæmme Rusland og Kina, og på en måde er situationen i Ukraine en brik på skakbrættet i den forbindelse. Faren er klart eskalerende, og i betragtning af at en lille fejl eller fejllæsning kan være nok til at udløse katastrofen, er folk, der har studeret sagen og har tænkt klart, ekstremt bekymrede over faren for Tredje Verdenskrig og afslutningen på den menneskelige civilisation. Men de fleste mennesker lader til at være ligeglade, som om atomkrig er noget, man måske eller måske ikke har, det betyder ikke noget. Denne nonchalance er i virkeligheden den største

fare i hele situationen.

Det er derfor, International Peace Coalition og mange andre organisationer mobiliserer omkring årsdagen for bombningen af Hiroshima den 6. august og Nagasaki den 9. august. Men især den 6. august, for at få så mange kraftfulde demonstrationer rundt om i verden som muligt. International Peace Coalition forsøger at lave et stort show foran FN, så jeg opfordrer alle jer, der ser dette program, hvis I er i nærheden af New York City, eller hvis I på nogen måde har mulighed for at komme til demonstrationen foran FN den 6. august, så tag af sted. Tag alle dine venner og kolleger med, og mød op til en stor demonstration mod faren for atomkrig og for at minde folk om rædslerne i Hiroshima.

Heldigvis er filmen "Oppenheimer" netop blevet udgivet på flere sprog, jeg ved med sikkerhed på engelsk og tysk. Og der er rapporter om, at tusindvis af mennesker strømmer til biograferne, især unge mennesker. Det er tydeligvis en måde at få en fornemmelse af virkeligheden på. For når folk ser denne film, bliver de mindet om, hvad der skete i den forfærdelige tragedie i Hiroshima, og at det aldrig må ske igen. Så vi mobiliserer denne internationale fredskoalition; der er folk i Latinamerika, der vil være søstermøder i Mexico, i Argentina, måske i andre latinamerikanske lande. Men også i Europa, vi har demonstrationer i forskellige europæiske byer, og selvfølgelig er der søsterdemonstrationer i forskellige amerikanske byer. Hvis du går ind på vores hjemmeside, eller hjemmesiden humanityforpeace.net, kan du finde alle oplysningerne. Du vil også finde en flyer. Download flyeren og del den ud på sociale medier, i dit nabolag, læg den i folks postkasser, der hvor du bor. Bliv involveret i en virkelig vigtig mobilisering. Folk er nødt til at få øjnene op for, at faren er meget reel, og det er nødt til at blive et stærkt tegn på modstand mod dette vanvid.

SCHLANGER: Helga, et forslag, som folk har fremsat, er, at løbesedlen til demonstrationen den 6. august – Israel, Sudan

osv. Mens Ukraine og Taiwan fortsætter med at varme op, er vi så med i en britisk-orkestreret global spændingsstrategi?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er en rimelig beskrivelse, for alle disse såkaldte stedfortrædersituationer, som for eksempel i Syrien, hvor den syriske hær for nylig har taget skridt til at fortælle de amerikanske tropper, at de ikke har noget at gøre der, eftersom Syrien er et suverænt land. De har aldrig bedt USA om at komme der. I det område, hvor de amerikanske tropper har været udstationeret i flere år, er der oliereserver. USA tager olie, der tilhører Syrien, ud af landet. Det er helt klart uacceptabelt. Du har lignende situationer, som også bliver varmere og varmere.

Så jeg tror, at alt dette skal ses som et strategisk billede, for som jeg sagde, er den egentlige årsag til alt dette ikke de regionale konflikter, hvor vigtige de end er. Selv Syrien har problemer, der er ekstremt relevante, eller Sudan; Taiwan, selvfølgelig. Men den egentlige årsag er det, de kalder den systemiske rivalisering mellem det vestlige neoliberale system, som insisterer på ideen om, at de er de eneste, der kan lave reglerne i verden i den såkaldte regelbaserede orden, og at størstedelen af verden ikke har noget at skulle have sagt. Og de skal ikke kræve for meget udvikling, for deres plads er stadig i den neokoloniale orden. Det er det egentlige problem. Hvis man ser på det ud fra det synspunkt, tror jeg virkelig, at vi befinder os i en – det er meget svært at sige, for det finansielle system er de facto allerede så godt som dødt. Centralbankernes nuværende desperation efter at hæve renten igen truer med det samme med endnu et kollaps. Økonomien, det finansielle system, befinder sig i en utrolig anspændt situation. I september, ved udgangen af finansåret, kan vi se en ny, virkelig stor krise. Det er i virkeligheden baggrunden for det hele, for samtidig har BRIKS-landene og BRIKS+ – der er rapporter nu om, at mere end 40 lande har ansøgt om BRIKS-medlemskab, fordi de ønsker at have et andet økonomisk system, der tillader deres egen økonomiske

udvikling. Det faktum, at NATO eller Vesten, under den britisk-amerikanske dominans, ikke ønsker at tillade disse landes fremgang, i stedet for at samarbejde, er den virkelige konflikt. Ville det være så svært at række hånden ud og sige: "Lad os lægge de dårlige ting bag os. Lad os finde ud af, hvordan vi løser de virkelige problemer i verden og arbejder sammen". Der har været tidspunkter i USA's og Ruslands historie, hvor de to lande har arbejdet meget godt sammen, så der er et referencepunkt. Så jeg tror, det er det, vi skal huske og arbejde hen imod.

SCHLANGER: I forbindelse med dette spørgsmål om et nyt paradigme har vi en fast korrespondent, som gerne vil høre dine tanker om fremskridtene hen imod både BRIKS-topmødet, men også det igangværende Rusland-Afrika-forum, som finder sted i Skt.

ZEPP-LAROUCHE: Spændingerne omkring både BRIKS-topmødet, som finder sted i slutningen af august, og det igangværende Rusland-Afrika-topmøde i Sankt Petersborg er virkelig store. Fordi for eksempel den tyske – jeg kan ikke huske, hvad hendes position er, det er så irrelevant – den tyske miljøminister, jeg tror, det er hende, jeg kan tage fejl. Hun sagde, at dette topmøde i Sankt Petersborg bare er en PR-begivenhed for Putin. Hvor arrogant kan man være? Ved det sidste topmøde mellem Rusland og Afrika for et par år siden var der 43 statsoverhoveder. Denne gang er det kun 21 statsoverhoveder, men 17 vicepræsidenter eller udenrigsministre og 5 ambassadører. Hvorfor er det sådan? Fordi USA og europæerne har rendt rundt i Afrika og lagt maksimalt pres på disse lande; truet dem, tilbudt dem ting. De har bedt dem om ikke at tage af sted, i hvert fald ikke på statslederniveau, til dette topmøde i Sankt Petersborg. Og i betragtning af, at mange afrikanske lande ikke ligefrem er i – de har økonomiske problemer, de har vanskeligheder – så er de ikke alle i stand til at modstå det pres. Ikke desto mindre er det en utrolig begivenhed. Først og fremmest gør den det meget klart, at

Putin langt fra er isoleret, for som vi ved fra mange diskussioner med afrikanske lande, betragter de Rusland som en ven. De ser Kina som en ven. Det er et meget anderledes forhold, disse afrikanske lande har til Rusland og Kina, end de har til europæerne eller USA. Men jeg vil mene, at dette er et ret desperat træk i sidste øjeblik for at forhindre, at denne nye koalition bliver dannet. Men jeg tror slet ikke, det vil lykkes for dem, for det, Rusland tilbyder, er reel økonomisk udvikling, reel teknologi, f.eks. atomteknologi. Kina tilbyder i øvrigt alle mulige infrastrukturprojekter, jernbaner og industri-parker. Så jeg synes, Vesten bør reformere sig. De bør virkelig komme væk fra idéen om, at det er min vej eller motorvejen. Den holdning hører fortiden til og bør stoppe.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål om fremkomsten af en ny økonomisk og udviklingsmæssig arkitektur. Nogen spørger, nu hvor BRIKS-topmødet nærmer sig, om BRIKS-landene indfører den form for kreditbaseret system, som du og din afdøde mand foreslog, såvel som bankregulering? Og hvis de ikke har, burde de så ikke gøre det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, de er i gang med at gøre netop det. Jeg synes, det er meget vigtigt, at for eksempel Dilma Rousseff, den nye leder af Den Nye Udviklingsbank og tidligere præsident i Brasilien, deltager i mødet i Sankt Petersborg. Og der er mange tegn og udtalelser fra folk, der er involveret i at sammensætte et sådant nyt økonomisk system og en ny valuta. Jeg tror absolut, at de gør det, men det er ikke noget, man gør fra den ene dag til den anden. Man er nødt til at tage højde for en masse faktorer, såsom de forskellige niveauer af økonomisk udvikling, de forskellige produktionsmidler, hvad er de enkelte landes kreditværdighed med hensyn til produktionskraft? Alt det skal beregnes og sættes ind i et meget klart, afbalanceret system.

Men jeg tror, det er ved at ske, og det kan blive redningen for det vestlige finanssystem, for vi er på vej ind i en enorm

finanskrise, ingen tvivl om det. Men det, der kommer til at tælle, er fysiske aktiver, og de lande, der har investeret i fysiske aktiver, i infrastruktur, i produktionskapacitet, vil være bedre stillet. Og dem, der har investeret alle deres aktiver i at satse på finansielle gevinster og profitmaksimering, de kan alle gå op i røg, fordi derivatboblen, som er et sted i omegnen af 2 billioner dollars i udestående derivatgæld, på ingen måde kan blive betalt. Så vi er på vej mod et finansielt krak, og jo hurtigere de vestlige lande ville sige: "Lad os reorganisere dette bankerotte system. Lad os indføre Glass-Steagall-bankopdeling og få styr på vores økonomier. Gå tilbage til at investere i den fysiske økonomi, og gå så sammen med landene i det globale syd. Det ville være vejen ud, men det ville kræve, at Vesten kom ned fra sin høje hest.

SCHLANGER: I den forbindelse er der netop blevet offentliggjort et notat i et af BRIKS' nyhedsbreve, skrevet af to af vores kolleger, Dennis Small og Mary Jane Freeman, om netop dette spørgsmål om økonomiske reformer og forandringer, der er nødvendige for det udviklingsperspektiv, som du og din mand har kæmpet for i så mange år. Det burde være tilgængeligt på vores hjemmeside eller i næste nummer af Executive Intelligence Review.

Jeg har et spørgsmål her fra Patricia, som spørger, hvordan du, med kornembargoen i Sortehavet, den manglende fornyelse af aftalen og andre former for fødevareforsyningsproblemer, kan tale om den kortsigtede indvirkning af det, der sker med hensyn til den globale hungersituation?

ZEPP-LAROCHE: Ja. Jeg tror, at spørgsmålet om fødevarer sikkerhed og øget fødevarerproduktion er et emne på topmødet i Sankt Petersborg. Nu er Vesten gået i et absolut hyperangreb mod Putin, især for at annullere forlængelsen af kornaftalen for Sortehavet. De fordrejer det fuldstændigt, som om det var Putins sarkasme at lege med livet for hundreder af millioner af mennesker, som nu vil blive afskåret fra ukrainsk

korn. Virkeligheden er, at russernes argument er, at denne berømte kornaftale aldrig blev implementeret, fordi kun 5% af det ukrainske korn gik til de sultne lande i Afrika og andre kontinenter, mens størstedelen af kornet gik til EU eller andre rige lande. Og nabolande som Polen og Tjekkiet ønskede at blokere for eksporten af ukrainsk korn, fordi det ikke gik til de fattige lande. I stedet oversvømmede det deres markeder og ruinerede deres landmænd. Så det hele var en helt anden historie end den, der blev portrætteret i de vestlige medier. Og russerne fik aldrig lov til at eksportere deres korn og gødning, hvilket var en del af den oprindelige aftale. De blev fuldstændig blokeret. Så på det tidspunkt sagde Rusland, at der ikke var nogen grund til at fortsætte aftalen, fordi den ikke blev implementeret. Jeg er helt sikker på, at de arbejder på en alternativ måde at få det faktiske korn – i det mindste det russiske korn – ud til de lande, der har brug for det; især fordi Rusland tilbød at give en masse af dette korn gratis. Så beskyldningen om, at det hele var for Ruslands profit, og at de stjal ukrainsk korn, var absolut ikke tilfældet. Så dette er et typisk eksempel. Når jeg lytter i disse dage, og det gør jeg ikke for sjov, jeg gør det for at holde øje med, hvad mainstream-medierne laver. For eksempel den tyske næsten statsejede radio, Deutschland Radio, der er ikke den nyhed, som de ikke giver et twist. Det er helt utroligt. Når man først ved, hvad der foregår, og så lytter til, hvordan de straks forsøger at modarbejde alt, hvad der sker i en positiv retning, og forsøger at svine det til. Det er helt utroligt.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om narrativer har vi en, der spørger om klyngeammunition, og som skriver, at de vestlige medier og demokrater og republikanere i Kongressen retfærdiggør brugen af dem – Bidens levering af klyngeammunition til Ukraine – ved at sige, at Rusland bruger dem. Denne person spørger, om det er sandt, eller om det bare er endnu en af de selvretfærdiggørende løgne?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke helt sikker på, om Rusland har brugt klyngebomber eller ej. Det tror jeg ikke. Det tror jeg ikke, men jeg er nødt til at tilbageholde svaret på det spørgsmål. Det, jeg kan sige, er, at dette spørgsmål om klyngebomber, selv hvis Rusland skulle bruge dem, ikke ville retfærdiggøre, at USA bruger dem. Jeg mener, at Biden annoncerede, at de vil sende i alt 300 millioner klyngebomber. Det er mere, end der blev brugt i hele Vietnam-Laos-krigen, og der går regeringerne stadig ud i forbindelse med de nuværende leverancer af klyngebomber og siger, at efter mere end 50 år bliver hundredvis af mennesker dræbt eller lemlæstet hvert år. Fordi de rammer civile, de rammer mennesker, som absolut ikke har noget med krigen at gøre. Det rejser et andet spørgsmål, som jeg ikke har fundet et godt svar på. Hvert år rapporteres det, at USA's militærbudget stiger og stiger og stiger, og det seneste er på næsten 1 billion dollars. Sidste år var det lidt mindre, men ikke meget mindre. Hvordan kan det være, at et land med et militærbudget, der er større end de næste ti lande tilsammen, ikke er i stand til at producere ammunition til at holde trit med den russiske hær? Det russiske militærbudget er, tror jeg, 10% af USA's militærbudget; den russiske økonomi er naturligvis meget mindre end USA's. Jeg fatter det ikke! Hvad er der galt med den vestlige produktion, siden de ikke kan følge med i produktionen af ammunition? Jeg siger ikke, at de skal, men det er det faktum, at Biden siger, at de ikke kan. Jeg synes, det er ekstremt ildevarslende, og der er også mange advarsler om, at mange af våbnene dukker op overalt på de internationale illegale våbenmarkeder, så hvem ved, hvad der foregår der? Men det er bestemt en meget ildevarslende ting.

SCHLANGER: Helga, her er et spørgsmål fra en anden lytter, der spørger om den 100-årige Henry Kissingers besøg i Kina og hans møde med Xi Jinping. Indikerede hans besøg et skift i USA's holdning til Kina?

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det er en kendsgerning, at præsident Xi Jinping tydeligvis modtog Kissinger med stor ære

og roste det faktum, at det var Kissinger, der begyndte at forberede diplomatiske forbindelser med Kina i 1971. Og at Kina er taknemmelig for den rolle. Jeg synes, det er godt, at han gjorde det. Får det mig til at stole på Kissinger? Nej, det gør jeg ikke, for Kissinger var den absolutte modsætning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, på mange områder. Det faktum, at Kissinger tog til Kina i '71, var ikke rent humanitært. Det var dybest set for at imødegå Sovjetunionen geopolitisk på det tidspunkt, eller for at forsøge at lave sådanne intriger. Jeg er ikke helt sikker på, hvad Kissingers hensigt var på det tidspunkt, da han tog til Kina, i betragtning af at der var så mange mennesker, der forsøgte enten at få Rusland til at bryde med Kina eller få Kina til at bryde med Rusland. Så man er nødt til at se meget nøje på det. Hvis der er en fraktion i USA, der står bag Kissingers forsøg på at sende følere ud, kan det kun være velkomment. Men Kissinger har ligesom mange andre mennesker, når de bliver meget gamle, en tendens til at give afkald på de synder, de har begået i tidligere år. Det kan være tilfældet, jeg ved det ikke. Lad os nu se.

SCHLANGER: Det ville være en meget lang tilståelse, hvis Kissinger valgte at komme med den. Jeg har endnu et spørgsmål til dig, Helga, om den aktuelle amerikanske valgkamp. Det er fra en lytter i Australien, som siger, at ud fra hvad de ser, ser det ud, som om der er en meget desperat indsats for at stoppe kandidaturerne fra Robert F. Kennedy, Jr. og Donald Trump. I Kennedys tilfælde er der tale om censur, bagvaskelse og løgne om hans holdninger. I Trumps tilfælde er der den ene anklage efter den anden. Folk spørger: "Vil det her virke, eller vil det amerikanske folk gennemskue det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at flere og flere begynder at gennemskue det, for Trump er langt foran sine modstandere i det republikanske parti. DeSantis er langt bagefter, og andre er endnu mindre fremtrædende. Jeg tror helt sikkert, at Trump vil være en faktor, selv hvis de satte ham i fængsel, ville

han være en faktor. Jeg tror, det er meget nyttigt, fordi Trump har nogle holdninger, som er meget sundere end noget, man ser i det politiske mainstream-panorama. Robert Kennedy udtaler sig på en forbløffende frisk og ærlig måde. Jeg tror, der er mange lag i USA, som ser på situationen, og de er ikke født i går. Når man for eksempel har en person som Wasserman Schultz, kongresmedlemmet, der bagvasker Robert Kennedy, vil folk huske, at det var hende, der var helt for Hillary Clinton mod Bernie Sanders. Bernie Sanders havde tydeligvis ikke modet eller ryggraden til at stå imod, hvilket efterlod mange af hans tilhængere fuldstændig skuffede.

Så den politiske scene i USA er tydeligvis i oprør. Det faktum, at den økonomiske situation for mange amerikanere ikke går godt, vil helt sikkert øge mistænktsomheden over for alt, hvad der kommer inde fra Beltway. Så jeg tror, at det faktum, at man har en reel kandidat på den republikanske side i Trump, og at man har en meget lovende kandidat på den demokratiske side i Robert Kennedy. Og du har relevante uafhængige kampagner som Diane Saxe, der stiller op til Senatet i New York. Jeg tror, at det alt sammen giver et meget mere håbefuldt politisk spektrum, hvor der måske en dag kan komme en rigtig kampagne tilbage til USA, for det har der ikke været i de sidste mange valgperioder. Men det er ikke bare et spørgsmål om at tænke over det, det er et spørgsmål om at handle. Selv om du ikke er amerikaner, kan du hjælpe processen på vej ved at deltage i de verdensomspændende fredsdemonstrationer den 6. august, også selv om du kun er én person. Måske kan du gå fem sammen og tage hen til byrådet eller et andet bemærkelsesværdigt sted i dit land, i din by. Så gør det! Vi ønsker at få folk i så mange lande som muligt til at komme ud og sørge for, at der er viden om en voksende verdensomspændende fredsbevægelse. Så bliv aktiv, selv om du sidder i Australien eller et andet sted langt væk. Jeg taler fra Tyskland på dette tidspunkt. Gør det, fordi der er så meget på spil. Jo flere mennesker, der kommer ud og udtrykker deres vilje til fred, jo mere vil det påvirke USA. Vi er nødt

til at blive så stærke, at de mennesker, der normalt ikke tænker, de almindelige mennesker, der er afhængige af dumme tv-serier eller slet ikke interesserer sig for verden, bliver nødt til at indse, at der er en fare, og at der er en voksende bevægelse, der vil imødegå den.

SCHLANGER: Et tegn på absurditeten i amerikansk politik er, at Wasserman Schultz, det kongresmedlem, du nævnte, forsøgte at censurere Robert F. Kennedy Jr. fra at vidne foran et kongresudvalg. Emnet for udvalget var censur i politik.

Jeg har et sidste spørgsmål til dig fra et medlem af International Peace Coalition, som gerne vil vide, hvad du mener, er måden at holde atomvåben ude af hænderne på terrororganisationer.

ZEPP-LAROUCHE: Det er naturligvis en stor fare, for vi har ikke kun atomarsenalerne fra de fem store atommagter i FN's Sikkerhedsråd, men også fra Pakistan og Israel. Der er altid en fare for, at disse våben eller teknologier kan spredes og ende i hænderne på terrorister. Det er en meget stor fare, og det vil det være i nogen tid. Den eneste måde, vi kan eliminere denne fare på, er, at man ikke kan stoppe videnskabelige fremskridt; man kan ikke fortryde, at atomet blev opdaget; man kan ikke fortryde atomenergi eller atomvåben. Men det, man kan gøre, er at mobilisere den politiske vilje, for alt afhænger altid af de mennesker, der bruger disse teknologier. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde denne absolut geniale idé om et nyt paradigme blandt supermagterne, som var den idé, der blev til SDI, som er meget misforstået, fordi den er blevet så misrepræsenteret af massemedierne. Det var dybest set ideen om, at USA og Sovjetunionen på det tidspunkt skulle have arbejdet sammen, og jeg understreger arbejdet sammen, om at udvikle teknologier til at gøre atomvåben forældede; sammen. Og så bruge disse teknologier som en videnskabelig motor til at øge produktiviteten i begge økonomier med henblik på en enorm teknologioverførsel til udviklingslandene. Stop ideen om

blokke, og stop ideen om at bruge disse lande som stedfortrædere i stedfortræderkrige. Alt dette var på bordet i et helt år, og præsident Reagan gjorde det til USA's officielle politik den 23. marts 1983. Dette program blev aldrig implementeret, fordi oppositionen i USA, men også i Sovjetunionen, gik helt på barrikaderne, så programmet blev aldrig rigtig implementeret. Men det ville være den rigtige vej at gå, på samme måde som klassifikation er virkelig dumt i en vis forstand. Det ville være meget bedre at nå frem til et fredeligt samarbejde mellem alle verdens videnskabsfolk om at gøre disse teknologier forældede. At gøre alle videnskabelige opdagelser kendt for alle; og på denne måde ikke forhindre fremskridt i hvert eneste land på planeten.

Det kræver tillid; tillid, der er helt væk på dette tidspunkt. Men ideen om, at man på en eller anden måde kan fjerne risikoen eller forbindelsen og forbyde forskere fra andre lande at kende til disse ting, er fuldstændig latterlig. Det har aldrig virket i hele den menneskelige arts udvikling, og det er bevist på, at man ikke kan sætte videnskab og teknologi i fængsel. Det er menneskets evne at opdage nye fysiske principper hele tiden, og spørgsmålet er, hvordan vi uddanner folk til at være mennesker? Ikke til at bruge disse ting til destruktive formål, men til at bruge dem til gavn for menneskeheden? Det går tilbage til spørgsmålet om menneskets image. Hvis man tror, at mennesket er godt af natur, og at synd bare er resultatet af manglende udvikling, så tror man, at man kan gøre, hvad jeg siger. Hvis man mener, at mennesket er et dyr, og at mennesket er ondt og skal inddæmnes af et stærkt politiapparat, så mener man selvfølgelig, at det aldrig kan ske. Men det er i virkeligheden den grundlæggende kamp, vi kæmper lige nu. Det er problemer som, hvad vi skal gøre med eksisterende atomvåben, og hvordan vi forhindrer spredning. Det er problemer, som kun kan løses i et tillidsfuldt miljø, og det er derfor, jeg har været så stærk til at sige, at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor tillidsskabende foranstaltninger

bliver genoprettet, og vi kommer ud af denne fuldstændig vanvittige og bestialske geopolitiske konfrontation, som kun kan ende med at ødelægge os alle.

Det er måske ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, men det burde give dig lidt stof til eftertanke.

SCHLANGER: Vi er nået til slutningen nu, Helga, og jeg vil opfordre folk, der ønsker at blive en del af den internationale fredskoalition – og det bør alle, der ser dette, selvfølgelig ønske – vi har en masse materiale om det på schillerinstitute.com, herunder pressemeddelelser om de igangværende møder, der finder sted, og flyers, som du kan downloade og distribuere, og hvad du kan gøre for at blive aktiv sammen med os. Så gå ind på schillerinstitute.com. Helga, mange tak, fordi du var med os i denne uge, og jeg tror, vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil næste uge.

Det nye paradigme tager et skridt fremad i Skt. Petersborg

Ikke korrekturlæst.

27. juli 2023 (EIRNS) – Topmødet mellem Rusland og Afrika, der blev afholdt i denne uge i Sankt Petersborg, viser, at det Globale Syd ikke vil lade sig skræmme af imperiale krav om at adlyde den regelbaserede orden. På trods af USA's og mange europæiske landes, såsom Frankrigs og Storbritanniens, forsøg på at undertrykke deltagelsen, deltog mere end 40 nationer,

hvoraf omkring 17 var repræsenteret af stats- og regeringschefer.

I sin plenarsession om "Teknologi og sikkerhed i den suveræne udviklings navn til gavn for menneskeheden", som omfattede formanden for Den Afrikanske Union (AU) og Comorerens præsident Azali Assoumani, patriark Kirill, præsidenten for Den Afrikanske Eksport-Import Bank Benedict Oramah og præsidenten for Den Nye Udviklingsbank (NDB) Dilma Rousseff, fremsatte den russiske præsident Vladimir Putin bemærkninger om det fremtidige samarbejde mellem Rusland og de afrikanske nationer. Putin bemærkede Afrikas høje gennemsnitlige BNP-vækstrate i de sidste 20 år; væksten i handelen mellem Rusland og Afrika; potentialet for samarbejde om fødevarer, gødning, landbrugsudstyr og uddannelse; samarbejde om energiinfrastruktur; transportforbedringer; og mellemfolkelig udveksling, f.eks. inden for uddannelse og sport. Titusindvis af tons russisk fødevarer eksport blev tilbudt gratis til en række lande.

Torsdag den 27. juli holdt Putin bilaterale møder med mange ledere. Etiopiens premierminister Abiy Ahmed sagde til den russiske præsident: "Vi er meget glade for at være her, for at slutte os til vores afrikanske lederkolleger til topmødet." Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, som var formand for topmødet mellem Rusland og Afrika i 2019, talte om udvikling: "Hr. præsident, som du sagde, er El Dabaa-atomkraftværket et projekt, der er grundlæggende for vores samarbejde, og vi vil gennemføre det. Et andet element er oprettelsen af den russiske industrizone [langs Suezkanalen]."

Comorerens præsident og formand for Den Afrikanske Union, Azali Assoumani, som mødtes med Putin sammen med formanden for AU's kommission, Moussa Faki Mahamat, sagde: "Lad mig først og fremmest sige, hr. præsident, at Rusland er en meget vigtig partner for Afrika. Man siger, at en ven i nøden er en god ven, og i nødens stund har Rusland altid stået ved Afrikas side, uanset hvilke problemer der opstod, herunder kampen for

uafhængighed. Rusland har altid været der, på trods af alle de vanskeligheder, som Afrika har været igennem. ... Ruslands investeringer i afrikanske lande har sat mange lande på udviklingens vej.”

Putin holdt også bilaterale møder med Mozambiques præsident Filipe Jacinto Nyusi, Burundis præsident Évariste Ndayishimiye (som sagde: “Jeg vil gerne bekræfte, at Burundi er og altid vil være Ruslands allierede, som landet altid kan stole på i forsvaret af sine vitale nationale interesser”) og Zimbabwes præsident Emmerson Mnangagwa, og flere møder er planlagt til den 28. juli.

Den 26. juli mødtes Dilma Rousseff, tidligere præsident i Brasilien og nuværende præsident for BRICS New Development Bank (NDB), med præsidenterne fra to BRICS-lande: Putin og Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa. NDB “skal spille en vigtig rolle i fremkomsten af en multipolær verden,” sagde hun. Rusland-Afrika-topmødet, understregede hun, er meget vigtigt for dem, der tror på udviklingen af det Globale Syd. “Det er afgørende,” sagde hun, “at være opmærksom på gælds niveauet i disse lande og deres store behov for investeringer. Det er uretfærdigt og uacceptabelt for traditionelle finansielle institutioner at pålægge dem betingelser uden deltagelse af BRICS-banken.” Hun sagde til Putin: “Topmødet mellem Rusland og Afrika er afgørende for dem, der er interesserede i udviklingen af det Globale Syd.

Snesevis af afsaltningsprojekter er i gang i de nordafrikanske lande, og Tunesien sigter mod at få 30% af sit vand fra afsaltning inden 2030. Algeriet sigter mod 60% samme år.

I mellemtiden, i NATO's smuldrende land, kan de modbydelige niveauer af korrupsion i den amerikanske Biden-administration og de afskyelige bestræbelser på at dække over det tvinge til en mere ærlig diskussion af de store spørgsmål. Det store transatlantiske potentiale for at yde et positivt bidrag til verden ses i meddelelsen om, at NASA og DARPA investerer 500

millioner dollars i en atomar termisk raket, der skal testes i rummet inden for de næste tre år. I øjeblikket er vi stort set hjælpeløse over for en vildfarende asteroide eller komet. I modsætning til de milliarder, der bruges på at forsyne Ukraine med våben – hvilket har den effekt, at flere ukrainere end russere bliver dræbt – er denne investering i atomraketter, som dramatisk vil forbedre vores evne til at ændre banerne for truende asteroider, reelle forsvarsudgifter.

Vi er nødt til at gøre en ende på truslen om krig, så vi kan komme i gang med at udvikle jorden og skabe de teknologiske midler til at udvikle stadig større områder af solsystemet.

Den Internationale Fredskoalitions begivenheder den 6. august er omdrejningspunktet for at skabe den nødvendige nyorientering. <https://humanityforpeace.net/>

Ad astra!

Fotot: Iddea photo; Pexels CC0